

Em Gái, Làm Vợ Anh Nhé !

Contents

Em Gái, Làm Vợ Anh Nhé !	2
1. Giới Thiệu Qua	2
2. Chap1:anh Trở Về-quá Khứ Xưa	3
3. Chap2:ở Riêng-học Sinh Mới	6
4. Chap3:dị Ứng?-biến Mất	10
5. Chap4:sốt Cao!thách Đấu!	13
6. Chap5:căn Bệnh Nguy Hiểm-trở Lại Cô Bé Xưa	15
7. Chap6:kế Hoạch Chào Đón Học Sinh Mới-lễ Hội Của Trường	17
8. Chap7:lễ Hội Của Trường(2)	19
9. Chap8:bài Hát Đêm Trăng Xanh-tỏ Tình	22
10. Chap9:thiên Bằng Trở Về-bí Mật Hé Lộ	23
11. Chap10:nhiên Quen Vũ?nguy Hiểm Quanh Vy	25
12. Chap11:tạm Biệt Mỗi Tình Đầu-biến Mất Không Dấu Vết	28
13. Chap12:thế Giới Demon-gặp Lại Kely	30
14. Chap13:tên Phiền Phức-bạn Thân Mới	32
15. Chap14:bỏ Dở Lễ Hội-băng Mất Tích	35
16. Chap15:nguy Hiểm Cận Kề-sự Thật Về Cái Chết Của Quốc Vương Và Hoàng Hậu	37
17. Chap16:bắt Tài?có Cần Quá Không?hạnh Phúc Bên Gia Đình	40
18. Chap17:anh Cần Câu Trả Lời!anh Sẽ Chờ!-vui Vẻ Bên Nhau	42
19. Chap18:vy Là Người!.....	46
20. Chap19:sức Mạnh Của Người Mẹ	47
21. Chap20:tan Biến!-bức Thư Cuối Cùng	49
22. Ngoại Truyện A: 10 Day (1)	50
23. Ngoại Truyện A: 10 Day(2)	53
24. Ngoại Truyện A: 10 Day(3)	56
25. Ngoại Truyện A: 10 Day (4)	58
26. Ngoại Truyện A: 10 Day (5)	60
27. Ngoại Truyện A: 10 Day (6)	62
28. Ngoại Truyện A: 10 Day (7)	64
29. Ngoại Truyện A: 10 Day (8)	66
30. Ngoại Truyện A : 10 Day (9) (10)	69
31. Ngoại Truyện A: 10 Day (10)	71
32. Ngoại Truyện B	73
33. Chap21:tương Lai 500 Năm Sau-lớp Học Vui Nhộn	75
34. Chap22:đổi Thủ	77
35. Chap23:quyết Định	80
36. Chap24:tai Nạn Bất Ngờ!	82
37. Chap25:vụ Án Kinh Hoàng!những Lá Bài Tây Ác Ý!	85
38. Chap26:cô Gái Đi Trong Mưa-cuộc Sống Của Tôi Là Do Các Người Phá,tôi Sẽ Trả Thủ	88
39. Chap27:giết Người Ư?đó Là Chuyện Bình Thường!	91
40. Chap28:cô Bạn Hotboy?chuyện gì Đang Xảy Ra Vậy?	94
41. Chap29:tôi Thực Sự...không Biết Cậu!	97

42. Chap30:em Muốn Đi Mỹ!!!	99
43. Chap31:trời Buộc Bên Cạnh!	102
44. Chap32:làm Osin Cho Tôi!	105
45. Chap33:cô Thư Kí	107
46. Chap34:người Con Gái Anh Yêu!	110
47. Chap35:tự Giải Quyết Hay Cần Đánh Ghen Đây??	112
48. Chap36:làm Vợ Anh Nhé!!	115

Em Gái, Làm Vợ Anh Nhé !

Giới thiệu

Đây là phần 2 của “Cô Chủ!Anh Em!!”Nói về tình yêu giữa Vũ và Vy - hai đứa con sinh đôi của Thiên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-gai-lam-vo-anh-nhe>

1. Giới Thiệu Qua

Đây là phần 2 của “Cô Chủ!Anh Em!!”

Nói về tình yêu giữa Vũ và Vy - hai đứa con sinh đôi của Thiên và Băng.Dưới đây sẽ giới thiệu về nhân vật:

*Nó-Nguyễn Nhật Vy(Keyby):16t,nhí nhanh,đáng yêu,kute khác hẳn hai “tăng băng”mái tóc tím gần giống nó(Băng),đôi mắt bạc dễ thương,rất quý anh trai và dần dần nhận ra tình cảm của mik đối với anh là tình yêu và quyết định tỏ tình với anh.Kết quả:.....“Thay đổi”,giỏi võ karate,bắn súng,chế thuốc nổ và nhiều thứ nguy hiểm,bang chủ bang Devil,chủ tịch tập đoàn V.Y-thời trang lớn nhất thế giới

*Anh-Nguyễn Nhật Vũ:16t,lạnh lùng giống hai “tăng băng” nhưng đối với em gái rất dịu dàng và ân cần,luôn bảo vệ em gái mình khỏi nguy hiểm.Tình cảm đối với em gái cũng dần vượt qua tình anh em bình thường nhưng cố gắng che giấu,sở hữu mái tóc hơi hung đỏ của papa và đôi mắt xanh nước của mama nên rất đẹp trai nhờ vẻ đẹp của pama truyền lại,giỏi tất cả loại võ,bắn súng,thiên tài piano,bang chủ bang Evil.

*Nhật Quang Duy-con trai của Khánh và Trang:16t,anh họ của Vũ và Vy,vui vẻ,ấm áp,rất yêu thương Vy,luôn luôn cùng Vũ bảo vệ đứa em gái bé bỏng,giỏi võ,đầu xỏ của những trò quậy phá và nhờ nó chế thuốc nổ và những thứ độc lạ để hại giáo viên bán sống bán chết,phó bang Evil

*Kely:16t,con gái tập đoàn lớn thứ 4 thế giới,người Anh,sở hữu mái tóc vàng óng ả,đôi mắt hồng long lạnh như búp bê,mong manh dễ vỡ nhưng tính thì người lớn,luôn tỏ ra mạnh mẽ,bạn thân của nó,phó bang Devil,phó chủ tịch tập đoàn V.Y

*Key:15t,em kết nghĩa của nó ở trong bang,Key thường giúp nó giải quyết mấy vụ lật vật ở bang,nó với Key rất thân nhau và thường ngủ với nhau(Mấy bạn đừng nghĩ đen tối nhé,chị em ngủ với nhau nhau bình thường thôi!K đen tối ầu nha)),Key học cùng lớp với nó và Kely(nhảy lớp),cũng thuộc hotboy đó,tính trẻ con,vui vẻ và là người có thể làm nó cười,giỏi võ,âm khí.

2. Chap1:anh Trở Về-quá Khứ Xưa

Trong bữa sáng.....

-VY!-Băng

-Dạ!

-Tí nữa con ra đón Vũ nhé!Pama có việc gấp ở công ti!

-Ồ...d...dạ...c...con...-Nó giật mình khi nghe Băng nhắc đến “VŨ”

-Bảo với Vũ pama xin lỗi!Tạm biệt con yêu!-Băng cùng Thiên đi ra ngoài

-Dạ!-Nó khẽ nói nhỏ rồi bỏ bữa sáng đi lên phòng,đóng cửa vào rồi đi đến bàn học mở quyển nhật kí ra bắt đầu viết

Ngày....Tháng....Năm.....

Chào bạn nhật kí thân mến!Ngày hôm nay tới rồi,mình không biết nên vui hay buồn nữa!.....

“Tách....tách...”giọt nước mắt rơi xuống.Nó vội vàng gạt đi vì nó không muốn tỏ ra yếu đuối.Nó gấp quyển nhật kí lại rồi thay quần áo.Nó mặc chiếc áo đen lệch vai,quần jean đen,một chiếc mũ đen che nửa khuôn mặt.Mái tóc tím buông xõa xuống đến hông,nó vớ lấy chìa khóa xe rồi ra gara lấy xe.Chiếc xe mui trần đen này là vật cưng của nó không được ai động vào.Nó lấy xe rồi đi ra sân bay....

Tại sao từ một cô bé dễ thương,đáng yêu lại thành ra thế này???Hãy cùng xem lí do nhé!

Sân bay.....

-Chuyến bay từ Anh đang hạ cánh!-Tiếng thông báo vang khắp sân bay

Nó đứng dựa lưng vào xe,mắt nhìn điện thoại đang chơi game nhìn rất cá tính,ai đi qua cũng nhìn,một phần vì người đẹp,một phần vì xe đẹp trầm trồ

-Con nhà ai mà xinh gái quá!

-Ừ!

-Em gì ơi!Em xinh quá!Làm bạn gái anh nhé~

-.....

Nó chẳng quan tâm mắt cứ dán vào màn hình.Từ xa,một bóng dáng quen thuộc đi tới,nó cất điện thoại,cái bóng đang đến gần rồi đến cạnh nó-là anh

-Vy?

-Lên xe!-Nó lạnh lùng

-Em sao vậy?Anh trai về mà không mừng à?Còn cái gì đây!Em chẳng giống hồi xưa tí nào!Toàn đen với chả đen không à!-Anh

-Đừng cãi nhảm nhiều!Không về thì đứng đấy!-Nó đã yên vị ở ghế lái từ bao giờ

Anh nhú mày nhìn nó,thay đổi quá nhiều sau vụ đó,từ tính cách đến sở thích,ngoại hình

-Nhanh lên!-Nó gắt

-Ừ!-Anh lên xe ngồi ghế sau

Nó phóng đi với tốc độ bàn thờ :)).Anh vội vàng hét lên

-Em đi từ từ thôi!Vội gì!Nguy hiểm quá!Em bị gì thì anh biết làm sao đây!

Nó nhếch môi lạnh rồi tăng tốc nhanh hơn

“Kettttttt.....”Tiếng xe phanh gấp

-Đến rồi!Xuống!-Nó

-Em bị làm sao vậy?-Anh vừa xuống và cũng vừa dứt lời thì chiếc xe nó đã phóng đi để lại anh ngơ ngác

-Con nhỏ này làm sao vậy?-Anh nhún vai rồi mang đồ vào biệt thự

Nó đi vòng lại sân bay và dừng lại chỗ có một người con trai và cô gái

-Chị Vy!Đến muộn!-Key nhìn nó(Vâng!Đó là Kely và Key)

-Vy Vy!-Kely ôm nó

-Hai người có lên không??

-Có có!-Kely và Key gật đầu kéo hành lí lên xe rồi nhảy vào ngồi

-Hai người ở cùng tôi nhé!

-Ok!

Nó đưa Kely và Key đến một căn biệt thự sơn màu trắng đồ sộ như cái lâu đài.(Nó đã tự mua một căn biệt thự này vì có ý định sẽ chuyển ra ở riêng)

-Woa!Nhà đẹp thiệt!-Kely mắt sáng như sao vì lần đầu tiên đến nhà nó,bên Anh thì chủ yếu là ở công ti nhiều,biệt thự bên đây có nhưng mờ mờ chứ

-Vào đi!

-Uk!

Kely,Key và nó đi vào trong biệt thự,bên trong rất to,căn biệt thự này có 3 tầng,phòng rất nhiều,có vườn hoa đẹp lung linh như trong cổ tích,có bể bơi,sân thể thao rộng và có riêng một chỗ bí mật để luyện võ,chế thuốc.

-Hai người ở hai phòng này nhé!Vy đã dọn dẹp rồi!-Nó dẫn Kely và Key lên tầng 2,đến giữa hành lang,nó mở cửa

-Đây là phòng của Kely!

-Woa!Đúng loại Kely thích!

Phòng Kely sơn màu hồng nhạt,chiếc giường màu trắng như cổ tích,chiếc bàn học màu hồng ở cạnh cửa sổ,cái tủ màu trắng ở góc phòng và cái bàn trang điểm màu trắng gần bàn học.Kely vui vẻ vào phòng sắp xếp đồ.Nó dẫn Key đến phòng bên cạnh.Phòng Key sơn màu đen nam tính,chiếc giường trắng nổi bật cùng chiếc bàn học,cái tủ gỗ ở cạnh cửa sổ.Key vào nhìn quanh

-Chị hiểu em ghê!

-Tất nhiên!

-Phòng chị ở đâu?

-Đối diện phòng em nhưng chị chưa ở đây được chị phải về xin pama đã!Có gì chị sẽ gọi!

-Vâng!

Key và nó đi xuống tầng 1

-Em cần gì thì lấy trong tủ nhé!Thức ăn,đồ uống ở đây hết.Chị mua hai chiếc moto mới nhất cùng 2 chiếc ô tô,một mui trần,một không ở trong gara đó!Chìa khóa xe ở trong phòng chị!Em cứ tự nhiên nhé!Chị về đây!-Nó dặn dò Key xong thì đi về

-Chị đi cẩn thận!

-Ừ!

Nó đi xe về biệt thự.Nó vào trong thì thấy Băng

-Ủa!Mama chẳng phải có việc sao?

-Ừ!Xong việc rồi!Mama về nấu cơm!Vũ đi du học về rồi thì phải làm một bữa thịnh soạn!

-Dạ~

-Con vừa đi đâu về đó?Thằng Vũ bảo con vừa đưa nó về thì đã đi luôn!

-Con đi đón Kely!

-Kely cũng về nước rồi à?

-Vâng!

-Sao không mời nó qua đây?

-Kely bảo là có việc lần sau nó sẽ tới!

-Vậy lên thay quần áo đi còn xuống ăn cơm!À gọi Vũ xuống luôn nhé!

-Dạ~

Nó đi lên phòng thay bằng chiếc áo trắng dài và chiếc quần đùi,tóc búi lên gọn gàng,dễ thương(Đó chỉ là ở nhà thôi).Nó đi sang phòng anh gõ cửa“Cốc...Cốc...”

-Vào đi!-Anh

“Cạch” Nó mở cửa

-Ủa?Vy?

-Xuống ăn cơm!-Nó lạnh lùng nói rồi quay đi thì anh giữ tay nó lại

-Em lạ lắm!

-Tôi hoàn toàn bình thường!Anh bỏ tay tôi ra!-Nó nhìn anh sắc lạnh

-Không!Em phải trả lời anh!Em bị làm sao thế?Cô bé hồn nhiên,đáng yêu đi đâu rồi?

-Nó...Chết rồi!-Nó vùng tay ra khỏi tay anh

Anh đã nhanh chóng giữ nó lại

-Hãy trở lại như xưa đi!Anh thích thế!-Anh vòng tay ôm nó từ phía sau

“Tách...Tách...”Những giọt pha lê trong suốt rơi xuống tay anh.Nó khóc!

-Anh bỏ ra đi!Tôi ghét anh!Tôi hận anh!-Nó dùng hết sức đẩy anh ra rồi chạy xuống ra thẳng ngoài cửa

-VYYYYY!!!!-Anh đuổi theo xuống

-Vũ!Em làm sao vậy?Hai đứa lại cãi nhau à?-Băng

-Dạ!-Anh thở dài rồi ngồi xuống bàn

-Con đó!Nhường em chút đi!Lớn rồi mà còn.....Haizzz!-Thiên thở dài

-Thôi!Ăn đi!Con bé nhấc cho tôi bảo nó không ăn cơm!-Băng

Nó sau khi chạy ra khỏi cửa đã ra gara lấy xe đi luôn.Nó sợ,nó sợ trái tim nó không kịp chế được sẽ tan nát một lần nữa.Nó nhớ chứ...cái lần trái tim nó nát vụn và để lại vết thương không bao lành đã biến nó thành con người thế này

Trở lại quá khứ

Buổi tối,đêm trước ngày anh đi du học,tại một đồng cỏ xanh lãng mạn,nó đang đứng trước anh

-Anh hai à!Em...Em...

-Em làm sao?-Anh lo lắng

-Em yêu anh!Anh đừng đi nhé!Em yêu anh nhiều lắm!

-Em...em đang nói cái gì vậy?Chúng ta là anh em ruột!

-Nhưng em yêu anh!

-Chúng ta không thể,anh đã có bạn gái rồi,anh rất yêu cô ấy vả lại chúng ta là anh em ruột cùng huyết thống!Em hãy tìm người khác đi....

-Nhưng....

-EM ĐI ĐI!ĐỪNG XUẤT HIỆN TRƯỚC MẶT ANH NÓI MẤY CÁI CÂU VÔ NGHĨA NỮA VÀ CẢ CÁI TÌNH YÊU LINH TINH KIA NỮA!VỨT HẾT ĐI!ANH CHỈ COI EM LÀ EM GÁI THÔI!NẾU EM CÒN NHẤT QUYẾT NHƯ THẾ THÌ ĐỪNG BAO GIỜ XUẤT HIỆN TRƯỚC MẶT ANH NỮA!-Anh

Nó nhìn anh,nước mắt dàn dụa và chạy đi thật xa.Cái đêm đó là là đêm trái tim nó tan nát,nó như người không hồn cứ vừa khóc vừa chạy thật xa.....

~~Hết quá khứ

~~

CHAP2:Ở RIÊNG-HỌC SINH MỚI

3. Chap2:ở Riêng-học Sinh Mới

~Tối~

Tại bữa cơm

-Mama!Papa con có chuyện muốn nói!

-Được!

Thiên và Băng cùng nó lên phòng.Anh tò mò đi theo nấp sau cánh cửa.Nó ngồi đối diện hai người

-Papa con muốn ở riêng!Con cũng lớn rồi,con muốn tự lập!-Nó nhìn hai người chờ đợi câu trả lời

-Được!Nhưng mỗi tuần con phải về thăm gia đình nhé!Papa sẽ nhớ con lắm đấy!-Băng

-Dạ!-Nó cười ôm lấy hai người

-KHÔNG ĐƯỢC!-Anh từ sau cánh cửa đi ra

-Cái thằng này làm cái gì vậy hả?-Thiên

-Không được!Vụ còn nhỏ!Lỡ có chuyện gì xảy ra thì sao?Con không đồng ý!-Anh

Nó nhìn anh tức giận liền đứng dậy lôi anh ra ngoài. Thiên và Băng nhìn nhau cười nham hiểm. Gì chứ chuyện Vy yêu Vũ Thiên Băng này biết những gì xảy ra hai người này đều biết nhưng đây là thử thách phải để hai người tự vượt qua. Nó sau khi kéo anh ra xa, anh liền vùng tay ra khỏi tay nó

-Em làm cái gì vậy hả? Sao lại tránh mặt anh! Em không được chuyển đi! Nhà chúng ta ở đây, em còn muốn đi đâu nữa!

-Anh....Đừng xen vào chuyện của tôi! Anh chẳng phải mong tôi đi khuất mắt anh sao! Tôi đã làm thế! Anh đừng bao giờ cho mình cái gì cũng biết! Chuyện của tôi tôi tự biết làm gì! -Nó nói xong bỏ đi, anh nhìn nó nó bảo cái gì “Anh đừng xem vào chuyện của tôi...Chuyện của tôi tôi tự biết làm gì!”

-Em thay đổi rồi! Nhưng anh sẽ không tha cho em đâu! Cả cuộc đời em, anh sẽ cứ xen vào! Em không thoát khỏi tôi đâu! -Anh đi về phòng

Nó sau khi bỏ đi về phòng sắp xếp quần áo, đồ dùng gọi điện thông báo cho Kely và Key. Nó mang đồ vào trong xe

-Pama ở nhà nhớ giữ gìn sức khỏe! Con thường xuyên về thăm pama! -Nó ôm Thiên và Băng thật chặt rồi lên xe

-Con đi cẩn thận! Nhớ gọi điện về thường xuyên nhé! -Thiên

-Dạ! con đi đây! -Nó chào hai người rồi đi mất

Anh đứng trên phòng nhìn xuống rồi mỉm cười nham hiểm, lấy điện thoại ra gọi cho Duy

-Anh Duy à!

-Thằng nào đấy?

-Thằng Vũ này!

-Vũ hả? À...à Vũ nào nhể?

-N-G-U-Y-Ê-N-N-H-Ậ-T-V-Û!!! -Anh gần từng chữ

-Nhật Vũ...Nhật Vũ....A Vũ hả? Du học về rồi à? Có chuyện gì nhờ anh mà hả?

-Có! Anh học cùng lớp Vy?

-Ồ! Sao?

-Em muốn đi học cùng! Làm giấy nhập học cho em!

-Ồ! Mà chỉ nói được mỗi thế thôi à?

-Anh còn muốn nói gì nữa?

-Ít nhất mà phải hỏi xem anh mà khỏe không? Anh mà cần gì? Anh mà có những trò nào dạy mà với chứ!

-Anh làm như em quan tâm lắm không bằng! Hỏi cũng bằng thừa!

-Ồ! Thế thôi, có mà đi học là có thêm trò vui! Hắc hắc...Mai anh đến đón! Bye thằng em~

Sáng hôm sau

Tại phòng nó à...à đúng hơn là phòng Key, hai chị em ôm nhau ngủ ngon lành

-A~Ngủ ngon quá! -Nó vươn vai tỉnh dậy rồi quay qua Key

-Key ơi! Dậy dậy đi hôm nay là ngày đầu đi học đấy!

-Dạ~~Key uể oải dậy đi làm VSCN. Nó cũng về phòng làm VSCN.

Nó trong chiếc váy đồng phục trường. Chiếc áo màu trắng thắt nơ hồng, váy viền xanh ngang đùi, chân đi đôi giày trắng cao. Mái tóc thả dài, mượt mà. Một bên vai đeo cặp chéo màu trắng hình con thỏ. Nhìn nó thế này rất dễ thương, hiền lành nhưng ai đâu biết đằng sau là một “tảng băng” lạnh lùng.

Key với cái áo trắng đồng phục, quần đen bó, chân đi giày đen. Mái tóc hơi vàng vuốt xuống. Nhìn rất chi là đẹp zai.

Nó và Key đến cửa phòng Kely

-Kely! Dậy chưa? -Nó

-Dậy rồi! Chờ mình một chút! -Kely nói vọng ra

Một lúc sau, Kely mở cửa...

Kely mặc bộ váy đồng phục y hệt nó, mái tóc vàng thả dài, đeo một cái nơ hồng trên mái tóc. Chân đi giày búp bê màu xanh nhạt. Kely rất xinh đẹp, đáng yêu.

Ba người cùng đi đến trường bằng xe nó. Nó cùng Kely và Key xuống xe

-Woa! Trường rộng quá! -Kely

-Vào thôi! -Nó dẫn Kely và Key đi vào. Ai cũng nhìn ba người

-Hai người kia là ai? Sao lại đi với chị Vy?

-Mà cô gái đó xinh quá!

-Ôi! Anh gì đi theo chị Vy chắc là người yêu chị Vy đó!

-Đẹp đôi quá đi!

-.....

Những ánh mắt ngưỡng mộ lẫn ghen tị đều hướng về phía tụi nó. Nó nổi tiếng trong trường về độ lạnh lùng, xinh đẹp và giỏi võ. Ai ai cũng ngưỡng mộ nó nên gọi nó là “chị”. Chẳng ai dại mà động vào nó. Chết như chơi.

Phòng hiệu trưởng

“Cốc....Cốc....” Nó gõ cửa

-Mời vào! -HT

-Đây là Kely và Key! Người quen của tôi! Học sinh mới của trường! -Nó

-Thưa tiểu thư! Hai người này học cùng lớp với tiểu thư! -HT

-Cứ gọi tôi là Vy! -Nó nói rồi dẫn Kely và Key đi về lớp

Trong khi đó~~Ở cổng trường

Ketttttt.....Hai chiếc moto phanh gấp. Hai người con trai bước xuống không ai khác là Duy và anh. Bọn con gái hò hét

-AAAAAAAAA.....Anh Duy kìa!

-Anh gì đi với anh Duy làm n.y em đi!

-Hai anh đẹp trai quá!

-.....

Duy thì cười rồi nháy mắt với mấy em còn anh thì lạnh lùng.

-Nhanh lên anh ơi! -Anh cầu nhàu

-Ừ ừ! -Duy dẫn anh lên phòng hiệu trưởng “Cốc....Cốc....”

-Mời vào!

-Chào thầy! -Duy

-Thiếu gia! -HT

-Đây là Nguyễn Nhật Vũ!Em họ tôi và là anh trai của Nguyễn Nhật Vy!

-Chào thiếu gia!-HT

Anh cũng gật đầu qua loa

-Vũ sẽ học lớp với tôi!-Duy

-Vâng!-HT

Duy dẫn anh về lớp

Trước cửa lớp

-Hai người đứng đây!Tí nữa cô giáo đến!-Nó

-Uk!-Kely và Key

Nó vào lớp và ngồi vào chỗ.Chỗ nó là bàn cuối cùng,góc cạnh cửa sổ và nó ngồi một mình.Nó không thích ai ngồi cạnh.

1 lúc sau~Cô giáo bước vào lớp.Hiện tại nó thì đang ngủ....

-Hôm nay lớp ta có 3 bạn mới!-Cô giáo

-Nam hay nữ hả cô?

-Bạn ấy xinh không cô?-Nam sinh

-Bạn ấy đẹp trai không cô?-Nữ sinh

-.....

-TRẬT TỰ ĐỂ TÔI NÓI!-Chiêu “sư tử gầm”

Im phăng phắc.....

-3 em vào đi!-Cô nhìn ra ngoài cửa tươi cười

3 học sinh mới bước vào đứng trước lớp

-Woa!Bạn gì ơi làm n.y mik nhé!

-Bạn nữ dễ thương quá!

-Anh ơi!Anh đẹp trai quá!

-.....

-TRẬT TỰ ĐỂ BẠN GIỚI THIỆU!

Im phăng phắc.....

-Các em giới thiệu về mik đi!

-Mình tên là người Anh,tên là Kely!Mong được các bạn giúp đỡ!-Kely nói xong khuyến mãi một cái nháy mắt làm tụi con trai đổ rầm rầm

-Nguyễn Nhật Vũ!-Anh lạnh lùng

-Nguyễn Nhật!Giống chị Vy!

-Anh trai chị Vy đó!

-Tao nghe nói chị Vy có anh trai!Đẹp lắm

-Bây giờ mới thấy tận mắt!Đúng là anh em có khác,đẹp y chang nhau!

-Vậy còn bạn nam còn lại tên gì?

-Mình tên là Key!Người Việt chính hiệu và Nguyễn Nhật Vy là của mình không ai được động vào!-Key tuyên bố làm cả lớp chết sững đặc biệt là anh đang sát khí ngùn ngụt và Kely vẫn vui tươi như thường.

-Vậy là chị Vy với Key là 1 cặp!Đẹp đôi quá còn gì!-Nữ sinh

-Ừ!Ngưỡng mộ chị quá!

-Ui!Đúng là nam thanh nữ tú!

-.....

-Được rồi!Bây giờ cô xếp chỗ!

-Kely ngồi với Duy,bàn đối diện với Vy đó!

-Dạ~Kely xuống chỗ ngồi

-Còn Vũ và Key ngồi với nhau trên bàn Vy nhé!

Anh và Key xuống chỗ ngồi.Nó vẫn ngủ ngon lành không biết gì.Anh nhìn nó đang ngủ thì thấy rất rất là dễ thương.Hai má hồng hồng,môi đỏ mọng chỉ muốn cắn một phát.

CHAP3:DỊ ỨNG?-BIẾN MẤT

4. Chap3:dị Ứng?-biến Mất

Giờ ra chơi....

-Chị Vy~ -Key lay lay nó dậy

-Hử?

-Dậy!Xuống canteen!-Key

-Ừ!-Nó vươn vai ngáp một cái rồi đứng dậy đi cùng Key,Kely xuống canteen bỏ lại anh và Duy.Duy đến chỗ anh

-Lại làm gì Vy à?

-Không!

-Cứ giấu anh!Vy nó phũ thế kia mà!Haha khổ thằng em!

-Anh thôi đi!

-Ừ thì thôi!Xuống canteen đi!-Duy khoác vai anh và lôi đi

Tại cateen....

Kely kéo nó vào một bàn khuất,Key thì đi lấy đồ ăn.Kely nhìn nó lắc đầu

-Vy Vy định làm thế nào?Anh Vũ có vẻ dai lắm đấy!Vy Vy nhờ Key tuyên bố thế có ổn không?

-Vy tin Key!Còn anh ta coi như không khí đi!

-Dù gì cũng là anh Vy mà!

-Anh....ư?-Nó khẽ nói

Đúng lúc đó Key mang đồ đến,Duy và anh cũng đi tới

-Vy à!Em có bạn trai thì bỏ anh luôn à?-Duy trêu nó

-Tất nhiên!Anh sao bằng bạn trai em!-Vy liếc Duy trêu lại và để ý biểu cảm của anh

“Bạn trai”Hai từ này thốt ra từ miệng Vy làm anh cảm thấy nhói.

-Đây!Nước ngọt của Vy Vy!-Key cười đưa cho nó

-Cảm ơn Key!-Nó

“Gọi cả Vy Vy nữa à?Xem ra Vy đi quá xa rồi!”Anh liếc Vy đang cười với Key mà trong lòng tức lắm ý.Nhìn thấy nó uống cốc nước anh liền lấy khay đồ ăn của mình để trước mặt nó

-Em ăn cái này đi!Đừng uống có mỗi cốc nước thế!

Nó nhìn anh lạnh lùng rồi nhìn xuống khay cơm nhếch môi lạnh cầm lên định đưa vào miệng ăn tự nhiên nhưng Key đã nhanh chóng hất ra,anh tức giận

-Cậu làm cái gì vậy hả?

-Anh không biết là Vy Vy dị ứng với cá sao?

Cả canteen nín thng nhìn về phía bàn nó.Anh lặng người“Vy bị dị ứng với cá!Mình không biết,đúng là vô dụng mà...nhưng...”Anh nhìn Vy

-Em biết có cá sao vẫn ăn?

-Tôi tưởng anh muốn tôi chết!-Nó cười nhạt

Anh tức tức lắm rồi,anh lôi nó đứng dậy kéo đi,Key và Kely nhìn theo mỉm cười vì kế hoạch thành công,nụ cười đã được che giấu và tất nhiên Duy đã tinh mắt thấy được liền lôi hai người này đi tiếp trước con mắt tò mò xen lẫn ngạc nhiên của toàn thể con mắt trong canteen.

~Tới chỗ hai nhân vật chính trước nhóc

Anh đưa nó ra sau trường rồi dừng lại.Nó hất tay anh ra

-Anh muốn gì nói nhanh đi!Bạn tôi chờ!

-Em biết là có cá sao vẫn ăn!Lỡ bị gì thì sao?

-Liên quan?

-Em...

-Anh không còn gì để nói thì tôi đi!-Nó bước đi

-Đứng lại!-Anh

Nó vẫn cứng đầu không chịu dừng.Anh lôi nó lại nhìn thẳng vào mắt nó

-Em muốn gì,em tránh mặt anh,biết là dị ứng nhưng vẫn ăn!Em muốn chết à?

-Đúng!Là tôi muốn chết,anh nếu muốn tôi sống thì tránh xa tôi ra và đừng bao giờ xen vào cuộc sống của tôi nữa!Tôi chịu đủ lắm rồi!Anh tránh ra đi!-Nó đẩy mạnh khiến anh ngã xuống rồi vụt chạy ra khỏi trường...

~Tại chỗ Duy,Key,Kely

-Hai đứa!Nói!Có chuyện gì xảy ra phải không?

-K....Không....c....ccò gì đâu!Ha..ha!-Kely phẩy tay liếc Key rồi kéo nhau chạy mất

-Chạy gì nhanh vậy!-Duy nhìn theo

“Reeng....Reeng...”

Chuông kêu,anh,Duy,Kely,Key đã vào lớp nhưng vẫn chưa thấy nó đâu.Bốn người bắt đầu lo lắng....Ngoài trời thì bắt đầu mưa tầm tã

Cuối giờ,nó vẫn chưa quay lại,lớp đã về hết,Key cất đồ vào cặp cho nó,anh gọi điện nhưng chỉ nhận được tiếng nhạc chuông kéo dài

-Chết tiệt!Vy không nghe máy!

-Không nghe là phải rồi,Vy có mang máy đâu!-Key dơ điện thoại nó lên vừa lấu từ trong cặp

-Có lẽ nào Vy về nhà rồi không?-Kely

-Vũ!Em đã nói gì với Vy?-Duy

-Chuyện riêng!Anh không cần biết!-Anh gắt

-Ồ!-Duy nhìn anh chăm chăm

-Về thôi!Nếu Vy Vy không ở tôi sẽ báo cho!-Key cầm cặp nó lên

-Cậu ở với Vy?-Anh

-Ừ!-Key thản nhiên đáp

Anh túm lấy Key

-Vy mà có chuyện gì là cậu không yên với tôi đâu!Cầm động đến Vy!-Anh dọa

-Anh nghĩ tôi là kẻ như anh chắc?Một tên khốn!-Key kéo tay anh ra rồi cùng Vy về

-Này!Vũ!-Duy lay lay anh.Anh thì đứng chết chân tại chỗ “Anh là một tên khốn nạn,Key nói không sai,là tại anh”

-Này!Về thôi không anh bỏ mày lại đấy!-Duy

-À...Ồ...Về thôi!-Anh

~Nhà nó~

Kely và Key tìm khắp nhà nhưng vẫn không thấy nó

-Có lẽ Vy Vy đến chỗ đó rồi!-Kely

-Ừ!Đi thôi!-Key gật đầu rồi cả hai cùng đến chỗ đó

Chỗ đó là chỗ nào???Tất nhiên là căn cứ bang Devil rồi!!!!

Tại căn cứ....Nói đúng hơn là một quán bar lớn có thể nói là bằng cái lâu đài nhưng rất u ám,sát khí bao quanh

Kely và Key bước vào

-Bang phó!Quản lí!-Đàn em

-Keyby ở đây không?-Kely

-Dạ có!Bang chủ đang ở trong!

-Cứ tiếp tục đi!

-Dạ!

Kely và Key đi vào trong rồi dừng trước cánh cửa phòng Vip,quẹt thẻ rồi mở ra

-Vy Vy!-Kely chạy đến chỗ nó

Nó đang nằm ngủ ngon lành trên ghế,xung quanh toàn chai rượu,người ướt sũng vì dầm mưa

-Chị ấy uống hơi quá rồi!Mau đưa về thôi kéo bị cảm!-Key đỡ nó lên

-Haizzzz....Con nhỏ này,sao lại dầm mưa cơ chứ!-Kely mở cửa rồi đưa nó vào trong xe đi về

Đúng lúc đó một đàn em trong bang đi đến

-Bang phó!Có bang khác khiêu chiến,đó là bang.....

CHAP4:SỐT CAO!THÁCH ĐẤU!

5. Chap4:sốt Cao!thách Đấu!

Sáng hôm sau,ánh nắng tinh nghịch chiếu qua cửa sổ sau cơn mưa,nó nhú mây tinh dậy,đầu nặng trĩu,cả người nóng ran không cử động được

-Ashiii....Mình uống hơi quá hay sao?~Nó than thở

-Đúng rồi đấy!Chị có biết uống nhiều sẽ có hại lắm không?Lại còn dầm mưa nữa!~Key bước vào trên tay cầm bát cháo nóng

-Chị biết!

-Chị ngồi dậy ăn cháo đi rồi còn uống thuốc,em xin nghỉ học hộ chị rồi!~Key đến cạnh để bát cháo xuống bàn rồi đỡ nó ngồi dậy

-Cảm ơn em!Mà em nên đi học đi kéo muộn!

-Chị ăn xong đã!Có khi em nghỉ để chăm sóc chị cũng nên!

-Thôi thôi em đi đi!Chị sẽ ăn mà!Kely đâu?

-Chị ấy đang ngủ

-Sang gọi dậy!Muộn học rồi đó!

-Dạ!Vậy em gọi chị Kely !Chị ăn hết đi nhé rồi uống thuốc đấy!

-Biết mà!Đi đi!~Nó cười

Key gật đầu rồi gọi Kely cùng đi học.Nó nhìn bát cháo thờ dài rồi ăn một thìa đắng ngắt nó chạy vào nhà vệ sinh nôn ra hết,nó đi ra đổ bát cháo rồi uống cốc nước lọc.Nó nhìn một đồng thuốc trên bàn liền ném hết vào sọt rác,leo lên giường nằm

-Chán quá....Chán....quá.....~Nó than vãn nằm lăn qua lăn lại

Ở trường.....

Hôm nay có mỗi Kely và Key đến trường,anh và Duy hỏi

-Vy đâu?~Anh

-Nhà!~Key

-Nó sao không đi học?~Duy

-Ồm!~Kely

-Cái gì?Nó ốm nặng không?~Anh

-Bình thường cùng lắm là liệt giường!~Kely

-Liệt giường?Địa chỉ nhà đâu?~Anh

-Vy không cho nói!Hai người cứ yên tâm đi!Key đã mang cháo và thuốc cho nó rồi!~Kely

-Yên tâm sao được!~Anh và Duy lo lắng cho nó nhưng cũng chẳng mảy may thông tin gì của của hai người nên đành im lặng

.

.

Tiết học nhàm chán cứ trôi qua. Đêm nay đã đến...

Key và Kely quyết định không nói cho nó chuyện thách đấu vì nó đang ốm nặng hơn kết quả là Key bị Kely cho một trận vì để nó ốm nặng hơn. Tối vì mệt quá nên nó đã ngủ trước. Key và Kely nhân lúc nó ngủ đã thay đồ và đeo mặt nạ mang vũ khí và đến bang

-Bang phó! Quản lí! Bang chủ đâu ạ?

-Nó bệnh nên hôm nay tôi sẽ chỉ đạo cuộc chiến!-Kely

-Rõ!

Nửa đêm..... Tại bãi đất trống, xung quanh được bao bởi rừng, có hai bang đang đứng đối diện với nhau.... Mỗi bên đều mang vũ khí và hai người mang mặt nạ... Một người trong bên kia đi lên

-Bang chủ của mấy người đâu?

-Các người không cần quan tâm!-Kely lạnh lùng

-Hừm! Bang chủ trốn mất để lại mấy người à? Haha....

-Bang chủ chúng tôi không tùy tiện để gặp mấy người!-Key

-Vậy thì xông lên thôi!

Cả hai bên xông vào đánh nhau, máu rơi xuống, xác chết la liệt, cả hai bên bắt đầu kiệt sức nhưng có vẻ bên của Devil đã yếu đi, dần dần còn chục người và Key, Kely. Bên kia đắc thắng

-Bây giờ thì nhường địa bàn lại cho chúng tôi!

-Không bao giờ! Có chết cũng không!-Kely lạnh lùng dứt khoát

-Vậy thì chết hết đi!

-DỪNG LẠI!-Tiếng nói quen thuộc làm Key và Kely quay lại và tiếng đó làm cho hai thủ lĩnh bên kia giật mình

-Tiếng nói này quen quá!

-Bang chủ!-Cả nhóm hét lên

-Sao lại giấu tao chuyện này! Nếu mà tao không đến thì chết rồi đấy!-Nó

-Nhưng...-Kely nhìn nó

-Tao ổn! Tao không sao!-Nó cầm hai con dao lên

Hai bên lại tiếp tục, từng đàn em bên kia bị nó hạ gục hết, nó hiện tại đang đánh nhau với bang chủ của bên đó. Hai người đang ngang tài ngang sức và cả hai đều thấy cảm giác quen thuộc trong lúc đấu, nó đang đấu thì đầu bắt đầu ong lên, mắt hoa lên, cơn sốt bắt đầu hành hạ nó, người nó nóng lên, sức nó cạn dần, tên bang chủ bên kia tranh thủ lúc nó đang mất cảnh giác liền đâm con dao vào bụng nó. Nó sốt cao lại thêm vết thương ở bụng liền gục xuống

-Keyby!!!!-Key và Kely hét lên nhưng đã bị bên kia giữ lại, tên bang chủ bên kia lại gần đưa tay chạm vào mặt nạ

Lúc đó mặt nạ của Kely và Key đã bị người còn lại bỏ ra

-KEY! KELY!

-Hử? Sao biết tên tui!-Kely

-Duy nè!-Người đó bỏ mặt nạ ra

-DUYY!!!!Vậy bang chủ là Vũ?

-Ừ!Vậy ra hai người là bang phó của bang Devil-Duy tháo dây trói và chột nhó ra

-Vậy bang chủ là.....-Duy giật mình nhìn theo hướng của anh

CHAP5:CĂN BỆNH NGUY HIỂM-TRỞ LẠI CÔ BÉ XƯA

6. Chap5:căn Bệnh Nguy Hiểm-trở Lại Cô Bé Xưa

-VY!-Anh hét lên khi thấy đằng sau mặt nạ là khuôn mặt nhợt nhạt,đôi môi trắng bệch của nó.Anh bế xốc nó lên chạy ra xe,Duy,Key,Kely cũng chạy theo làm bọn đàn em ngơ ngác nhìn nhau rồi đi theo bang chủ của bọn họ.

Anh đưa nó lên xe rồi lái xe thật nhanh đến bệnh viện

-Vy!Em đừng có làm sao!Em phải sống!

Đến bệnh viện~~

Anh bế nó vào,bác sĩ đã đưa nó vào phòng phẫu thuật gấp vì vết đâm quá sâu.Anh ngồi trên ghế chờ đợi,Key,Kely và Duy giải quyết vụ bang rồi nhanh chóng đến bệnh viện

-Vũ!Đừng lo lắng,con bé sẽ ổn thôi!-Duy

-Chính em đã đâm Vy,nếu có chuyện gì xảy ra với Vy chắc em không còn mặt mũi nào nhìn pama nữa!

-Con bé sẽ không sao đâu!

1 tiếng

2 tiếng

3 tiếng

Một y tá chạy ra

-Bệnh nhân mất quá nhiều máu,ai là người nhà đi theo tôi lấy máu gấp!

-Tôi!-Anh đứng dậy đi theo y tá,cô y tá lấy máu anh xét nghiệm

-Xin lỗi anh!Máu anh không khớp với máu bệnh nhân!-Lời nói cô y tá như sét đánh ngang tai anh

-Chúng tôi là anh em ruột sao lại không khớp?~Anh thần thờ

Cô y tá đã lấy máu dự trữ mới vừa được chuyển đến gấp cho nó,anh thần thờ ra khỏi phòng đến trước phòng cấp cứu

-Này!Có sao không?-Duy

-Em không sao!

4 tiếng

“Phụt”Đèn phẫu thuật vụt tắt,bác sĩ đi ra,bốn người chạy đến chỗ bác sĩ

-Bác sĩ!Em tôi sao rồi?

-Nó bị gì không?

-Vy Vy có làm sao không?

-Mọi người bình tĩnh!Chúng tôi đã cố gắng hết sức,ca phẫu thuật đã thành công!Vì vết thương quá sâu nên tạm thời sẽ chỉ được ăn cháo trắng và không được ăn bất kì thứ gì khác!Còn nữa,bệnh nhân đang cảm cúm nên mọi người hãy chăm sóc tốt!

-Cảm ơn bác sĩ!-Mọi người thở phào nhẹ nhõm

-Bây giờ mời người nhà đi làm thủ tục nhập viện!Bệnh nhân sẽ được chuyển đến phòng hồi sức!Hết thuốc mê sẽ tỉnh lại!

-Tôi đi làm thủ tục!Mọi người đi thăm Vy trước đi!-Anh đi theo bác sĩ
Sau khi làm thủ tục nhập viện,bác sĩ đưa anh đến phòng để nói chuyện

-Bác sĩ!Em tôi bị làm sao?-Anh lo lắng

-Em cậu bị bệnh tim,còn sống được 6 tháng nữa thôi!

-Không thể cứu chữa được nữa?

-Cái này rất khó nói!Bệnh tim đã ở giai đoạn cuối!Có lẽ sang nước ngoài vẫn có thể cứu chữa được nhưng cơ hội rất ít chỉ có 10/100%!

-Cảm ơn bác sĩ!-Anh nói rồi lặng lẽ đi đến phòng hồi sức

“Em chỉ còn sống được 6 tháng nữa thôi sao?Tại sao lại thế?Anh là một thằng vô dụng mà!”Anh nhìn nó nói chuyện vui vẻ với mọi người mà lòng thất lại.Anh đâu thể phủ nhận được anh rất yêu Vy.Anh cố giấu vẻ mặt buồn bã và đi và mở cửa vào với khuôn mặt vui vẻ

-Em tỉnh rồi à?

-Vâng!-Nó cười tươi

Đây là lần đầu tiên nó cười với anh lúc anh trở về.Anh ngạc nhiên rồi cũng cười đáp lại.Mọi người nhìn đồng hồ

-Trời cũng sắp sáng rồi!Mọi người nên về nghỉ ngơi đi!Tôi ở đây chăm sóc Vy!-Anh

-Vậy thì chăm sóc Vy cẩn thận nhé!Anh về đây!-Duy

-Vy Vy mau khỏe lại nhé!Kely về trước đây!Mai Kely sẽ đến thăm!

-Chị Vy mau khỏe nhé!-Key hôn chụt vào má nó rồi cùng nhau kéo về hết

Anh sát khí ùng ùng quay sang nó

-Vy!Anh cần lời giải thích!

-Có gì đâu!Key là em kết nghĩa,ngủ với nhau suốt,thơm má là bình thường!-Nó thản nhiên đáp

-Cái gì?N..Ngủ với nhau!-Lông mày anh giật giật

-Thì sao?

-Nó làm gì em không?Lần sau cấm ngủ với người con trai khác nghe không?

-Không thích!Plè!-Nó lè lưỡi trêu anh rồi chồm chặn ngủ

-Em lại là cô bé như xưa rồi!-Anh cười nhưng trong lòng đau lắm,nó bị bệnh tim chẳng còn bao lâu nữa là....

Anh thở dài rồi thiếp đi cạnh nó lúc nào không biết.Nó thực ra là chưa ngủ,cẩn bệnh tim...Nó biết từ lâu rồi,nó cũng đã uống thuốc đều đều nhưng căn bệnh ngày càng tệ đi.Nó giấu không muốn để mọi người biết rồi lo lắng cho nó,Thiên Bằng đã biết hết sức khuyên nó đi phẫu thuật nhưng nó không chịu luôn tỏ vui vẻ.Nó đã bảo Thiên Bằng yên tâm nhưng thật ra nó buồn lắm.

“Vậy là chỉ còn 6 tháng thôi!6 tháng này mình sẽ tạo nhiều kỉ niệm đẹp với mọi người và làm điều mình thích,mình sẽ quên hết chuyện đau buồn đi!”Nó nhắm mắt,một giọt nước mắt chảy ra rồi dần dần nó cũng đi sâu vào giấc ngủ.

Sau 3 tuần nằm viện...Nó cũng được ra viện và hôm nay là ngày thả tự do cho nó

-AAAAA....Vui quá!-Nó sung sướng

-Con nhỏ này!Em vẫn còn yếu lắm đừng chạy nhảy nhiều!-Anh cốc yêu vào trán nó

-Hứ!Không chịu đâu!-Nó phồng má ôm đầu

Hình ảnh này đã lọt vào mắt anh làm anh đỏ mặt chỉ muốn xông vào cắn nó một cái.

Anh và nó làm giấy xuất viện rồi đi về.Hôm nay nó và anh đã dậy sớm chuẩn bị vì nó đòi hôm nay phải đi học.Anh cũng đành chịu thua nó.

~Đến trường~

Hôm nay nó đến trường,học sinh vui vẻ và chúc mừng nó,nó được tặng một đồng quà và được lớp chào đón nồng nhiệt,ai cũng rất thích nụ cười tỏa nắng,đáng yêu của nó.Nó trở lại làm chính mình.Kely,Key,Duy đến lớp nhìn thấy nó đi đến hỏi thăm và Duy cùng cả nhóm bày ra một trò chơi chào đón học sinh mới vì Duy lúc đi qua phòng hiệu trưởng đã nghe lén được học sinh là con của của giám đốc công ti A-thuộc công ti phụ của tập đoàn V.Y do nó lập nên.Cô ta tên là Nhiên-một tiểu thư đồng danh,điều đời,kiêu nên bọn này phải dạy cho cô ta một bài học

-Bây giờ chúng ta sẽ làm thế này.....

CHAP6:KẾ HOẠCH CHÀO ĐÓN HỌC SINH MỚI-LỄ HỘI CỦA TRƯỜNG

7. Chap6:kế Hoạch Chào Đón Học Sinh Mới-lễ Hội Của Trường

“Reeng...”

-Chuẩn bị trò vui nha cả lớp!-Duy lên bàn cô thông báo

-Hãy chào đón bạn mới nồng nhiệt nhé!-Nó nháy mắt

-RỒ!!!!!!-Cả lớp phấn khởi vì đây là lớp cá biệt toàn thành phần gia đình nguy hiểm,học sinh toàn những người đoàn kết và ít ai có thể chịu đựng được mà vào cái lớp này,Lớp mặc dù toàn tiểu thư,công tử nhưng không có cái tính chảnh hay kiêu mà rất hồn nhiên,vui vẻ,mạnh mẽ.Một người trong lớp mà bị bắt nạt là cả lớp quyết lời tên bắt nạt ra xử,cầm đầu bao giờ cũng là nó và Duy.

Cả lớp ổn định chỗ ngồi im thin thít.Cô giáo đang đi tới,đằng sau là học sinh mới,cô đang sợ cái vẻ im lặng này chắc chắn là sắp có gì đó không ổn rồi bình thường chúng nó oang oang lắm mà.

Cô giáo bình tĩnh bước vào lớp

-Các em hôm nay lớp mới ta có bạn mới!

-.....

Cả lớp im lặng chẳng thèm để ý,mỗi người một việc.Cô giáo bó tay.cơm với này liền quay ra cửa lớp

-Em vào đi!

-Dạ!-Giọng nói điệu quá mức cho phép làm lớp muốn ói

-Chuẩn bị thực hiện!-Duy nháy mắt và báo hiệu cho lớp.Lớp gật đầu rồi mỗi người đều nở nụ cười nguy hiểm làm cô giáo ớn lạnh.

Học sinh mới bước....

1 bước

2 bước

“Rào....Bụp...”

-HAHAHAHAHAHAHA.....!-Cả lớp ôm bình cười ầm lên

-E...Hèm!Mình đang đứng trực tiếp trước lớp 10A3!Lớp cá biệt và vui nhộn nhất trường!....À....Nạn nhân là bạn Nhiên-học sinh mới “đã được” các bạn học sinh lớp 10A3 chào đón rất ” nồng nhiệt” bằng một xô nước...ừm...là xô nước cam ạ...đổ trực tiếp từ đầu xuống chân và không may chiếc xô đổ ụp xuống và hiện tại nó đang được ở trên đầu bạn Nhiên!-T/g nhìn quanh

-À...Vâng...còn nữa,bạn Vy đang lấy một cái lọ...hử?cái lọ gì nhỉ?...A là lọ chứa mấy con ong....và bạn Duy cũng có một cái lọ...là lọ đựng kiến đỏ....Và hai bạn “đầu xỏ” lớp thả chúng ra...Hướng đi của chúng đang tiến đến mục tiêu ở cửa lớp là bạn Nhiên..!-T/g

-ÁÁÁÁÁ.....!-Nhiên hét lên rồi chạy ra khỏi lớp không quên nói lại

-TÔI SẼ TRẢ THÙ!!!

-HAHAHAHHAHA.....!-Cả lớp cười lớn

-Biết ngay mà!!-Cô giáo thở dài '

-Các em cô có thông báo!2 tuần nữa sẽ diễn ra lễ hội trường!Các em hãy thảo luận rồi đưa ra ý kiến xem chúng ta nên làm gì!Rồi các em phân công làm nhé!Trong hai tuần đó cả trường sẽ được nghỉ để chuẩn bị!-Cô giáo nói rồi đi ra

-Yeahhhh!Lễ hội trường!!!!

-Năm nay chúng ta làm quán nước nhé!

-Không làm quán bánh kem đi!

-.....

Lớp đang tranh cãi thì một ý tưởng nguy hiểm trong đầu cả lớp lóe lên rồi nhìn nhau

-NĂM NAY LỚP TA SẼ LÀM NHÀ MA!!!!

-Bây giờ Vy phân công nhé!

-Bạn Duy,Key,Vũ!Sẽ thiết kế nhà ma và chọn đồ thích hợp

-Bạn Minh,Hiền thì làm vé rồi phát cho mọi người

-Các bạn nam sẽ cùng nhau đi mua đồ trang trí!

-Còn các bạn nữ sẽ giúp mình thiết kế trang phục nhé!À mình cần một số bạn tình nguyện đóng vai ma!

....Sau một hồi thảo luận....

-Duy,Nam,Đạt,Hùng sẽ đóng vai zombie!Khi khách vào sẽ đi đi lại lại quanh họ

-My,Phương,Linh sẽ đóng các thầy tế!Dọa họ

-Việt,Bảo,Phong,Vũ sẽ đóng làm xác ướp!Khi khách đi đến thì nhảy ra

-Li sẽ đóng làm xác chết bị té và họ vào xem thì bật dậy!

-Các bạn còn lại thì giúp mình bán vé và tham khảo các chỗ khác nhé!Những bạn có tên vừa rồi khi nào mình bảo thì đến chỗ mình lấy trang phục!

-OKKKK!!!!

-Chúng bắt tay chuẩn bị thôi!Chiều nay 2 giờ lớp đến đây tập trung rồi bắt đầu làm!Bây giờ thì....cúp tiết đi mua đồ dùng đêêê!!!!

Vâng,bây giờ lớp 10A3 chống trơn,học sinh đi về hết ,các bạn nam rủ nhau đi mua đồ để chiều làm,các bạn nữ thì rủ nhau mua vải và đồ dùng rồi chiều hẹn gặp nhau,giao viên thì chịu thua cái lớp nghịch hơn quỷ này.

CHAP7:LỄ HỘI CỦA TRƯỜNG(2)

8. Chap7:lễ Hội Của Trường(2)

2h chiều-Tại lớp 10A3

-Lớp đến đủ chưa?

-Rồi!

-Bắt đầu thôi!Các bạn nữ sẽ ở CLB hóa trang nhé!Có gì thì đến đó!

-Ừ!

Thế là lớp 10A3 bắt tay vào việc làm,ở lớp..ở CLB đều có tiếng cười đùa vui vẻ,ai cũng chăm chỉ việc của mình.

Không phụ lòng mong mỏi của mọi người...Ngày lễ hội trường đã đến,năm nay trường mở cổng cho các sinh viên trường khác vào cùng nhau tham gia.Tối....

Trong CLB hóa trang....

-Đây là trang phục hóa trang của các cậu!-Nó cùng Kely mang những bộ đồ ra,những bạn hóa trang mặc vào.

(Mình rất yếu văn tả nên nói đại)

Trang phục zombie là bộ quần áo bình thường kiểu áo cộc quần ngắn nhưng hơi rách và máu loang lổ gần hết (Tất nhiên là không phải máu thật)),make up một chút máu lên mặt,tay,chân là ok

Trang phục của thầy tế được may rất đẹp nhưng tất nhiên là nó đậm chất ác quỷ,màu đen,dài,mái tóc của các bạn nữ được xõa xuống che nửa mặt và make up một chút cho nó rợn

Trang phục của xác ướp hả??Tất nhiên là quần mấy cái vải trắng khắp người thôi!

Trang phục của xác chết là bộ quần áo trắng toát,mái tóc của bạn nữ thả dài ngang hông,khuôn mặt đánh phấn trắng bệch,đeo móng tay giả làm nó dài ra

-Được chứ?-Nó hỏi

-Được!Lần này tớ sẽ dọa chết họ!Haha!-Cả bọn cười rồi về lớp phân cho mọi người chỗ đứng và nó ra ngoài làm hướng dẫn viên cho nhà ma hắc ám.

Đầu tiên một tốp nữ đi vào theo nó,bỗng dưng bọn zombie nhảy ra tiến đến chỗ bọn họ kèm theo những âm thanh tạo ra bằng máy tính giầu

-ÁÁÁÁÁÁÁÁ.....

Tất cả chạy đến chỗ các thầy tế đang đi lại vòng quanh họ và bị dồn vào chỗ xác chết.Ánh đèn chỗ xác chết bật lên,máu phun vào người họ(Hi chỉ là nước sốt cà chua thôi mà)Họ quay lại nhìn thì đột nhiên xác chết mở mắt ngồi dậy nhìn họ và tiếng khóc rên vang lên

-AAAAAAA....MAAAAA!

Điểm đến tiếp theo là xác ướp.Họ đi qua đứng trước hành lang dài xung quanh là những quan tài của Ai Cập,họ run sợ đi qua thì quan tài bật nắp,xác ướp đứng dậy chạm vào họ

-AAAAAAA.....XÁC ƯỚP!!!!!!

Đi tiếp là điểm đến của xác chết.Những chiếc khăn trắng được treo lên tung bay trong làn khói trắng,mờ mờ ảo ảo những xác chết di chuyển tới

-ÁÁ.....

Họ chạy mãi nhưng bị lạc xung quanh chiếc khăn trắng tung bay không thoát được,những chiếc khăn hình nộm con ma do lớp nó dành đặc biệt cho khách nếu bị lạc và chúng đang tung tăng trên trên không và tiếng kêu vang ra

-AAAAAAAAAA.....

Họ đâm đầu chạy và thoát ra khỏi nhà ma được.

-Phù....Kinh dị quá!

-Mọi người thấy thế nào?-Nó

-Kinh dị lắm!Nhưng mà thế mới gọi là nhà ma!

-Cảm ơn các bạn đã ghé thăm!

-Tạm biệt!

Sau khi top nữ đó đi càng ngày nhiều top học sinh vào,lớp 10A3 làm ăn rất phát đạt.

Nó đang nghỉ thì bỗng Kely cùng mấy bạn nữ kéo nó đi vào CLB hóa trang

-Ủa?Có chuyện gì vậy?-Nó nhìn

-Lớp có quà cho bạn!-Kely

-Quà?

-Nếu muốn biết thì bạn thay đồ này đi!-Một bạn nữ đưa cho nó một bộ váy trắng dài rất đẹp và lộng lẫy kèm theo đôi giày trắng.

-Mặc cái này làm gì?

-Bạn cứ mặc đi!

-Nhưng....

-Bạn phụ lòng lớp sao?

-Ừm...Thôi được rồi!

Nó vào thay bộ váy,lúc bước ra nhìn nó như thiên thần từ trên trời bay xuống vậy.Các bạn kéo nó make up rồi làm tóc xoắn thả bồng bênh,nó đã xinh rồi bây giờ còn xinh hơn nữa

-Woa!Bạn là đệ nhất mỹ nhân đó Vy Vy!-Kely mỉm cười

-Mình thấy bình thường mà!

-Bây giờ ta đi thôi-Các bạn nữ kéo nó ra sân khấu giữa trường,anh đang đứng ở đó

-Mấy bạn định làm gì vậy?

-Tổ chức một buổi ca nhạc!Bạn lên đi!

Sau khi đẩy nó lên,Kely nói vang trong loa vang khắp trường

-LỚP 10A3 TỔ CHỨC MỘT BUỔI CA NHẠC DO HOTBOY VŨ VÀ HOT GIRL VY BIỂU DIỄN!MỜI MỌI NGƯỜI TẬP CHUNG ĐẾN XEM!

Lời nói của Kely vừa dứt thì tất cả các học sinh kéo nhau ra đứng dưới sân khấu

-Mấy bạn làm thật hả?

-Ừ!Hai anh em bạn hãy giúp lớp nhé!

-Mình....

-Lỡ rồi!Bạn ra đi!

Anh và nó cùng lúc bị đẩy lên sân khấu,nhạc bắt đầu nổi lên,anh và nó nhìn nhau rồi gật đầu,nó hít một hơi rồi cất tiếng hát trong trẻo,đang yêu lên

Nó

Mình thích được hát

Đó là lí do mình được sinh ra chẳng?

Hãy nói rằng bạn thích giọng hát của mình

Điều đó làm mình hạnh phúc lắm

Dù mình không biết gì ngoài 1 và 0

Nhưng bạn đã dạy cho mình ý nghĩa của từ “I”=Yêu

Kể từ ngày đó,trong trái tim mình

Luôn tràn đầy tình yêu của bạn

Cứ mỗi khi mình gần bên bạn

Trái tim điện tử này vẫn đập liên hồi

Giống như một ngọn gió lượng tử

Tim mình bắt đầu đu đưa theo chúng

Anh

Mình đây rất ghét ở một mình

Vì cứ thế mình sẽ tan chảy trong thế giới của sự cô đơn

Mình thích được dành thời gian bên bạn

Vì bạn đã thật sự sưởi ấm cho mình

Mình không thể làm trọn vẹn một thứ gì cả

Nhưng bạn đã trao tôi những bài ca để hát

Kể từ đó,những khoảng trống của con tim này

Đã được bạn lấp đầy

Cứ mỗi khi mình gần bên bạn

Trái tim điện tử này vẫn cứ đập liên hồi

Giống như một ngọn gió lượng tử

Tim mình bắt đầu đu đưa theo chúng

Cả hai

Cho đến khi mình vẫn gần bên bạn

Thế giới của mình sẽ tiếp tục mở rộng

Tựa như đôi cánh của thiên thần

Liệu trái tim này sẽ cất cao đôi cánh không?

Cứ mỗi khi mình gần bên bạn

Trái tim điện tử này vẫn cứ đập liên hồi

Giống như một ngọn gió lượng tử

Tim mình bắt đầu đu đưa theo chúngggg....

-Anh Vũ và chị Vy hát hay quá!!!

-Tiếp đi!

-Bài nữa!!!!

-XIN LỖI CÁC BẠN,HAI CA SĨ CỦA CHÚNG TA ĐÃ MỘT LẦN SAU SẼ BIỂU DIỄN HOÀNH TRÁNG HƠN!

-Tiếc quá!

-Ừ!Lần sau mình nhất định phải đi mới được!

-Ừ!

Mọi người tản dần về,một số fan chen vào xin chữ kí rồi chụp ảnh

Lễ hội kết thúc.....Mọi người về nhà và ngủ ngon lành chỉ còn nó và anh ở lại

CHAP8:BÀI HÁT ĐÊM TRĂNG XANH-LỜI TỎ TÌNH

9. Chap8:bài Hát Đêm Trăng Xanh-tỏ Tình

Sau khi kết thúc lễ hội,nó ở lại vì quên đồ ở trong CLB hóa trang nên quay lại lấy.Hành lang đi qua các CLB khác được chiếu bằng ánh sáng xanh của trăng.Nó bất chợt nghe được tiếng đàn piano,tò mò nó đi đến trước cửa phòng nhạc he hé nhìn vào

-Là anh?-Nó nói nhỏ

Anh lướt tay trên những phím đàn trắng,ánh trăng xanh chiếu sáng vào chiếc đàn trắng cùng với người con trai.Tiếng hát cất lên nhẹ nhẹ

Đêm nay ánh trăng sẽ chào đón cả thế giới

Một đêm mà chúng ta sẽ cùng nhau hội ngộ

Hãy cùng nhau đi đến bầu trời đêm

Anh sẽ cho em chỗ ngồi sang trọng nhất

Ánh sáng trải dài khắp bầu trời

Anh thấy tâm hồn em cũng trải dài như vậy

Đêm nay những bí mật của em sẽ được hé mở

Cô em của anh!Em hãy giải bày hết nỗi lòng

Cùng với những bài hát của ánh trăng xanh

Cô em của anh!Bài hát này chỉ tặng riêng cho em mà thôi

Hãy mang lại hạnh phúc cho nhau cùng với ánh trăng xanh

Hãy dang tay đón lấy ngôi sao băng

Sao băng lấp lánh trong vòng tay em

Ngay cả khi mặt trăng có dần lụi tàn

Thì trái tim của em không bao giờ thay đổi

Bầu trời và đại dương được nối liền với nhau

Cô em của anh! Trong đôi mắt của em
Ánh trăng kia chỉ dành cho em mà thôi
Cô em của anh! Bài hát này có thể chan chứa nỗi buồn
Nhưng em hãy giữ lấy nụ cười cùng với ánh trăng xanh
Người bạn thân ơi, màu xanh của ánh trăng kia
Hãy nhìn xem, hãy chứng kiến khoảnh khắc hai người được đoàn tụ
Cô em của anh! Em hãy chắc rằng mình đang thực sự hạnh phúc
Ánh trăng xanh sẽ luôn hòa ca cùng em
Cô em của anh! Thay lời bài hát này nói lời “Anh Yêu Em”
Anh đứng dậy đi ra phía cửa rồi mở ra
-Vỵ! Anh yêu em, làm bạn gái anh nhé!!!-Anh nói rồi ôm nó
Nó đứng đờ người “Anh Vũ vừa nói yêu mình, không đời nào”
-A...Anh?
-Làm bạn gái anh nhé!-Anh hôn lên trán nó
-Vâng!-Nó cười trong nước mắt hạnh phúc rồi ôm anh
Anh cúi xuống lau những giọt nước mắt rồi hôn lên đôi môi ngọt ngào, hai người hạnh phúc nắm tay nhau
đi trong vui vẻ!

Sorry mấy bạn, chap này hơi ngắn

CHAP9: THIÊN BĂNG TRỞ VỀ-BÍ MẬT HÉ LỘ

10. Chap9: thiên Băng Trở Về-bí Mật Hé Lộ

Ánh sáng trải dài khắp bầu trời
Anh thấy tâm hồn em cũng trải dài như vậy
Đêm nay những bí mật của em sẽ được hé mở

Sau hôm nó chuyển đi thì Thiên và Băng có việc gấp phải sang Pháp, hôm nay là ngày trở về quê hương

-Alo! Pa à? -Anh

-Ừ! Pama đang ở sân bay, ra đón pama nhanh! -Thiên

-Vâng! -Anh

Anh cúp máy quay qua nó đang nằm ngủ lay lay nó dậy

-Vỵ! Pama về ra sân bay đón!

-Hả? Pama hả! Ừ! -Nó ngáp dài rồi gục xuống ngủ tiếp

Anh nhìn nó bó tay. Cơm liền nâng mặt nó hôn vào môi nó tách môi nó ra luồn lưỡi vào trêu đùa với lưỡi nó, nó giật mình đẩy anh ra

-Anh..Anh làm cái gì vậy? Đang giờ học mà! -Nó đỏ mặt

-Đang giờ học mà em ngủ!Đi đón pama thôi!

Anh và nó hôn nhau trong lớp tất nhiên không tránh khỏi cái nhìn tò mò của lớp đặc biệt là cái nhìn và cảm sắp rớt xuống của Duy,Kely và Key thì cười khúc khích.Anh và nó thản nhiên nắm tay nhau ra khỏi lớp,máy ảnh lia lịa từ lúc hôn nhau nấu giờ hoạt động liên hồi.

-Chuyện này là thế nào?-Duy hỏi Kely

-Đây!Tự tìm hiểu!-Kely ném cho Duy cái máy quay và bật lên là đoạn video hôm anh tỏ tình với nó,Key và Kely đã lên quay được

-Whát đờ heo?Thằng Vũ giỏi v~!-Duy nhìn chăm chú

Cả lớp tò mò rồi cùng nhau xem thi nhau tung lên face,báo,đảm bảo ngày mai cả thế giới biết chuyện!

~Tại sân bay~

Anh và nó xuống xe nhìn quanh tìm Thiên Băng

-A!Papa-Nó reo lên rồi chạy đến chỗ Thiên đang đứng

-Vy!Vũ!-Thiên

-Ủa papa!Mama làm sao thế?-Anh nhìn Băng đang nằm trên tay Thiên

-Băng mệt quá nên chỉ ngủ thôi!

-Để con bế mama cho!Papa mệt rồi mà!-Anh đành lấy Băng rồi bế Băng vào xe

Cả gia đình cùng về nhà.....

~Tối~

Sau khi nó đã về nhà,anh lên phòng làm việc của Thiên

“Cốc...Cốc”

-Vào đi!

“Cạch”

-Papa!Con có việc muốn hỏi!

-Con ngồi đi!

Anh ngồi xuống...

-Papa!Vy không phải con của pama!

-Con đã biết rồi à!

-Vâng!Con muốn biết mọi chuyện!

-Được!-Băng từ đâu chui ra

-Mama?-Anh giật mình

-Xin lỗi!-Băng ngồi xuống cạnh Thiên

-Đúng như con nói,Vy không phải con ruột của chúng ta,cái hôm ta vẫn còn mang thai con,hôm đó là một hôm mưa tầm tã

Quá khứ~

“Kìng...còong”Chuông biệt thụt reo lên

-Anh đi mở cửa cho!-Thiên đang ở trong bếp vọng ra

-Để em đi mở cửa,anh cứ làm đi!-Băng đi ra mở cổng thì không thấy ai

“Oa...oa....”Tiếng khóc trẻ con làm Băng để ý rồi nhìn sang bên cạnh cổng

-Là một em bé?

Băng bế lên rồi mang vào nhà đúng lúc đó Thiên cũng vừa đi ra

-Ai vậy em?

-Không ai! Là một đứa bé!

-Hả? Đứa bé đâu ra vậy?

-Em thấy nó để ở ngoài cổng! Thật là, ai lại bỏ rơi chính con mình chứ!

-Ừ! Em mang nó vào lau người đi kéo nó bị cảm rồi anh lấy ít sữa cho nó!

-Vâng

Sau khi đứa bé đã ngủ

-Chúng ta sẽ nuôi nó nhé?-Băng

-Ừ!

~~Hết quá khứ~~

-Chuyện là vậy đó!-Thiên

-Vâng! À pama biết Vy bị....

-Bị bệnh tim đúng chứ?-Thiên

-Ồ...Dạ!

-Thật ra ta biết lâu lắm rồi nhưng Vy không chịu đi khám,nó cứng đầu lắm!

-Vy còn sống được 6 tháng nữa thôi!

-Pama biết! Con hãy khuyên Vy đi chữa bệnh đi có thể vẫn kịp đó!

-Con sẽ cố gắng!

-Ừ!

-Con xin phép!-Anh đi ra ngoài rồi đóng cửa vào đi về phòng nằm xuống giường nhưng không thể nào ngủ được,hình ảnh nó cứ quay quanh đầu anh

CHAP10:NHIÊN QUEN VŨ?NGUY HIỂM QUANH VY

11. Chap10:nhiên Quen Vũ?nguy Hiểm Quanh Vy

Chap mới nóng hổi vừa ra lò sau 5 ngày nghỉ

Sáng...Nó đi cùng Key,Kely và Duy đến lớp,bước vào thì thấy trên bục giảng có con gì đó loai choi vàng đỏ là Nhiên

-HÔM NỌ ĐỨA NÀO HẠI TAO RA ĐÂY!

-.....-Cả lớp bơ

-SỢ À,RA ĐÂY TAO XEM NÀO!

-Tao đây!-Nó bình thản đi vào lớp và ngồi vào chỗ chống tay nhìn Nhiên

-Con nhà quê kia,ai cho mày hại tao,con nhỏ xấu xí!Mày có giỏi thì cuối giờ trên sân thượng!

-Ok,đang ngứa tay!

-Mày...Mày....-Nhiên giận run người đi xuống định tát cho nó thì bị ai đó bóp chặt tay

-CÔ ĐỪNG ĐỤNG VÀO VY!

-Thằng nào.....-Nhiên quay lại định chửi thì đập vào mặt là gương mặt đẹp zai của anh

-Anh Vũ!!!

-Nhiên?-Anh ngạc nhiên rồi thả tay ra

-Anh còn nhớ em sao?Em về đây vì anh đó,anh vui không?Sao đang yên ổn anh lại đi bỏ về mà không nói lời nào thế?-Nhiên ôm chặt anh

-Tôi đi đâu thì mặc kệ tôi!Cô đừng động vào BẠN GÁI tôi!-Anh nhấn mạnh từ BẠN GÁI

-Ồ?Con nhà quê này hả?Anh à,em mới là người yêu anh mà!

-Tôi không yêu cô!

-Anh nói dối!!Anh còn dẫn em đi chơi,đi hẹn hò mua quà cho em nữa,anh không nhớ sao?

-Chuyện này là sao anh?-Nó nhìn anh

-Ha...ha cô không biết à?Anh Vũ là người yêu tôi!-Nhiên nói xong kéo anh đi luôn

Nó nhìn theo rồi ánh mắt đượm buồn,cả lớp nhìn nó rồi đến cạnh

-Vy à!Bạn không sao chứ?

-Bạn đừng buồn,chắc không như bạn nghĩ đâu!

-Đại tỷ của trường đâu rồi?Phải dạy cho cô ta bài học!

-Đúng đấy Vy!-Key,Kely

-Em đừng buồn!Anh sẽ cho nó một bài học!-Duy

-Ừm...Vy không sao!Vy về trước đây!-Nó gượng cười rồi lấy cặp đi về,Key và Kely nhìn theo nó lại cái dáng lạnh lẽo chỉ yêu mưa ghét nắng và đơn độc.....

~Nhiên kéo anh ra sau trường.....

-Anh Vũ à!Em đã cắt đuôi giúp anh rồi!Anh phải cảm ơn em đấy!-Nhiên

-Cô tránh xa tôi ra,tôi thấy cô thật độc ác,cô nói mà không biết ngượng mồm à?Tôi nói cho cô biết CÔ KHÔNG PHẢI BẠN GÁI TÔI VÀ TRÁNH XA VY RA NẾU KHÔNG THÌ ĐỪNG TRÁCH!-Anh nói rồi bỏ đi

Nhiên nhìn anh nhếch mép

-Vậy tôi sẽ biến anh thành của tôi và tôi sẽ làm cho anh tự động ghét con nhỏ đó!Cứ chờ mà xem!-Rồi bỏ đi
Anh về lớp thì thấy cả lớp nhìn anh với ánh mắt đầy sát khí đặc biệt là Duy,Kely và Key.Anh đi đến hỏi Key

-Vy đâu?

Key nhìn anh lạnh lùng rồi bỏ đi.Anh nhui mày rồi nhìn sang Kely,Kely thở dài rồi cũng đi luôn,cuối cùng anh quay sang Duy

-Vy đâu?

-.....-Duy bơ anh luôn mắt chăm chú nhìn vào quyển sách

-Cầm ngược sách rồi thánh:))!-Anh

Duy nhìn....Cầm ngược thật rồi Duy ném quyển sách đi rồi đứng dậy hướng ra cửa lớp

-Về rồi!-Duy nói xong đi luôn

Anh thở dài rồi ngồi vào chỗ.Cả tiết học Nhiên cũng không quay lại nữa làm cả lớp lo lắng cho nó

~Sau khi Nhiên quay đi và hướng ra cổng trường thì bất chợt nhìn thấy nó đi ra trong đầu Nhiên vạch sẵn một kế hoạch hoàn hảo,Nhiên gọi điện cho ai đó rồi lấy khăn tắm thuốc mê chụp vào mũi làm nó loạng choạng ngã xuống rồi mi mắt đoàn tụ với nhau.Nhiên mang nó ra một chiếc ô tô rồi đem nó về nhà cô ta và đi ra ngoài quán cafe gần đây

-Người mang đến chưa?

-Đây!-Người bên kia đưa một cái hộp nhỏ cho Nhiên

-Tiền đây!

Nhiên đưa tiền cho hắn rồi về lại đi về và lên phòng nó mở hộp ra.....

~Tại lớp học~

Anh đang ngồi thì điện thoại rung lên“Số Nhiên?”Anh ngạc nhiên rồi nghe máy,bên kia đầu dây là tiếng nói yếu ớt của Nhiên và tiếng kim loại chạm vào nhau

-A....Anh....V..Ừ...cứu em!V...y....M...m...uốn...giết....em!

-Cô đang ở đâu?

-Đường...X,n...nhà sốK!

Cô ta vừa nói xong thì anh đã tắt máy và đi ra khỏi lớp,Duy,Key,Kely nghe trộm được cuộc điện thoại liền lên đi theo

~Trên xe Duy~

-Vy không phải hạng người như thế!-Duy

-Tôi cũng không tin!Chả biết cô ta lại định bày trò gì đây?~Kely khó chịu

~Tại nhà Nhiên....Anh dừng xe chạy vội vào...

~Trên phòng Nhiên~

-Anh Vũ đến rồi!Cô chuẩn bị đi!Anh Vũ sẽ là của tôi!-Nhiên cười nham hiểm rồi lấy dao tự rạch tay chân mình và lấy mấy lọ hoa mảnh vỡ mà cô ta sắp đặt từ trước cửa vào người rồi tự nhiên nó tỉnh dậy cầm lấy một con dao đến gần Nhiên,Nhiên chẳng vờ khóc lóc van xin còn nó thì ngạc nhiên

“NỘI TÂM-Mình bị làm sao vậy?Không cử động theo ý mình được nữa?”

Đúng lúc con dao chuẩn bị đâm vào Nhiên thì cánh cửa bật mở,anh đỡ nhát dao cho Nhiên làm cánh tay anh bật máu,Nhiên chẳng vờ

-A....Anh...Vũ...A...Anh c...ó sao không?

-Vy em làm sao vậy?Em quá đáng lắm rồi đây!Mình chia tay đi,anh không muốn nhìn mặt em nữa,Nhiên là bạn gái anh!-Anh lạnh lùng

Nó nghe thấy thế tim như bị ngàn mũi kim đâm vào,“TAN NÁT”đó là những gì mà tim nó nhận được,nó làm rơi con dao xuống,nó đã điều khiển được mình nước mắt rơi ra rồi chạy vụt ra ngoài,đúng lúc đó thì Key,Duy,Kely cũng vừa lên và nghe hết mọi chuyện nhưng không kịp giữ nó lại quay sang anh

-Anh có biết vừa làm gì không hả?-Key

-Sống với nhau từ nhỏ mà em không hiểu Vy sao?Nó không bao giờ làm những chuyện như thế này!-Duy gắt

-Cô diễn đạt lắm đấy Nhiên!Chắc sau này cô phải đi làm diễn viên mới xứng!-Kely nhếch môi lạnh

-MẤY NGƯỜI IM ĐI!CÔ TA ĐÃ LÀM GÌ MẤY NGƯỜI THẤY HẾT RỒI ĐẤY!BÂY GIỜ NHIÊN LÀ BẠN GÁI TÔI!TÔI KHÔNG CHO AI ĐỘNG VÀO KẾ CẢ VY!-Anh nói rồi bế Nhiên lên mang đến bệnh viện

-HÙM!VẬY CỨ GIỮ LẤY CON ĐẤY ĐI!ĐỪNG BAO GIỜ XUẤT HIỆN TRƯỚC MẶT VY NỮA!-Cả ba người hét lên rồi bỏ đi tìm nó

~Nó chạy thật nhanh ra ngoài cứ chạy mãi,chạy mãi trong đầu nó văng vẳng tiếng nói của anh“Mình chia tay đi,anh không muốn nhìn mặt em nữa!” “.....”

Nó chạy nhanh hơn nữa,mưa bắt đầu trút xuống nặng hạt hơn....cả người nó ướt nhẹp và cơn bệnh tim tái phát làm nó đau đốn ôm ngực trái,nó ho ra máu rất nhiều

Tình yêu cứ bất chợt đến rồi bất chợt đi

Tình yêu như là cơn gió vậy

Và giờ cơn gió đó đang lụi dần vào không

Tình yêu của em cũng vậy

Trái tim của em cũng vậy

Mãi mãi....chúng ta không thể bên nhau.....

CHAP11:TẠM BIỆT MỐI TÌNH ĐẦU-BIẾN MẤT KHÔNG DẤU VẾT

12. Chap11:tạm Biệt Mối Tình Đầu-biến Mất Không Dấu Vết

Tít.....Tít.....

Những mạch tim đập của nó đang hiện ở trên máy,da nó trắng bệch như người chết,môi nhợt nhạt mắt vẫn nhắm và nằm bất động xung quanh là Duy và Key đang nhìn nó chăm chăm,Kely đang nức nở ôm Key,Băng khóc ôm Thiên,Thiên nhìn nó đau xót và.....anh đâu?

~Phòng bên cạnh cách phòng nó 2 phòng,phòng Nhiên...Nhiên đã được băng bó và đảm bảo không có vết sẹo nào để lại,anh đang gọt hoa quả dứa cho Nhiên ăn,lòng cũng lo lắng cho nó và muốn thăm nó lắm nhưng không được..(t/g:Hử!Vy đang nằm như người không hồn vậy mà hai người này vẫn tình tứ được...Chương mất _ !!)

Hàng ngày,Băng và Kely ở lại chăm sóc nó và anh bị Băng tuyệt giao không thèm nói chuyện nữa,Key và Duy đã tìm thấy tất cả chứng cứ và tất cả mọi chuyện đều do Nhiên dựng lên,tất cả đều biết hết (Duy,Key,Kely,Băng,Thiên,Trường,Lớp) nhưng chẳng ai muốn nói với anh nữa,ở lớp,trường không ai ưa Nhiên và anh,ai cũng nhìn khinh bỉ và chán ghét và ngày nào mọi người cũng đến thăm nó mong nó tỉnh sớm.Anh chỉ đứng ngoài cửa phòng nhìn nó mà không dám bước vào.

~Quá khứ~

Nó ho ra máu rồi cố bước về nhà nhưng lại ngã giữa đường và được Kely tìm thấy rồi đưa đến bệnh viện

Ở bệnh viện....nó phải vào phòng cấp cứu....

5 tiếng sau....

Ca phẫu thuật thành công nhưng bệnh tim đang ngày càng nặng và chỉ còn 5 tháng nữa thôi là nó sẽ.....Mọi người ai cũng đau buồn,nó được chẩn đoán là sẽ nằm hôn mê mãi cho hết 5 tháng sẽ.....Nhưng nếu có ý chí nó sẽ tỉnh dậy.....

~Hết quá khứ~

Ngày 30 Tháng 4

Ngày nó sắp....đến rồi,anh vẫn đi học và tất cả đối với anh như bình thường nhưng trái tim bên trong đang đập rất mạnh và....đau!Ngày hôm nay mọi người đều bận việc nên nó nằm một mình

Tít....Tít....Tít.....

Trong một không gian tối,nó mở mắt rồi chống tay dậy

-Mình đang ở đâu đây?

Nó bắt đầu bước đi,trước mắt nó là hình ảnh anh và Nhiên đang...hôn nhau?Trái tim nó rĩ máu nó ôm đầu hết lên

-Này!-Một tiếng nói vang lên

Nó quay quanh nhìn

-Người là ai?

-Ta là nội tâm của người!Hãy tỉnh dậy đi người ngủ lâu quá rồi đấy!

-Lâu?Ta đâu có ngủ?

-Người đang ngủ đấy!Nhìn đi!-Nó nhìn thấy phía trước là căn phòng trắng và nó đang nằm trên chiếc giường,da tái nhợt không sức sống,bên cạnh là máy đo nhịp tim

-Ta đấy ư?

-Đúng vậy!Hôm nay là ngày 30 tháng 4 rồi!

-Ngày 30 tháng 4....Vậy là hết hạn sống rồi dậy cũng có ích gì chứ?

-Chưa đâu!Hãy tin vào chính mình đi!Bạn hãy dậy và bước đi đi hãy đến nơi dành cho bạn!Số mệnh đã định bạn sẽ không chết!

-Mình...Mình....

-Đi đi!Hãy tin vào mìnhhhhhh-Tiếng nói vọng lại nhỏ dần

Mắt nó mở ra dần dần,sộc vào mũi nó là mùi thuốc khó chịu.Nó đưa tay lên xoa đầu rồi giật máy đo nhịp tim với dây chuyền ra rồi tìm lấy một cái áo lệch vai đen một cái quần jean một cái áo khoác đen một cái mũ đen.Nó mang thay đồ vào rồi he hé cửa nhìn ra khi đã xác định không có ai,nó mở cửa kéo mũ che hết khuôn mặt rồi đi vào phòng hệ thống camera xóa bỏ đoạn băng trong phòng nó rồi đi ra khỏi bệnh viện mà chẳng ai nghi ngờ.

Nó mang thẻ tín dụng mua một cái xe thể thao trắng rồi lái đến một cái vực nó nhếch môi cười lạnh“Tạm biệt!Mối tình đầu đau khổ!”,nó phi thẳng cái xe xuống vực.....“Bùm”Cái xe rơi xuống vực và nổ.

Từ lúc nó rơi xuống vực là lúc Băng,Thiên,Kely,Key cùng lớp vào thăm nhưng vừa mở cửa đã không thấy nó nằm trên giường nữa,mọi người nhón nháo lên tìm rồi vào phòng theo dõi camera nhưng video đã bị xóa và không khôi phục lại được nữa,đúng lúc đó điện thoại của Băng reo lên

-Alo!

-Xin chào!Cô là Nhật Anh Băng Băng mẹ của Nguyễn Nhật Vy?

-Vâng!Các anh thấy con tôi ở đâu?

-Chúng tôi thành thật chia buồn,cô Vy đã lao xe xuống vực và đã tìm thấy xác!Anh chị đến nhận xem có đúng là cháu Vy không?

-K...Không....t...t....thế...nào!-Băng làm rơi điện thoại và ngã xuống,nước mắt chảy dài trên khuôn mặt Băng

-Cảnh....Cảnh....sát nói...V...Vy đã lao xe xuống vực và đã tìm thấy xác!-Băng run run

Duy,Key,Kely,Thiên và cả lớp chết đứng như không tin rồi cùng nhau đi đến vực mà Vy đã lao xuống.

-VY!-Băng đi đến cạnh xác rồi ôm chặt Thiên khóc

-Cái xác đã biến dạng sao các anh chắc chắn là Vy?-Thiên vẫn cố gắng bình tĩnh

-Theo chúng tôi điều tra thì cô Vy đã mua chiếc xe này cách đây 1 tiếng và đây là chiếc vòng cổ của gia đình!-Nhân viên cảnh sát đưa chiếc vòng cho Thiên

-Đây đúng là chiếc vòng cổ gia đình!-Thiên nhìn chiếc vòng rồi siết chặt

Anh nghe tin nó rơi xuống vực thì vội vàng đến còn Nhiên thì vui sướng(F*ck,ghét con này quá!!><)>

Anh đến thì thấy cả lớp đang đứng đầy khuôn mặt đau buồn,một số bạn nữ đang khóc thút thít,Kely,Băng đang khóc được Thiên,Duy,Key đỡ.Kely quay ra nhìn anh sắc lạnh rồi túm cổ áo anh

-TÊN KHỐN!ANH VỪA LÒNG CHƯA,VY VY ĐÃ CHẾT RỒI ĐẤY,ANH KHÔNG NHÌN THẤY MẶT VY NỮA RỒI,HÀI LÒNG ANH CHƯA,ANH CÒN ĐẾN ĐÂY LÀM GÌ ĐI VỚI CON CH* HẠI VY ĐI!ĐI HẾT ĐI ĐỪNG LÀM Vy đau khổ nữa!-Kely nói nhỏ dần rồi thả tay ra gục xuống khóc

Anh đi đến cạnh xác Vy rồi quỳ xuống

-Vy à!Anh...xin lỗi,Anh yêu em lắm.Anh biết anh đã sai!

“Tách...Tách”Nước mắt anh rơi xuống.Anh khóc?Đúng vậy,anh đã sai rồi

~Tang lễ của nó được diễn ra trong ngày mưa buồn...Cả trường với nhiều người bạn thân dù ở nước ngoài cũng về nước dự đám tang của nó,Kely khóc sưng cả mắt chỉ biết vùi đầu vào Duy khóc hết nước mắt.Băng như người mất hồn thất thần,Anh lại càng lạnh lùng hơn và còn Nhiên rất vui sướng(À tất nhiên là cô vui rồi!Nhưng cứ chờ xem ai vui hơn nhé:)))

Sau khi chôn cất nó,Key đã đưa hết bằng chứng cho anh xem và anh tức giận tại Nhiên mà anh đã có lỗi với Vy rồi để Vy.....

Anh gọi người của bang giữ Nhiên lại rồi mang về phòng trừng trị của bang.Hằng ngày Nhiên bị anh cho tra tấn dã man và bỏ đói,cô ta có lần đã thoát được rồi chạy nhanh về nhà...

Băng trước đó tức quá nên dùng mắt đốt cháy nhà của Nhiên.Lúc Nhiên về nhà là ba mẹ cô ta cũng vừa chạy ra khỏi đám cháy rồi nhìn bộ dạng con mà xót nhưng vừa lúc đó điện thoại reo

-Công ty đổi giám đốc mới ông bị đuổi việc!

Nói xong bên kia tắt máy luôn,ba Nhiên nghe xong thì đột quỵ rồi chết,thấy ba Nhiên chết mẹ Nhiên cũng chết theo,Nhiên một mình lủi thủi và phải xin vào quán bar làm và đứng cái quán bar này lại là quán do nó đứng đầu tạo nên,không ít người trong bar rất ghét cô ta vì đã hại bang chủ!Chẳng ai ưa nhưng nhận cô ta vào làm để hành hạ trả thù cho bang chủ.

(Còn Nữa)

13. Chap12:thế Giới Demon-gặp Lại Kely

2 năm sau

Tại phòng tổng giám đốc tập đoàn K.R-Tập đoàn lớn nhất thế giới về thiết kế những mẫu trang sức có giá lên tới mức không ai mua nổi

-Giám đốc!Chiều nay chúng ta có một cuộc hẹn với giám đốc tập đoàn V.Y!-Thư kí

-Tôi biết rồi!-Một giọng lạnh lẽo vang lên nhưng cũng rất quen thuộc

Một cô gái với mái tóc trắng của sương mai ánh kim thả dài ngang hông,đôi mắt bạc huyền thoại sắc lạnh nhìn vào màn hình máy tính,tay lướt nhanh trên bàn phím-Cô gái đó không ai khác là.....VY!!!!Nhưng sao mái tóc thành màu trắng??Đọc thì biết:)))

~Chiều,tại quán cafe yên tĩnh,một cô gái mái tóc vàng buộc lên gọn gàng,đôi mắt hồng long lanh-đó là Kely, hướng về phía cửa

Cánh cửa đẩy,một cô gái mái tóc nâu xõa ngang vai,đôi mắt cafe bước vào hướng đến phía Kely,Kely đứng dậy thoáng bất ngờ rồi lấy lại bình tĩnh

-Xin chào giám đốc K.R!

-Xin chào giám đốc!-Cô gái tóc nâu cười

-Mời giám đốc ngồi!

-Vâng!

Hai người ngồi xuống

-Cho hỏi quý danh của giám đốc là?-Kely

-Tôi là Kagami Ryo,18 tuổi!Còn giám đốc?

-Vậy chúng ta bằng tuổi nhau rồi,tôi là Kely,18 tuổi!

-Trùng hợp quá!

-Tôi cũng thấy vậy!Giám đốc rất giống một người bạn thân của tôi chỉ là khác mái tóc và đôi mắt!-Kely cười buồn

-Vậy bạn cô đâu?

-Cô ấy mất từ 2 năm trước rồi!

-Tôi xin lỗi!

-Không sao đâu!Minh rất muốn chúng ta là bạn!

-Được!Là bạn!

Hai người nói chuyện với nhau rồi kí hợp đồng hợp tác,cô gái tóc nâu chột nhìn vào đồng hồ

-6h rồi!Minh đi trước nha,minh có việc gấp!-Cô gái tóc nâu vội đứng dậy

-Ừ!-Kely cười rồi chào cô gái tóc nâu

Cô gái tóc nâu đẩy cửa bước ra,mái tóc nâu ngắn biến thành mái tóc trắng ánh kim dài,đôi mắt cafe đổi thành đôi mắt bạc lạnh lẽo.Nó bước đi ra lấy một chiếc mô tô phóng về nhà.Nó nhanh chóng lên phòng thay quần áo rồi bước ra trong cái áo,quần đen bó sát người,chân đi đôi giày đen thoải mái,mái tóc trắng búi lên gọn gàng.Nó phẩy tay một cái,một cái cổng đen hiện ra,nó lạnh lùng cầm cái cặp đeo lên một bên vai rồi bước vào,cánh cổng biến mất

Bên trong cánh cổng là một căn phòng ngủ toàn màu hắc ám,nó ung dung bước ra rồi khóa cửa biệt thự.Đây là biệt thự ở trong trường dành riêng cho học sinh quý tộc và nó Kagami Ryo-Công chúa của thế giới Demon và là người thứ hai còn sống sót trong gia tộc Kagami

-Sau đây là tiết học lịch sử của thế giới Demon,hôm nay chúng ta sẽ học về lịch sử gia tộc Kagami:

Gia tộc Kagami là gia tộc lớn nhất trong Demon và mang sức mạnh huyền thoại nhưng sau đó gia tộc bị hủy diệt vì chiến tranh giữa Demon và Thiên Giới,gia tộc Kagami đã dùng hết sức để bảo vệ Demon và những loài quỷ sau đó chết hết do bị rút cạn sức mạnh chỉ còn lại hai người con đời cuối là Kagami Rento và Kagami Ryo,hai đứa con đã được đưa đến thế giới loài người sinh sống.Và bây giờ gia tộc Kagami được mọi người tôn kính như hơn cả vua.Công chúa bây giờ là nó còn anh trai Rento của nó thì chưa xuất hiện.

Đã hết tiết lịch sử....

Trường nó học là Devil School-Ngôi trường dành cho quỷ chỉ học vào vào ban đêm và học những phép thuật.Trường có 3 khối lớp học là lớp S,A,B,lớp S ở dãy riêng nhất dành cho quỷ có xuất sắc hoặc có sức mạnh thần bí,huyền thoại như nó,lớp A,B cùng dãy dành cho quỷ mới học và điều khiển sức mạnh tâm kha khá ngoài ra còn có biệt thự dành riêng cho lớp S và những ngôi nhà nhỏ cho lớp A,B,sân thể dục,hồ bơi,dãy nhà cho thầy cô giáo.

Nó bước đi trên hành lang lớp học,mắt chăm chú nhìn xuống cuốn tiểu thuyết ngôn tình rồi vô tình va vào một người.Nó và người đó ngã xuống,nó nhũu mày rồi đứng dậy tìm cuốn tiểu thuyết bị văng đi

-Của bạn nè!Xin lỗi mình không để ý!-Tiếng người con trai vang lên rồi đưa cho nó cuốn tiểu thuyết,nó nhìn tên đó,khuôn mặt baby,đôi mắt đen dạng hotboy nhưng nó đâu để ý chứ nó bị vô cảm mà,nó lấy cuốn truyện rồi bước đi

-Bạn là công chúa Ryo?-Tên đó lên tiếng

Nó gật đầu nhưng chân vẫn bước đi

-Lần sau sẽ còn gặp nhau công chúa Ryo!-Tên đó thích thú rồi bước đi hướng ngược lại

Nó bước vào lớp

-Buổi sáng tốt lành công chúa!

-Tôi bảo mấy người thôi kiểu chào đấy đi nếu không muốn chết!-Giọng nó lạnh lùng tỏa ra sát khí khiến cả lớp lạnh sống lưng

-D...Dạ...

-Thôi cả cái kính ngữ ấy nữa!

-Ừ...Ừ...

Nó vào chỗ ngồi tiếp tục nghiền truyện cho đến khi vào lớp

-Hôm nay lớp ta có học sinh mới!Em vào đi!-Cô giáo nhìn ra cửa,hai học sinh bước vào,một nam một nữ,nam với dạng vẻ trẻ con,tinh nghịch,nữ với khuôn mặt dễ thương,đáng yêu

-Em giới thiệu đi!

-Mình là.....

CHAP13:TÊN PHIÊN PHỨC-BẠN THÂN MỚI

14. Chap13:tên Phiên Phúc-bạn Thân Mới

Trung Thu vui về nhà m.n

Quà Trung Thu của Yuu là 3 chap liền nhé!Mong m.n tiếp tục ủng hộ mặc dù nhiều chap có hơi nhảm và ngắn!^^

-Mình là Jin rất vui được làm quen!-Người con trai lên tiếng với cái giọng trẻ con

-Còn mình Mary,rất vui được làm quen!-Mary cười tươi

-Được rồi bây giờ Mary ngồi chỗ.....ừm...ngồi cạnh bạn nữ tóc trắng kia nhé còn Jin ngồi sau bạn Mary!

-Vâng!-Hai người đồng thanh và đi xuống chỗ ngồi,Mary ngồi xuống rồi quah sang nó

-Chào bạn!Minh là Mary học sinh mới,làm bạn mình nhé!

-Sao cũng được!-Nó mắt nhìn quyển truyện

-Minh nữa!Minh là Jin!-Jin chồm lên bàn trên dờ nụ cười sát gái

-Loi Choi!-Mary cầm quyển sách đập vào đầu Jin

-Đồ bà chằn lửa!Híc!-Jin ôm cục u trên đầu

-Mi vừa nói gì?Ngon nói lại coi!-Mary bẻ tay răng rắc,Jin tái mặt run

-À...À...D...Dạ...Đại...C..ca...Em...xin lỗi!

-Tốt!Há há!

Nó nhìn thấy thế thì lại nhớ đến Kely,Key và đám bạn của mình

-Bạn tên là gì?-Mary nhìn nó

-Kagami Ryo!

-Woa!!Công chúa Ryo,thảo nào bạn xinh ghê,bạn là thần tượng của mình á!

-Ra là công chúa!Đúng là mỹ nhân mà!-Jin nhìn nó chăm chăm

-Dê xồm!-Mary cầm quyển sách đập vào đầu Jin cái nữa

-Híc!Sao mình lại có đứa bạn thanh mai trúc mã dữ dằn thế không biết!-Jin lầm bầm

-Nói gì đấy!-Mary liếc

-À...À...Có gì đâu...Cậu nghe nhầm rồi!-Jin cười phẩy tay

-Nhìn cái nụ cười giả tạo nghi lâm nha!

-Híc!-Jin mồ hôi chảy ròng ròng

-Thôi tạm tha!-Mary cười

-Phù!-Jin thở phào

Tiết học trôi qua nhanh chóng rồi đến trưa,Mary cất sách vở vào rồi bảo nó đang ngồi đọc tiểu thuyết

-Ryo nè,mình xuống canteen đi!

-Mình không đói!

-Đi mà Ryo nha nể tình Mary đi mà!-Mary dờ chiêu khuôn mặt cún con

-Thôi được rồi!-Nó gấp cuốn truyện

Mary kéo nó bay ra khỏi lớp,Jin chạy theo sau

-Này!Chờ với chứ!!!!

Jin vừa nói xong thì Mary và nó đã biến mất

~Tại canteen~

Cả canteen đang ồn ào vì lần đầu tiên thấy công chúa xuống canteen,Mary đẩy nó ngồi xuống ghế một góc khuất

-Ăn gì?Mình lấy!

-1 trà sữa socola,một bánh kem socola!

-Bạn có vẻ thích socola nhỉ!

-Ừ!

-Mình đi lấy!-Mary chạy đến chỗ bán đồ ăn thì Jin đến thở hổn hển

-Bảo chờ với mà Mary!Bộ ma đuổi à...à...-Jin nhìn lên thì thấy nó

-À...À...Ủa?Mary đâu Ryo?-Jin ngó quanh,nó chỉ tay về phía bán hàng

-À!-Jin ngồi xuống đối diện nó thì cũng là lúc Mary đến trên tay một đồng đồ ăn

-Của Ryo đây!-Mary đẩy cốc trà sữa và đĩa bánh ngọt cho nó rồi ăn đồng còn lại

-Ủa?Của tui đâu?

-Tự túc!

-Hể!Kì zợ!

-Kì hả?-Mary bẻ tay

-À không không kì Jin tự lấy!-Jin lắc đầu rồi chạy mất,Mary ngồi xuống thì một anh chàng nữa đến ngồi xuống cạnh nó,Mary và nó nhìn lên rồi cúi xuống ăn tiếp bì sao Mary không hám trai mặc dù tên này rất là đẹp zai bởi vì Mary đã có Jin để ngắm suốt rồi nên miễn nhiễm trai đẹp.Và quan trọng hơn tên này là ai?

-Ryo à!Bạn nhớ mình không?

-Không!-Nó hững hờ

-Mình là người đụng bạn ở hành lang!

-Ồ thì sao?

-Thì...Thì...

-Bạn không phiền nếu đi ra chỗ khác chứ?-Jin đi đến

-Có!Chỗ này tôi ngồi trước!

-Vậy thì bạn nhầm rồi mình đến trước và vừa mới mua đồ ăn về thôi!Bây giờ bạn chả chỗ cho mình được chưa?

-Được!Ryo lần sau còn gặp!-Tên đó đứng dậy đi mất

-Kính ta,Jin giải vây cho Ryo à!

-Chuyện nên làm,bạn bè với nhau mà!-Jin cười rồi ngồi xuống cạnh Mary

Thời gian trôi qua~~Đã đến giờ về~

-Ryo này tối mai có lễ hội trường Start đó bạn đi không?-Mary

“Start?Đó là ngôi trường cũ của mình!Ở đó sẽ gặp được Kely và mọi người nhưng...”

-Mình không đi đâu!

-Thôi đi mà,lễ hội hóa trang đó,nghe nói vui lắm mình chưa đến bao giờ đi với mình nhe

-Thôi cũng được!

-Zêêê,Ryo muôn năm!-Mary ôm nó rồi kéo nó đi mua sắm

-Haizzzzz....Đúng là con gái!-Jin ngáp ngủ rồi xách cặp đi về nhà ngủ

~Tại khu shopping thuộc tập đoàn nó~

Nó và Mary đi vào

-Chào tổng giám đốc!-Tất cả nhân viên cúi chào nó

-Cứ làm việc đi!

-Dạ!

Mary nhìn nó thích thú

-VẬY RA RYO LÀ TỔNG GIÁM ĐỐC CÔNG TY K.R! RYO SIÊU THIỆT NHA!!!

-Bạn chọn gì thì cứ lấy! Mình trả!

-ẤY AI LẠI THỂ MÌNH SẼ TỰ TRẢ! VÀO ĐÂY!-Mary tươi cười kéo nó đi

-Ryo lại đây! Bạn hợp với bộ này lắm đấy!-Mary đưa cho nó một bộ váy xanh da trời nhạt ngắn ngang đùi bằng bèo, đính kim tuyến phần thân váy

-Bạn vào thay đi!-Mary đẩy nó vào trong phòng thay đồ

Nó chưa kịp nói gì thì đành thay bộ váy vào và đi ra, nó vừa bước ra thì hàng ngàn con mắt nhìn về phía nó, con trai thì nhìn nó chảy cả nước dãi, con gái thì nhìn chăm chú rồi ghen tị

-Ryo mặc bộ này hợp quá! Mỹ nhân có khác!-Mary hai mắt sáng như đèn ô tô

-Bây giờ chọn một đôi cao gót màu xanh thêm cái mặt nạ nửa mặt màu xanh nữa là ok!-Mary nói rồi kéo nó sang hàng giày ngay sát

-Ừm....ĐÂY RỒI!-Mary lấy ra một đôi cao gót màu xanh nước rồi bảo nó đi thử, nó vừa đi vào thì vừa như in luôn lại hợp với bộ váy nữa nhưng nó thì vẫn kệ đó cho Mary tự chọn rồi nó và Mary tranh nhau thanh toán cuối cùng Mary cũng chịu thua đành để nó trả tiền, Mary đi qua hàng khác cùng nó rồi chọn ra một bộ váy cúp ngực màu hồng nhạt dài đến chân có những bông hoa nhỏ nối nhau ngang váy và một đôi gót cao màu hồng, sau khi thanh toán xong thì hai người đi đến khu mua mặt nạ, nó chọn một cái mặt nạ xanh che nửa khuôn mặt giản dị nhưng cũng không kém phần sang trọng, Mary thì chọn một cái mặt nạ trắng toát lên vẻ kiêu diễm

Cả hai cùng nhau về biệt thự sau ngày Shopping mệt mỏi và ngủ luôn

CHAP14:BỎ DỠ LỄ HỘI-BĂNG MẮT TÍCH

15. Chap14:bỏ Dỡ Lễ Hội-băng Mắt Tích

Tua đến lễ hội~

-Ryo ơi!-Mary đứng trước cửa phòng nướu

“CẠCH” Cửa mở nó bước ra trong bộ đồ mới mua, nhìn nó cực xinh đẹp và quyến rũ còn Mary thì toát lên vẻ hiền dịu. Hai người cùng nhau đến trường Start

~Tại cổng trường Start~

Nơi này thật đông vui và ai cũng mang trên người bộ hóa trang lộng lẫy nhưng tỏa sáng nhất vẫn là hai cô công chúa bước xuống từ chiếc xe có 1-0-2 trên thế giới. Mọi ánh mắt đổ dồn về phía hai người này và không ai khác chính là nó và Mary, khi đi qua ai cũng nhường đường và nó hướng tới một quán cafe tình yêu ở đó là những người bạn cũ của nó, nó bước vào quán cafe, một bạn nữ đi đến không ai khác là Kely trong bộ váy trắng dài nửa chân và Kely có phần chững chạc, xinh đẹp hơn

-Cho hỏi bạn uống gì?

-Một cafe sữa!-Nó cất tiếng nói và cố làm giọng thật khác

-Còn bạn?-Kely quay sang Mary

-Cho mình một cafe không đường!-Mary tươi cười

-Hai bạn chờ một xíu!-Kely quay đi

Đúng lúc đó,dáng một người con quen thuộc chạy vào đó là Duy nhưng với dáng vẻ hốt hải,khuôn mặt lo lắng đến chỗ Kely

-Không xong rồi Kely!Cô Băng mất tích rồi!

-CÁI GÌ??-Kely hét lên rồi vội vàng chạy theo Duy

“Cô Băng?Mẹ”Nó bàng hoàng rồi đứng phắt dậy đuổi theo,Mary thấy thế cũng chạy với nó,Duy và Kely đã vào nhà ngôi nhà mà nó lớn lên,rồi nó cùng Mary âm thầm bước vào không chút tiếng động

“Có âm khí!”Mary và nó cùng một lúc nghĩ rồi nhìn nhau gật đầu rồi xem cuộc nói chuyện

-Mẹ đâu rồi ba tìm thấy chưa?-Anh lo lắng đi đi lại lại

-Tìm thấy thì ba đã đi kéo về rồi!Giờ này cũng đã 2 ngày rồi,Băng có bao giờ về trễ đâu nhỉ?-Thiên lo lắng nhưng vẫn giữ bình tĩnh

Bên ngoài.....Vườn hoa....

-Bạn tính làm gì?-Mary nhìn nó đang đổi bộ quần áo thành màu đen

-Cứu mẹ!

-Vậy ra đây là gia đình của bạn?

-Ừ!-Nó nói xong lăm bắm gì đó,một ánh sang màu xanh hiện lên,một cô gái bước ra

-Công chúa!-Cô gái cúi chào nó

-Niko người hãy tìm xem mẹ ta đang ở đâu trên thiên giới!

-Tinh linh thú?Thiên giới?Sao bạn biết hay vậy!-Mary

Nó đưa cho Mary một chiếc lông vũ trắng muốt

-Thiên thần!Chúng ta phải nhanh thôi!-Mary giục

-Công chúa!Hiện tại hoàng hậu đang ở trong căn phòng 18 thuộc biệt thự Angel của Heli!

-Heli?Bà ta tính giờ trò gì đây?-Nó lăm bắm rồi mở một cánh cổng đến Thiên giới...

Trong căn nhà.....Anh và Thiên lo lắng tột độ rồi anh nhảy dựng lên làm Thiên giật mình

-Con đừng có hù người khác!

-Cha!Có rồi!!!

-Có?Có gì?-Thiên nhìn anh rồi nghĩ “Thằng này lo quá hóa đồ à??”

-Mẹ có kể cho con một câu chuyện lặp đi lặp lại rất nhiều lần từ hồi nhỏ nói về Thiên giới và Thế giới Demon,còn có cách tạo ra cổng sang hai thế giới đó nữa!!!

-Giờ này không phải giờ kể chuyện cổ tích đâu!-Duy

-Không!Em tin nó có thật huống chi là em và mẹ có sức mạnh kì lạ!-Anh nhanh chóng với lên kệ tủ lôi một quyển sách dày cũ kĩ xuống rồi dỡ ra từng trang,mắt liếc nhanh nhất có thể

-Em đừng thế nữa!Cô sẽ không sao đâu!-Duy

-Đây rồi!-Anh mừng rỡ reo lên bỏ ngoài tai câu của Duy rồi nhìn câu thần chú đọc ra,mắt nhắm lại hai tay dơ ra phía trước,một ánh sáng mờ ảo hiện ra....Là cánh cổng Thiên giới,Thiên,Duy,Kely,Key nhìn anh ngạc nhiên

-Thấy chưa!Đâu phải cổ tích,sang tìm mẹ thôi!-Anh bước vào cánh cổng,bốn người còn lại cũng vào theo

Bên trong cánh cổng là một con đường bằng gạch lát lảnh,hai bên đều là mây và những bông hoa phát sáng lấp lánh

-Đẹp quá!-Kely

-Chúng ta đi nhanh thôi!-Anh bước theo con đường dẫn đến một ngôi biệt thự màu đen u ám,“Kett...”Cánh cổng biệt thự ở phía bên kia mở ra

-Mọi người trốn đi!-Anh lui vào trong một bụi cây và theo dõi

Ba bóng người kia bước vào

-Đó chẳng phải là hai cô gái ở lễ hội sao?-Kely

Ba bóng đó là ba người con gái,người con gái có mái tóc trắng đi đầu

-Giống Vy quá!-Anh ngạc nhiên nhưng chỉ nhìn được nửa khuôn mặt

Nó bước vào cùng Mary và Niko rồi dừng lại trước cửa biệt thự,một người phụ nữ bước ra,bà ta trông rất trẻ đẹp

-Mẹ ta đâu?

-Ồ công chúa à!Tôi sẽ không làm hại đến mẹ cô nếu cô về phe tôi!

-Tôi không bao giờ tiếp tay cho kẻ thù!

-Vậy cô hãy chấp nhận cái chết đi!Hahahahahaha-Ba ta cười lớn rồi biến mất

Nó nhanh chóng đứng vào tư thế phòng thủ,từ dưới sân,những thiên thần bay lên,gương mặt nham hiểm chìa thẳng vào nó.....

CHAP15:NGUY HIỂM CẬN KÊ-SỰ THẬT VỀ CÁI CHẾT CỦA QUỐC VƯƠNG VÀ HOÀNG HẬU

16. Chap15:nguy Hiểm Cận Kê-sự Thật Về Cái Chết Của Quốc Vương Và Hoàng Hậu

Bọn chúng xông vào,Mary biến đổi thành quỷ rồi chiến đấu,Niko thì đánh xung quanh nó để bảo vệ,nó thì lặng lẽ quan sát và phân tích ngôi biệt thự

“Tòa nhà xây theo kiểu mê cung,nhiều phòng cấm nguy hiểm là những con thú dữ!”Nó ngẫm nghĩ rồi nhắm mắt ghi nhớ tất cả đường đi vào đầu cũng lúc đó thì Mary và Niko đã giải quyết xong bọn thiên thần,ba người bước vào trong biệt thự tối đen...

Anh,Key,Kely,Duy và Thiên quan sát này giờ rất ngạc nhiên rồi lặng lẽ đi vào trong theo sau nó....

Nó đang đi nửa đường thì bất ngờ dừng rồi quay lại phía sau

-Ai?Ra đây nếu không muốn chết!-Giọng nó lạnh băng chứa đầy sát khí

Anh,Duy,Kely,Key,Thiên bước ra chỗ nấp.Nó ngạc nhiên“Sao họ lại đến đây được chứ”

-Vy?-Kely lên tiếng nhìn nó chằm chằm

-Nhằm người rồi!Tôi là công chúa quỷ Ryo!

-Ryo?Nghe quen quen!-Kely nói nhưng không nhớ ra được

-Mấy người là ai?Sao lại ở đây!Các người là phe mù Heli đúng không?-Niko đứng chắn ngang nó

-Heli??Ai vậy?Chúng tôi đến đây để cứu mẹ tôi!-Anh lên tiếng

-Các người không cần biếtChúng tôi sẽ giúp cứu người nên khi cứu xong các người phải về ngay lập tức!-Nó lạnh lùng

-Chúng tôi chắc chắn!

-Vậy đi theo tôi!-Nó quay người lại bước đi tiếp

Sau khi đi lòng vòng trong biệt thự cả nhóm dừng lại trước một phòng,trên cánh cửa là phòng 18

-Chắc chắn chứ?-Nó

-Chắc chắn công chúa!-Niko

Nó mở cửa ra“Vút”Một con dao phi tới và cắm thẳng vào tường để lại trên mặt nó một đường nhỏ,máu chảy ra

-Không tệ!-Nó nhếch môi lạnh lùng

-Công chúa không sao chứ?-Niko lo lắng

-Không!Mọi người nên đứng ngoài tôi và Mary sẽ tự vào!-Nó bước vào cùng Mary rồi đóng cửa,Niko nhanh chóng biến thành một con cáo nhỏ xem xét xung quanh cửa đảm bảo an toàn,anh và mọi người thì cứ đứng đó đờ người “Cái quái gì đang xảy ra vậy??”

~Bên trong căn phòng là một thế giới khác,rộng lớn,có ánh sáng đỏ,mặt đất khô cằn không bóng người,không động vật,không thực vật

-Heli!Người ở đâu ra đây!!-Nó lạnh lùng

-Ta không ngờ người đến đây nhanh vậy!Công chúa!-Heli

-Thả mẹ ta ra nếu không người sẽ phải trả giá

-Để xem cô làm được những gì!Công chúa Kagami!-Heli biến ra nghìn cây kiếm ma thuật hướng về phía nó rồi lao đến

-Mary sẵn sàng chứ?-Nó

-OK!Let's go!-Mary cười

Nó biến ra một thanh kiếm ánh bạc huyền thoại vung về phía mấy cây kiếm đang hướng đến chỗ nó,khi va chạm với kiếm nó,chúng rơi xuống,Mary thì dùng tay điều khiển thời gian cho mấy thanh kiếm dừng lại trên không rồi rơi hết xuống

-Đúng là không nên xem thường các người!-Heli vung tay,một đám thiên thần cấp S bay lên vây xung quanh nó và Mary,hai người hợp sức lại hạ dần từng người một,sức đã vơi đi một ít nhưng còn một tên chưa chết hẳn,tên đó cầm lấy thanh kiếm ở dưới đất lên phi thẳng về phía Mary mà Mary thì không để ý,nó quay sang thấy thì vội vàng đẩy Mary sang một bên,thanh kiếm đâm vào một bên bụng nó,máu chảy ra nhưng nó cắn răng chịu đựng rút thanh kiếm ra thở dốc

-Ryo có sao không?

-Không...mình...không sao!

-Tại mình!

-Không phải đâu

Nó gượng dậy,đôi mắt bạc chói thẳng vào Heli rồi cầm kiếm chạy đến chỗ bà ta vung kiếm đấu với Heli,Heli cũng cầm kiếm đấu lại nhưng không sao thắng được nó khi nó chuẩn bị giáng đòn kết liễu thì bà ta dùng sức mạnh bóng tối vây lấy nó,nó chạy ra khỏi luồng khí,Heli đứng dậy,vết thương chưa lành hết,bà ta nham hiểm như một con quỷ dữ,đôi cánh bà ta màu đen xấu xí không như những quỷ khác

-Thiên Thần sa ngã!-Mary thốt lên

-Đúng rồi!Ta chính là người điều khiển bọn thiên thần năm đó!Haha ta là người đã sát hại cả dòng tộc người đó!

-Bà....Phải chết!-Nó nhìn Heli cắn giận,ánh mắt đỏ ngầu,từng mạch máu đang dâng trào một loại sức mạnh lớn

-Ôi!Sợ quá sợ quá!Hahaha-Heli giả vờ co người lại rồi cười lớn dùng sức mạnh màu đen bao quanh nó trói chặt nó lại.Đúng lúc đó cánh cửa nổ toang,Niko chạy vào vì biết nó gặp nguy hiểm theo sau là nhóm của anh cũng bước vào,mọi người hoảng loạn khi nhìn thấy nó

-CÔNG CHÚA!-Niko hét lên

-Để xem ai chết trước Kagami Ryo à hay ta nên gọi người là Nguyễn Nhật Vy!-Heli

-Vy?-Mọi người sốc thật sự rất sốc

Nó dùng thanh kiếm cắt đứt sợi dây đen rồi gục xuống ho

-VY!!!-Kely chạy đến ôm nó khóc

-Kely mình xin lỗi!

-Không!Vy Vy không có lỗi,Vy Vy vẫn sống là Kely vui lắm!

-Hết giờ ôn chuyện rồi!Đứng lên đi và chiến đấu với ta Ryo nếu người muốn cứu cha mẹ ruột và mẹ nuôi người!-Heli

-Cha mẹ ruột?-Nó nhìn Heli

-Cha mẹ ruột người đang bị giam giữ cùng mẹ nuôi người!Năm đó ta đúng là hậu đậu khi bỏ sót lại hai người đó nhưng bây giờ hai người đó cũng ở trong tay ta!

Nó đứng dậy,trong lòng căm thù đến mức bộc phát cả sức mạnh ẩn sâu của nó,nó bước đi về phía Heli đôi mắt đỏ ngầu của nó vô hồn nhìn về phía bà ta,bà ta phi đủ thứ kiếm,câu lửa,....nhưng nó vẫn không làm sao như có một tấm chắn vô hình bảo vệ,bà ta bắt đầu sợ hãi run rẩy lùi lại phía sau

-Người...

-Bà phải chết phải chết!-Mắt nó sắc lại,phía sau những cây kiếm dơ lên chĩa thẳng về hướng Heli,nó chỉ tay về phía bà ta,kiếm bay đến,đâm vào người,máu chảy loang lổ...

Nó giật mình,đôi mắt bạc trở lại nhìn về phía Heli thì thấy bà ta đang thoi thóp trên vũng máu

-ZÊÊÊHUUU....Thắng rồi!-Mary nhảy lên rồi chạy đến ôm chặt nó mỉm cười tươi

-Cậu là gì vậy Vy?-Kely nhìn nó

-Mình sẽ giải thích sau!Phải đi cứu mẹ đã!-Nó cố gắng bước đi về phía cửa thì một bàn tay đã nhắc bổng nó lên,hơi ấm...vòng tay...giọng nói quen thuộc ấy

-Anh sẽ đưa em đi đừng cố!-Anh bế nó lên bước ra cửa còn mọi người bên trong vui mừng vì nó và anh rồi ra theo không ai biết rằng Heli vẫn còn sống

-Ta sẽ trả mối thù này Kagami Ryo!

~~Sau khi ra khỏi căn phòng chết chóc đó,mọi người theo chỉ dẫn của Niko đi xuống một tầng hầm bí mật và đứng trước cửa phòng giam bên trong là

-ME!-Nó tuột xuống khỏi vòng tay anh khi thấy Băng cùng hai người nữa đang bị xích lại

-Vy?Con...Con....

-Mẹ đừng nói gì!Con sẽ giúp mẹ thoát khỏi đây rồi sẽ giải thích mọi chuyện sau!-Nó phá cửa ra rồi phá khóa cho Băng rồi giải cứu luôn hai người kia,một người là phụ nữ có khuôn mặt gần giống nó và rất đẹp,một người đàn ông có mái tóc trắng ánh kim giống nó

-Ryo?-Người phụ nữ kia thốt lên,nước mắt dàn dụa ôm chặt nó như thể nó sẽ biến mất

-Mẫu Hậu?-Nó khẽ nói
 -Con gáiTa nhớ con lắm có biết không?
 -VẬY còn kia là Phụ vương?
 -Ừ!Ta là cha con à còn thằng anh trai bắt tài của con đâu?
 -Ể?CÓ cần nói quá không!-Nó giật giật lông mày
 -Anh con vẫn chưa tìm thấy à?
 -Vâng!Bây giờ chúng ta phải nhanh ra khỏi đây thôi!-Nó đỡ mẫu hậu đứng lên
 Vừa lúc đó thì có một bóng người đi đến.....

CHAP16:BẮT TÀI?CÓ CẦN QUÁ KHÔNG?-HẠNH PHÚC BÊN GIA ĐÌNH

17. Chap16:bắt Tài?có Cần Quá Không?hạnh Phúc Bên Gia Đình

Mái tóc trắng kim cắt gọn gàng, mái rỗ xuống khuôn mặt,làn da trắng không tì vết khiến con gái cũng phải ghen tị,đôi mắt xanh nước tinh nghịch và đó không ai khác là Kagami Rento (hình trên)

Rento bước vào,một con dao kề sát cổ

-Người là ai?-Nó lạnh lùng
 -Em gái à!Có mấy năm mà quên anh rồi sao?-Rento
 -Anh Rento?
 -Vẫn còn nhớ à?
 -Anh trai bắt tài sao bây giờ mới xuất hiện!-Nó bỏ con dao ra rồi cất đi
 -Bắt tài?Có cần nói quá không?Tại anh đến muộn chứ!
 -Chắc!Xong rồi mới đến muộn hay sớm cũng giống nhau thôi!-Nó
 -Xì!Vẫn cái mồm lạnh chanh chỉ giỏi trêu anh mày!
 -Hứ!-Nó lườm Rento rồi quay đi
 -A!Ra thằng con zai bắt tài!Ta chờ bao lâu rồi mà bây giờ mới mò đến?Hả?Con có tin ta cắt tiền tiêu vặt,thu xe hơi không?-Phụ vương nạt
 -Ừ!Con xin lỗi đừng mà phụ vương ừ quý!-Rento chả vờ khóc
 -Tởm quá!-Nó nhìn Rento nước mắt nước mũi tèm lèm
 -Em thì biết cái gì chứ?Đấy là cả cuộc đời anh đấy!
 -Chả làm nên cái tích sự gì!-Nó nói rồi đi ra ngoài,cả nhóm cùng đi ra theo nó
 Tại biệt thự của Thiên-Băng
 -Mong hai người thích!-Thiên
 -Ồ không sao!Cảm ơn hai người đã chăm sóc Ryo giúp chúng tôi!Thực sự chúng tôi rất cảm kích không biết có cách nào để báo ơn!-Mẫu hậu tươi cười
 -Không phiền đâu!Chúng tôi rất vui vì có một cô con gái như Ryo!-Băng
 -VẬY chúng tôi có thể báo ơn hai người gì đây!

-Không cần phải như thế đâu!Vậy bây giờ tôi sẽ chuẩn bị phòng cho hai người,mọi người nên đi chơi với nhau đi-Thiên

-Thôi!Papa à dọn làm gì đi chơi với bọn con luôn đi để đấy có người dọn!-Anh

-Nhưng....

-Thằng bé nói đúng đấy!Chúng ta đi thôi!-Mẫu hậu tươi cười kéo Bằng và nó ra ngoài,tay nó thì cầm tay Kely và Mary,Niko thì chạy theo sau

-Hoàng hậu chạy từ từ thôi!Kẻo ngã!!!!

-Chúng ta cũng đi thôi!-Hai ông bố cũng cùng nhau cười nói với nhau đi theo hai bà vợ,Duy,Key,anh cũng đi cùng hai ông bố

~~Tại công viên~

-Ủa?Nhìn giống Jin quá!-Mary nhìn dáng một người con trai đang đứng ở gần ghế đá

Nhóm nữ đi đến

-Jin?

-A!Mary,Ryo!Hai người đi đâu mà bây giờ mới ngó đầu ra biết tôi đi tìm từ tối qua không?

-Ai nhờ Jin đi tìm đâu!-Mary

-À...Ồ..tại Jin lo cho Mary!-Jin đỏ mặt

-A!Biết rồi nhé!Jin thích Mary đúng không?~Kely nói thầm vào tai Jin

-Không...Không...Ồ bạn là ai vậy?~Jin lắc đầu rồi quay sang Kely

-Mình là Kely bạn thân của Vy!

-Vy?

-Vy là Ryo đó!-Mary

-Ra vậy!Còn những người kia?~Jin chỉ về hướng mọi người đang đi tới

-Đây là mẫu hậu,phụ vương,mẹ Bằng,bố Thiên,Niko tinh linh thú,Key em kết nghĩa và anh trai Vũ,Duy!-Nó giới thiệu

Hai từ"Anh trai Vũ"làm anh khó chịu...

-A!Chào 2 đức vua,hoàng hậu!Chào bạn,chào anh!-Jin

-Ha!Cháu cứ đùa!Gọi chúng ta là bác được rồi!-Mẫu hậu

-Dạ!

-Bây giờ chúng ta chia nhóm 2 người ra đi chơi sau đó tập chung lại chỗ này vào 11h trưa rồi cùng nhau đi ăn nhé!-Kely

-Được!Để ta phân!-Mẫu hậu nhanh nhẩu

-Jin đi với Mary

-Kely đi với Duy

-Key đi với Niko

-Sao thần phải đi với cái tên nhóc này chứ!-Niko liếc Key

-Cô bảo ai là nhóc hả cô bé?

-Cái gì?Cô bé,nhóc muốn chết à!

-Chắc muốn!!!

-Dừng ngay!-Nó lên tiếng làm hai người đứng im thín thút
-Niko đi với Key không nói nhiều!
-Dạ chị/công chúa!-Niko,Key
-Tiếp theo là Bằng đi với Thiên
-Và Vy đi với Vũ còn mẫu hậu sẽ đi với phụ vương!
-Con không.....-Nó định lên tiếng thì anh cắt ngang
-Đi thôi!-Anh kéo nó đi trước rồi mọi người chia nhau mỗi nhóm một hướng.....

CHAP17:ANH CẦN CÂU TRẢ LỜI!ANH SẼ CHỜ-VUI VẺ BÊN NHAU

18. Chap17:anh Cần Câu Trả Lời!anh Sẽ Chờ!-vui Vẻ Bên Nhau

~Đến chỗ hai nhân vật chính trước~
Đi được một đoạn khá xa,anh đột ngột dừng lại làm nó đâm vào lưng anh
-Anh làm cái....Ủm...-Anh chặn lời nó nói bằng nụ hôn ngọt ngào
Nó cố gắng xô anh ra rồi ngồi sụp xuống
-Anh....Anh làm cái gì vậy hả?Chúng ta là anh em anh cũng có người anh yêu rồi tại sao lại hành hạ tôi chứ!
-Anh xin lỗi là anh sai!Cho anh một cơ hội để chuộc lại lỗi lầm!-Anh quỳ xuống ôm nó
-.....
-Anh yêu em!Anh sẽ chờ cho đến khi em trả lời!Bây giờ đi chơi thôi!-Anh đỡ nó lên rồi kéo nó đi chơi
.
.
.
~Hờ...Đến chỗ cặp đôi rắc rối Key-Niko~
-Tại sao tôi lại phải đi với nhóc chứ?-Niko
-Tôi đã nói là tôi không phải nhóc!
-Giống nhau thôi!
-Thế thì cô là gì bà chán hả?
-Nói cái gì?Ngon nói lại cho chị nghe xem!
-Tôi sợ cô chắc bà chán lửa!-Key ung dung mà không biết núi lửa đang phun trào
“BỐP.....RẦM”Key đã “hạ cánh an toàn” dưới gốc cây,mọi người đi qua thì tránh xa không ai giám giúp đỡ,Niko đi đến túm cổ áo Key
-Còn dám nữa không?
-K...Không...-Key lắc đầu
-Tốt!Bây giờ nhà ma thắng tiến zêêê!!!-Niko kéo Key đi như chủ kéo chó :)))
Key chỉ biết khóc ròng.....Số nhỏ....
.

.

.

.

~Cặp đôi Kely-Duy~

-Duy nè lấy Kely con đó!-Kely cùng Key đang đứng trước máy gấp gấu bông

-Con đó hả?-Duy chỉ vào con mèo trắng nhỏ

-Ừ con đó!

-Được rồi!-Duy bỏ một đồng xu vào và gấp

-Nhanh lên nhanh lên.....A...Trượt rồi!-Kely

Và cứ thế 4 lần...5 lần

-Ya bực mình quá!-Duy tức giận

-Tránh ra!-Kely đẩy Duy ra rồi chơi thay Duy

Kết quả cũng chẳng khác,Kely tức giận“Bộp”Kely đập cho cái máy một phát,một đồng gấu bông tự chui xuống,Duy há hốc mồm nhìn Kely dùng lực để lấy gấu bông....Đỉnh....

-Hehe cuối cùng cũng xuống!-Kely lấy gấu bông rồi ném cho Duy ôm.....

.

.

.

.

~Cặp Thanh mai trúc mã Jin-Mary~

Jin và Mary đang đi được một đoạn thì Jin biến mất làm Mary đi tìm rồi đi ra vườn hoa,Mary ngạc nhiên ở giữa vườn hoa là chữ J M,cánh hoa hồng trên trời nhẹ nhàng rơi xuống,Jin bước đến

-Mary,mình yêu cậu làm bạn gái mình nhé!

-Mình.....

-Đồng ý đi!Đồng ý đi!....-Mọi người xung quanh reo hò

-Mình đồng ý!-Mary ngượng ngùng cười

-Cảm ơn cậu!-Jin ôm Mary rồi mạnh mẽ cướp luôn nụ hôn đầu của cô....

.

.

.

.

~Tiếp đến cặp vợ chồng Thiên-Băng~

-Em thích cái đó hả?Chắc chứ?-Thiên lo lắng nhìn lên cái đu quay mạo hiểm

-Chắc!

-Thôi bỏ đi anh sẽ mua gấu bông cho em!

-Không!Chơi cái đó!-Băng chỉ về phía cái đu quay

-Ngaoan về anh mua cho kem socola!-Thiên dụ dỗ

-Hứa nha!

-Hứa!Bây giờ chơi cái gì?-Thiên nhìn xung quanh

-Cái đó!-Băng chỉ về phía thi bắn súng

-Vợ à em không thể chơi cái gì nhẹ nhàng được sao?

-Không!Thích chơi cái đó!

-Đi anh mua kem cho ăn!-Thiên dụ dỗ lần nữa

-Đi đi!-Băng kéo Thiên đi luôn quên cả chuyện chơi

.....

-Bác ơi cháu 2 que socola!-Thiên

-Đây!Hai cháu đi hẹn hò à?Đẹp đôi quá nhỉ?-Bác bán kem đưa cho Thiên

-Haha....Bác quá khen!-Thiên nhận kem cười rồi mang kem ra cho vợ đang ngồi ở ghế đá

-Woa!Ngưỡng mộ hai anh chị đó ghê!Chả như người nào đó!-Một cô gái đang hẹn hò quay sang lườm bạn trai làm anh chàng chỉ biết cười ngây ngô

-Hotboy mới à?Đẹp trai quá đi,chẳng biết anh ấy học trường nào nhỉ?-Một nhóm nữ sinh khác đi qua nói với nhau

-Ôi!Cô bé kia xinh quá!Đáng lẽ người làm bạn trai cô ấy phải là mình!-Một nam sinh lên tiếng

-.....-Hàng ngàn lời khen ngợi vang lên và những cái ánh mắt thèm thuồng hướng về phía Băng làm Thiên khó chịu lên tiếng(Anh ấy ghen đó!Ai bảo nhìn vợ anh kiểu thế)

-Mấy người nhìn cái gì?Chúng tôi là vợ chồng đã có con rồi nên đừng có cái kiểu nhìn thế!

-Cái gì?Vợ chồng đã có con?Tiếc quá nhưng sao hai người lấy nhau sớm vậy?-Một nam sinh tò mò

-Chúng tôi 30,đã tốt nghiệp lâu rồi!

-Hai người giống học sinh quá!Đúng là nam thanh nữ tú mà!

.

.

.

.

~Trên tàu lượn siêu tốc Phụ Vương-Mẫu Hậu~

-AAAAA.....Đã quá!!!!-Tiếng hét của Mẫu Hậu và Phụ Vương trên tàu lượn

Khi xuống

-Chơi tiếp nữa đi!-Mẫu Hậu phấn khởi

-Chúng ta đã chơi hơn 5 lần rồi đó!Đi kiếm cái gì uống đã chứ!-Phụ vương chán nản rồi kéo Mẫu Hậu đi đến quán nước

-Cho chúng tôi 2 ly sinh tố xoài!

-Có ngay thưa quý khách!

Một lúc sau.....

-Của hai người đây!-Chị phục vụ đặt ly sinh tố xuống

-Cảm ơn!

-Không có gì quý khách!Còn đây là quà của cửa hàng chúng tôi dành tặng cho vợ chồng son và cặp đôi đang hẹn hò mong hai người hạnh phúc!-Chị phục vụ đặt hộp quà xuống rồi đi

-Trông chúng ta giống vợ chồng son lắm sao?-Phụ vương

-Ha chúng ta trẻ thế này cơ mà không son mới lạ mặc dù chúng ta đã hơn trăm tuổi!

(Lưu ý là quỷ không có già đi như con người mà đến một thời điểm lớn nhất định sẽ dừng lại dưới hình dạng đó mãi)

.
. .
. .
. .
. .

Sau khi chơi mọi người quay lại chỗ cũ cặp đến đầu tiên là nó và anh tiếp theo là Kely và Duy

-Yo!Hai người đến sớm quá vậy? -Kely chạy đến

-Ừ!Anh Duy đâu?-Nó nhìn quanh

-Kìa!-Kely chỉ tay về đằng sau một người con trai tay trong tay với túi gấu bông to bự

- Chậc!Khổ thân anh Duy quá,đi với Kely chỉ có thể thôi mà!-Nó tắc lưỡi

-Hihi!-Kely cười

-Còn đứng đấy mà không giúp anh với à?Anh em kiểu thế hả?-Duy đi tới trong bộ dạng thảm hại nhất.Có ai còn bảo đây là hotboy nữa không?Hình tượng sụp đổ trong chớp mắt!!Chẳng biết fan nhìn thấy thì thế nào???

Từ đằng xa Jin và Mary tay trong tay đi tới

-Ôi nhóm có thêm cặp mới rồi!-Kely reu

-A!-Mary ngượng đỏ mặt

-Hí quá khen!-Jin cười tự đắc

-Mấy đứa nói chuyện gì vui vậy?-Mẫu Hậu từ đâu nhảy vào

-Á.....Hoàng Hậu làm giật cả mình!!!-Mary

-Xin lỗi!Ta không để ý!!!-Mẫu Hậu cười hời hợt

-Mọi người chúng ta đi ăn thôi!-Thiên từ đằng sau lên tiếng

-Á!Bảo là đừng làm cháu giật mình nữa mà!-Mary

-Sorry!!!

Và mọi người cùng nhau đi ăn trưa vui vẻ rồi về nhà ngủ ngon lành mà không biết những chuyện ngày mai sẽ đảo lộn tất cả,ngày hạnh phúc sẽ kết thúc vào cuộc chiến đẫm máu.....

CHAP18:VY LÀ NGƯỜI.....

19. Chap18:vy Là Người.....

Sáng hôm sau.....Mọi người đã tỉnh dậy hết chỉ còn chờ nó nhưng mãi mà không ní xuống liền kêu anh lên gọi

-Vy!Xuống ăn sáng!-Anh gọi qua cửa

-.....-Không có tiếng trả lời

Anh gọi nhiều lần nhưng thấy không có động tĩnh gì bực mình đập cửa tung ra nhưng.....anh nhìn lên giường,khắp phòng,phòng VS cũng không thấy nó đâu đâm ra lo lắng chạy xuống nói cho tất cả,mọi người liền chia nhau đi tìm nó

~Tại biệt thự của Heli~

-Nếu tôi làm thế bà chắc chắn sẽ không động đến gia đình tôi đúng chứ?

-Tất nhiên.....công chúa!Tôi sẽ không nuốt lời nếu người tìm được vật đó!-Heli

-Được rồi!Nếu trong thời gian ta đi tìm mà phát hiện người có bất kì hành động nào hại đến gia đình ta thì người đừng hòng lấy được!

-Tôi chắc chắn!!

Heli cười rồi đi mất,còn người nói chuyện với bà ta là nó....Nó cũng nhanh cũng biến mất

~Tại biệt thự của Thiên-Băng~

-Tìm hết chưa?-Kely

-Hết rồi nhưng vẫn không thấy Vy đâu!-Duy

-Chết tiệt làm thế nào bây giờ?-Anh

-Các người không cần tìm nữa đâu!!-Tiếng nói của nó làm tất cả quay lại

-Vy!Em đi đâu mà bây giờ mới xuất hiện,có biết mọi người lo lắng không?-Anh gắt

-Anh!Im đi,tôi về là để nói từ này tôi không liên quan đến mấy người nữa và đừng có đi tìm tôi nhất là anh đó Vũ tôi không muốn anh xen vào cuộc sống của tôi!-Nó lạnh lùng lên tiếng làm mọi người đơ ra nhất là anh

-Con nói cái gì vậy hả?-Phụ vương

-Tôi không nói lại lần 2!-Nó nói xong biến mất,tất cả vẫn chưa hết sốc

Được một lúc thì Mẫu Hậu mới hết sốc

-Chắc chắn vụ này liên quan đến Heli!

-Chẳng phải Heli đã chết rồi sao?-Niko

-Chắc chắn ả ta chưa chết lúc đó chỉ thoi thóp thoi nguy cơ sống mặc dù thấp nhưng không phải là không thể!

-Chúng ta nên đến đó điều tra!-Anh lên tiếng

-Được!-Cả đám đồng thanh rồi Niko tạo ra một cánh cổng,mọi người bước vào trước mắt lại là ngôi biệt thự u ám đó nhưng lần này còn rợn hơn nhiều.....

~Bên trong biệt thự~

-Niko có thấy Vy ở đây không?-Băng

-Dạ có mà cô!Cháu không sai đâu!-Niko dẫn đầu lên tiếng đi vòng vèo được một đoạn thì dừng trước một cánh cửa lớn hơn so với những cái khác

-Duy....Anh...m...mở....ra đi!-Kely run run nhìn cái cánh cửa đầy đầu lâu

“KẾT” Duy đưa tay đẩy cửa sang hai bên, ở trong là một sảnh lớn sâu, ánh sáng chỉ mập mờ được thấp bằng nền, những cái cột lớn đầy rêu bám quanh. Đi sâu vào trong là một khu rừng rậm rạp toàn cây cối và nhiều cây độc

-Vy ở trong này sao?-Anh chỉ tay vào khu rừng

-Đi qua khu rừng này sẽ đến!-Niko khẳng định

Khi đi đến giữa khu rừng thì nghe được tiếng nói quen thuộc của nó liền trốn vào một gốc cây xem xét tình hình

-Đây! Đúng như bà nói tôi đã làm được!-Nó đưa một cuộn giấy cho Heli

-Cái gì vậy? Vy là người xấu sao?-Kely bất ngờ nói

-Không thể nào! Ryo không phải người như vậy!-Mary

-Bây giờ bà hãy giữ lời đi!-Nó quay lưng bước đi

-Tất nhiên là như vậy rồi!... Công chúa!-Heli cười nguy hiểm rồi phóng một con dao vào nó

-VY VY ĐĂNG SAU!!!!-Kely nhảy ra khỏi chỗ nấp hét lên

Nó và Heli giật mình, nó vội quay lại đằng sau “Vút...” Con dao cửa qua tay nó

-May quá!-Mọi người

-Con nhỏ chết tiệt!-Heli tức giận dùng phép thuật hướng về phía Kely

-KHÔNGGGGGG KELYYYY!!!-Duy hét lên khi Kely bất động như một con búp bê, đôi mắt không còn sức sống mà vô hồn nhìn thẳng phía trước

-Bà đã không giữ lời hứa! Dù là ai đi nữa cũng không được hại người thân ta!-Nó hét lên biến thành một con quỷ, bay nhanh đến chỗ Heli, móng dài ra như một con dao nhọn đâm vào người Heli

-Người nghĩ có thể thắng được ta sao? Ta đã có trong tay cuốn giấy phép thuật hắc ám mạnh nhất! Người sẽ thua thôi và ta sẽ lên làm nữ vương của cả giới quỷ-thiên-hạ!

Heli nói xong mở cuộn giấy ra, một làn khói đen bao trùm lấy bà ta làm bà ta trở nên lớn hơn và phép thật mạnh hơn gấp trăm lần.....

-Các người chết hết đi!!!!!!-Heli

CHAP19:SỨC MẠNH CỦA NGƯỜI MẸ!

20. Chap19:sức Mạnh Của Người Mẹ

-Các người chết đi!-Heli phóng ra những con dao, phi tiêu về phía mọi người

Nó nhanh chóng bay đến dùng sức mạnh tạo ra lá chắn rồi khụy xuống, máu từ miệng chảy ra

-Ryo! Em có sao không?-Rento đỡ nó đứng dậy

-Em không sao!-Nó cố trấn an mọi người

-Người vẫn còn cố chống đỡ sao? Sẽ không còn lâu nữa đâu hôm nay là ngày tất cả các người phải chết!-Heli tạo ra một quả cầu lửa bay lên cao rồi quay tròn, từng ngọn lửa đỏ rơi xuống bén vào cây làm cháy bùng lên

-Đây không phải lửa thường cũng không phải lửa do phép thuật tạo ra nó là cái gì vậy chứ?-Niko nhíu mày

-Hình như khói từ đó bốc ra có độc!-Mary

-Chết tiệt!-Rento tạo ra một lá chắn chống lửa và khói bay vào

-Anh Rento,Niko!Bảo vệ mọi người tôi sẽ chiến đấu với bà ta!-Nó dang cánh ra bay ra khỏi vòng bảo vệ và tự tạo một lá chắn quanh mình

-Người ngoan cố quá rồi đấy!-Heli trừng mắt phóng những tia phép về phía nó

-Ta sẽ không bao giờ bỏ cuộc!-Nó cầm hau thanh kiếm lao thật nhanh về phía Heli“Keeng”Hai thanh kiếm chạm vào nhau.Heli đâm thanh kiếm vào bụng nó,máu trào ra...Nó ngã xuống,vết thương có màu tím là chất độc,bắt đầu từ từ lan tỏa ra người nó,nó điều khiển thanh kiếm nắm chắc vào tay

-Ryo!Đừng!Như thế chất độc sẽ lan ra nhanh hơn đó!-Mary hét lên

-Mình sẽ không sao đâu!Bạn quên mình là Ryo à? -Nó kiên quyết đấu kiếm với Heli và rồi mắt nó mờ dần...Nó rơi xuống.....

-Ryo!-Rento đỡ lấy nó

-Anh sẽ đấu!Em nghỉ đi!-Rento đỡ nó dựa vào gốc cây rồi cầm thanh kiếm của nó biến thành quỷ bay lên đấu với Heli.Anh đi đến xem xét vết thương rồi cầm chất độc cho đỡ lan tỏa một thời gian

-Em ngốc lắm!-Anh cười nhẹ với nó rồi cầm nốt thanh kiếm còn lại,mắt hẳn lên những vết đỏ,nanh mọc dài,đôi cánh đen tuyền tung ra rồi vỗ vào nhau bay đến chỗ Rento

-Hả?Ta không ngờ người là một bán quỷ đó!Xem ra cuộc chiến ngày càng thú vị!-Heli nhìn anh đang tức giận cười

Anh và Rento song kiếm hợp lại chờ lúc Heli sơ hở và lao vào nhưng Heli đã phát hiện và lật ngược lại tình thế,anh và Rento ngã xuống đất,máu trào ra thành vũng

-HAHAHAHAHA....Các người sẽ thất bại hết thôi!-Heli cười lớn trong khi hai bà mẹ đang bốc lửa.

Băng bắt đầu biến đổi giống anh,Mẫu Hậu thì biến thành một ác quỷ mạnh mẽ giống nó và Rento rồi cả hai cùng bay lên ra ám hiệu cho nhau đã đánh trọng thương được Heli nhưng hai người tính đầu bằng trời tính,Heli đã đỡ thương nặng hai người và tạm thời đang được hai người chồng chăm sóc,Duy thì chăm sóc cầm máu và chất độc cho nó,anh,Rento còn Mary và Jin thì cầm chân Heli để mọi người còn hồi phục ít nhất thì không gặp nguy hiểm,Niko thì chế thuốc giải cho Kely.

Mọi thứ cứ như vậy cho đến khi Jin và Mary bị đánh bại và đứng lúc đó thì Rento,Anh và nó tỉnh dậy trong trạng thái ánh mắt vô hồn,màu đục nhìn vào không,cả người mềm nhũn được gồng lên bằng sức mạnh,tay mỗi người đều cầm một thanh kiếm huyền thoại chụm vào nhau.Đôi cánh màu trắng mọc lên từ đằng sau ba người,ba thanh kiếm chụm lại phát sáng chói,Heli và mọi người phải che mắt lại,từ ánh sáng hiện ra một quả cầu màu xanh nước,nó bay lên đứng giữa hai người đón lấy quả cầu rồi từ quả cầu,một dòng nước tuôn ra dập tắt lửa,cây cối xanh tươi mọc trở lại,hoa thì nhau nở rộ,ánh sáng mặt trời tỏa ra,mây xanh trôi lững lờ,anh và Rento tỉnh lại chỉ còn nó dùng quả cầu chặn lại Heli,người nó tỏa ra một thứ ánh sáng trắng kết hợp với quả cầu chặn mọi phép thuật đen tối của Heli

-KHÔNGGGGGGGGG!!!!!!-Heli hét lên rồi tan thành bụi

Tất cả vết thương của mọi người đều lành lại và tỉnh dậy,Kely cũng tỉnh lại nhưng còn nó.....

Kéo xuống

~

.

.

.

.

Xuống nữa

~

.
. .
. .
. .
. .
. .

Hết chap:))))

Chờ chap sau nha.....

CHAP20:TAN BIẾN!-BỨC THƯ CUỐI CÙNG

21. Chap20:tan Biến!-bức Thư Cuối Cùng

Anh đỡ lấy nó,mọi người chạy đến

-Vy!Tỉnh dậy đi em!-Anh lay người nó,mắt nó lim dim mở ra

-Anh!Mọi người!-Nó

-Vy!Con phải sống đừng có chuyện gì nhé!-Mẫu Hậu khóc

-Con xin lỗi!Chắc con không làm được rồi!-Nó cười,bàn tay và cơ thể trong suốt,mờ dần

-Không!Vy đừng,em còn chưa trả lời anh mà!Vyyy!!-Anh ôm chặt nó

-Anh Vũ em.....-Lời nói của nó không còn nghe được nữa,nó mỉm cười tươi rồi tan biến dần trong vòng tay anh

-VYYY!-Anh hét lên

Từng hạt bụi lấp lánh bay lên trên cao rồi biến mất vào không trung

Em như cơn gió thoảng qua trong đời anh

Em mang đến cho anh niềm hạnh phúc

Em mang đi những kỉ niệm của chúng ta

Một lần nữa!Xin em!Hãy để anh yêu em!

Nhưng mọi thứ đã quá muộn màng

Anh xin lỗi!

Nếu có kiếp sau

Anh mong chúng ta sẽ là vợ chồng

Sau cuộc chiến~

Mọi thứ trở lại bình thường nhưng tâm trạng của mỗi người đều mang vẻ u buồn và thiếu bóng dáng của nó.Anh thường xuyên sang phòng nó và bắt ngò từ trong kệ sách lúc anh đi qua va phải,một tờ giấy rơi ra.Anh tò mò nhặt lên đọc

.
. .
. .

Gửi anh Vũ!!!

Lúc anh đọc được bức thư này cũng là lúc em không còn trên đời này nữa. Câu hỏi của anh em đã có câu trả lời là “Em sẽ tha thứ cho anh” Nhưng không được nữa rồi, nếu trả lời như thế thì em thật ích kỉ đã chết rồi mà vẫn cố ràng buộc anh. Thế nên em sẽ không tha thứ cho đâu, anh hãy đi tìm hạnh phúc xứng đáng hơn nhé, chẳng biết cô gái nào lại may mắn lọt vào mắt anh nhỉ??? Hì em mong đó cô gái may mắn đó là em nhưng không kịp rồi. Em luôn là đứa cản trở anh nên tính từ lúc tìm em ngừng đập là lúc anh có tự do rồi. Anh phải sống thật hạnh phúc sống luôn cả phần của em nữa anh nhé. Dù em có chết thì em cũng sẽ luôn theo dõi và bảo vệ cho anh.

Nguyễn Nhật Vy

“Tách...Tách” Nước mắt của anh rơi xuống bức thư

-Vy em ngốc lắm! Em chiếm lấy trái tim anh rồi bỏ đi luôn sao? Chẳng phải em nói là em yêu anh sao? Em trở lại mà giành lấy anh đi nếu không anh yêu người khác thì em không còn cơ hội nữa đâu Vy!

-Muộn rồi Vũ! Tiếng Dục vang lên từ cửa phòng

-Em nên nhớ Tình yêu một khi đã đánh mất sẽ không thể tìm lại được nữa thế nên hãy biết nắm bắt cơ hội khi còn có thể!-Dục nhìn anh mà đau lòng quay đi

-Vy! Anh xin lỗi! Có lẽ chúng ta nên kết thúc ở đây!-Anh gục xuống dựa vào tường

Hỏi ý kiến m.n chút:

-Các bạn muốn diễn biến tiếp theo của câu truyện như thế nào?

a) Vy là ma trở về “ám” Vũ

b) Vũ chết theo Vy

c) Nói về tương lai của Vũ và Vy gặp nhau rồi yêu nhau

d) Kết thúc truyện ngay bên trên

Cho mình ý kiến, mỗi bạn sẽ được chọn 2 ý. Ngày 9/10 mình sẽ tổng hợp ý kiến rồi viết tiếp theo ý nào được chọn nhiều nhất. Mong các bạn tiếp tục ủng hộ.

22. Ngoại Truyện A: 10 Day (1)

1 năm sau khi nó mất~

Anh đang trên đường về nhà.....

“Ketttttt.....Bùm.....”

-Có tai nạn! Gọi cấp cứu mau!!!-Người qua đường

~Bệnh viện~

Phòng phẫu thuật bật sáng đèn.....

~Tại biệt thự Thiên-Băng~

Reeng.....

-Alo!-Thiên

-Anh có phải người nhà của Nguyễn Nhật Vũ?

-Phải tôi là papa nó!

-Con anh xảy ra tai nạn đang phẫu thuật ở bệnh viện X,anh đến nhanh!

-Tôi biết rồi!-Thiên vội vã cúp máy

-Ai gọi đấy anh?-Băng từ bếp gọi ra

-Vũ bị tai nạn đang phẫu thuật!

“Xoảng”Cái đĩa trên tay Băng rơi xuống

Hai người đi nhanh đến bệnh viện và hiện giờ đang đứng trước cửa phòng cấp cứu

~Bên trong~

-Bác sĩ!Tim ngừng đập rồi!-Y tá

-Nhanh!Lấy máy trợ tim ra đây!

-Dạ!

~Trong khi đó...Ở sâu trong tâm anh~

-Anh Vũ.....Anh Vũ.....

-Vy?Vyyy em ở đâu?

-Anh Vũ.....

-Vy

-Anh phải sống!

-Không!Anh không cần sống nữa,nó trống trải khi không có em!

-Anh Vũ!Em luôn theo dõi anh,mau tỉnh nhé,em sẽ bên anh!!!!-Lời nói nhỏ dần...

-Không!Vy đừng bỏ anh!!

“Tít....Tít.....Tít~”

-Tim đã đập trở lại!Phẫu thuật mau!!!

~5 tiếng sau~

Đền phẫu thuật vụt tắt,Băng và Thiên chạy đến

-Bác sĩ!Con tôi....Con tôi có làm sao không?

-Hai người yên tâm,bệnh nhân đã qua cơn nguy hiểm!Đây thực sự là một kì tích,tim bệnh nhân ngừng đập tưởng chừng không còn hi vọng thì đúng lúc đó,nó lại đập trở lại,mạch lại lưu thông bình thường!

-May quá!

-Bệnh nhân đã chuyển đến phòng hồi sức để theo dõi!

-Cảm ơn bác sĩ!

-Không có gì,một phần là do ý chí của người bị thương!

~Tại phòng hồi sức

~

.

.

.

.

.
-Ne!Anh Vũ,dậy đi~

-.....

-Nè!Hứa với em rồi mà mắt công em xin Vương ca mãi hấn mới cho xuống đó!Ne~dậy đi mà~~~Một cánh tay lay lay người anh dậy

Anh nhúu mày rồi mắt từ từ mở ra thì đập ngay vào mắt là khuôn mặt đó,đôi mắt đó,mái tóc đó,tất cả...tất cả đều quen thuộc

-Ya!Cuối cùng cũng tỉnh!-Người đó chồm tới ôm anh

Vẫn cái giọng nói trẻ con đó.....

-V.....Vy.....-Môi anh mấp mấp gọi tên nó

-Vậy mà em tưởng anh quên em rồi chứ?-Nó buông anh ra cười tinh nghịch

-Vy?Ể.....Đừng đùa!!!Chắc mình đang mơ!Thôi anh đi tỉnh đây!-Anh nằm xuống đắp chăn nhắm mắt

-Này!Cái gì đấy?Mơ à?Để em giúp anh!-Nó cầm luôn quyển báo gần đó cuộn tròn lại nhảy lên giường kéo chăn ra đập vào anh

-Em làm cái trò gì vậy hả????

-Vậy anh không thích nhìn thấy em hả?Vậy em về Âm giới đây!-Mặt nó xụ xuống rồi bay lơ lửng trên không hướng về phía tường rồi định xuyên qua thì một bàn tay kéo giập lại làm mất đà nó ngã vào người anh

-A...Đau!-Anh kêu lên,nó đi xuống người anh rồi đỡ anh dậy

-Không sao chứ?Vết thương của anh chưa lành đâu phải nghỉ ngơi!-Nó đỡ anh lên giường

-Em là Vy thật à?

-À cái đầu anh!Tất nhiên là thật rồi chẳng qua không phải người bằng xương thịt thôi!-Nó chu môi nhìn anh

-Em nói cái gì anh không hiểu?

-Anh bị ngu chắc?Em là hồn ma chưa siêu thoát!

-Thế 1 năm qua em ở đâu?

-Nhà!

-Nhà?Nhà nào?

-Ở âm giới em có cả cái cung điện cũng nên hắc hắc chỉ sợ một Vương đại ca lắm chuyện!

-Vương đại ca?

-Là cái tên chuyên nói nhiều nên toàn bị em cho ăn đập nhưng mồm vẫn hoạt động liên hồi,là Diêm Vương Lắm Mồm!

-Thế em sẽ ở lại mãi mãi với anh chứ?

-U....Ừm!-Nó cười chứ trong lòng đang khóc

“Cạch”Cửa phòng bật mở

-Vũ!Con tỉnh rồi à?Làm ta lo lắng biết không?-Băng chạy vào ôm lấy anh

-Mẹ!Con không sao mà!

-Mà vừa nãy con nói chuyện với ai thế?

-Vy!

-Cái gì?Con mới tỉnh thôi!Thấy ảo giác cũng nên,nghỉ đi mẹ đi mua đồ ăn!-Băng đi ra ngoài rồi chờ Thiên làm xong thủ tục nhập viện

-Ồ?Mẹ sao không nhìn thấy em?

-Em là ma mà chỉ anh thấy thôi!

-Ừ!Thế thì tốt không thằng nào thấy em là nó hót tay trên của anh!-Anh lẩm bẩm

-Anh nói gì thế?

-À....Không có gì!

-Vậy anh nghỉ đi,em đi đây trời cũng tối rồi!-Nó nhìn về phía bầu trời

-Ngủ ở đây!-Anh

-Làm sao được chứ em còn phải về âm giới!

-Ngủ với anh!-Anh tuyên bố làm nó bốc mồm nhìn

Anh kéo nó vào lòng rồi ôm nó nằm xuống giường (Đừng nghĩ vậy!) làm mặt nó đỏ ửng lên

-Ngủ ngon!-Anh

-Ngủ ngon!-Nó choàng tay ôm anh rồi dần dần chìm vào giấc ngủ.....

“Em muốn được thế này mãi”

23. Ngoại Truyện A: 10 Day(2)

Sáng hôm sau.....

Anh mắt vẫn nhắm nhưng cảm thấy thiếu thiếu cái gì đưa tay sờ rồi giật mình bật dậy

-Vy....Vy....em đâu rồi?-Anh lo lắng sợ nó lại biến mất để anh cô đơn một mình

-Vy?Chắc mình nằm mơ rồi!-Anh cười nhạt rồi nằm xuống tay để lên trán,mắt nhìn trần nhà trắng thở dài

~Trong khi đó tại quán ăn Yummy~

-Eto~Chọn cái gì bây giờ....A!Cơm chiên trứng món anh thích đây rồi!!-Nó bay đến nâng một hộp cơm lên

-A...Sao...Sao cái hộp cơm tự bay thế này?-Khánh hàng đứng bên cạnh la lên,mọi người trong quán quay lại,mặt ai nấy tái mét

-M.....MAAAA!!!!!!-Rồi chạy tán loạn,nó vẫn cứ vui vẻ đặt tiền lên bàn rồi bay ra ngoài....

Nó bay vào phòng anh thì thấy anh đang nhìn trần nên bay trước mặt anh

-Á!!!Em...Em đừng dọa anh nữa!Rõ ràng anh tỉnh dậy rồi mà!!!-Anh giật mình ngồi dậy

-Anh hâm à?Em đi mua đồ ăn cho anh!Đây nè!-Nó chìa hộp cơm ra trước mặt anh

“Ơt....”Bụng anh gào thét,mặt anh đỏ lên,tay ôm bụng nhìn nó cười gượng

-Haha....Anh ăn đi đừng làm vẻ mặt đấy!-Nó ôm bụng cười làm anh mặt đỏ chuyển sang đỏ hơn nhận lấy hộp cơm

-Em mua về thì phải có trách nhiệm chứ?

-Trách nhiệm gì?

-Đây!-Anh chỉ vào cái thìa

-Cái gì???Mơ hả?-Nó lườm anh

-Thế làm không?

-Anh tự có tay mà!

-Em không thấy tay anh đang đau à?

-Xạo vừa thôi ông,hôm qua tay ai mà khỏe thế nhỉ???

-Hic!-Anh bị nói trúng tim đen đành ngậm ngùi cầm hộp cơm lên tự ăn

-À...Em đi một lát,tí nữa em về!

-Không!

-Một xú thôi!-Nó

-Không!

-Nhưng.....-Nó lo lắng nhìn bàn tay nó đang trở nên trong suốt

-Tay em làm sao thế?-Anh nhìn thấy vệt kéo tay nó lại nhưng sượt qua

-A không có gì!Em phải đi lấy thuốc thì mới sống được ở giới người,nó chỉ có tác dụng trong 24h thôi!Em phải về!

-Ừ!Em nhớ quay lại nhé!

-Em hứa!-Nó nói xong biến mất

~Tại âm giới~

-A!Vy kìa!!!-Tên bạn thân của nó ở âm giới hét lên,tên đó là Thần Chết luôn đi theo Vương ca

-Nhỏ cái mồm thôi!-Nó bịt miệng tên đó lại rồi nhìn quanh thở phào vì không thấy tên lẩm mồm đâu

-Sao thế?

-Im đi!Tôi về lấy thuốc đừng nói cho Vương Lẩm Mồm nghe không?-Nó thì thầm

-Biết rồi!Vậy mau lên Vương Ca tới rồi kìa!-Tên đó chỉ về phía xa,nó vội vàng lẩn về nhà

-Con nhóc về chưa?-Vương Ca

-Dạ...Vy chưa về!

-Vậy khi nào nhóc đó về bảo ta,ta có chuyện này muốn hỏi nó!

-Hỏi?

-Tất nhiên là hỏi về Vương Hậu thân yêu của ta thích gì để ta còn tặng quà sinh nhật híhí!...-Vương Ca tưởng tượng đến vợ mình

-Dạ...Vương...Vương ca.....À Nhâm Boss bình thường không đấy???

-Ta bình thường!Nhớ nó về bảo ta!

-Vâng!

Vương Ca biến mất,tên đó mới thấy thoải mái

-Vương Ca đi chưa?-Nó chui ra

-Rồi rồi cô nương!Đi nhanh giùm chứ bắt được là tôi chịu phạt đó!-Tên đó ngán ngẩm

-Ok!Thank bạn hiền!-Nó biến mất không quên cười tạm biệt

-Cậu có biết cười trên nỗi đau người khác là gì không hả?-Tên đó khóc ròng

~Hạ Giới~

Anh đang ngồi uống nước.....

-Anh!-Nó bắt ngờ đứng ngay trước mặt anh

“Phụttttt”Anh giật mình phun hết nước ra và ho sặc sụa

-Anh không sao chứ??-Nó vuốt lưng anh

-Em..Em lần sau đừng có làm người ta giật mình nữa được không??

-Vâng!À em gọt quả cho anh ăn nhé!

-Ừ!

Nó đang ngồi gọt quả thì cánh cửa bật mở

-Anh Vũ!!!!-Một giọng nói nữ,người đó chạy vào ôm lấy cổ anh

-Cô bỏ ra!-Anh gỡ tay ra nhưng cô ta ôm chặt hơn

-Anh Vũ à!Anh bị tai nạn mà em bây giờ mới đến xin lỗi nhé,tại em bận quá!-Cô ta bỏ tay ra cười tươi

-A.....Vỵ.....-Anh quay sang định giải thích thì không thấy nó đâu chỉ thấy quả táo đang gọt dở vớt dưới sàn nhà,con dao đặt ở trên khay người thì không thấy đâu nữa

Còn nó,sau khi thấy anh với người con gái kia thì biến mất vì sợ anh sẽ bỏ rơi nó như lần đó,sẽ lại làm nó đau lòng.Nó ngồi trên mái nhà ở Âm giới mặt u buồn và gục đầu khóc

-Này!Không sao chứ??-Vương ca ngồi cạnh nó khi đi qua thấy nó khóc nên bay lên

-K....Không...

-Không thì khóc thế à??Tên đó lại làm gì nhóc à?Hay để tôi lôi hấn xuống Âm Giới rồi trị cho nhóc nhé!

-Không....-Nó nói nhỏ

-Haizzz...Nhóc gốc lăm cơ,tại sao phải ngồi đây khóc trong khi hấn lại vui vẻ cơ chứ?Nhóc phải làm những gì chưa thực hiện đi...Ngày đó.....

-Tôi biết!-Nó đột nhiên ngắt lời

-Biết vậy mà ngồi đây hả???Đi chơi đi,nhóc khóc nãy giờ làm cây cối đổ,nước sông ngập cả nhà người ta rồi đấy!-Vương ca trêu nó

-Anh....-Nó lườm Vương ca rồi khóc to hơn

-A...A...không biết đâu Vương Ca bắt nạt người ta!!!!

-Híc...Nhóc bé cái mồm thôi,nín đi nín đi!!-Vương ca dỗ

-Không chịu đâu!-Nó

-Vậy tôi tặng hoa hồng cho nhóc nhé nín đi!

-90%nhé!-Nó ngưng khóc luôn

-Ách....Nhóc....

-Tôi sao?90% nếu không tôi khóc!

-50%

-90%

-70%

-90%

-80% giá chót!-Vương ca

-Ok!80% hứa nha!

-Biết rồi khổ lắm!

-Này!Tên chồng khốn khiếp kia lại bắt nạt Vy của ta hả???-Vương Hậu(Vợ của Vương ca) đi đến

-Chết ta rồi~T_T~Vương ca

-Chị!Em không sao!-Nó

-Em cứ bao che cho hắn!Thôi đi shopping với chị nhé!

-Vâng~

Hai người khoác tay nhau đi,bỏ lại Vương ca bị ăn bơ nãy giờ

-AAAAAAAAAAAA...Ta ghét người bơ,ta hận người!!!!-Vương ca hét lên

(Bơ:Tui có tội gì chứ~>_<~,có hỏi=" thì=" hỏi=" ông=" trời=" tại=" sao=" sinh=" ra=">

Trời:Ta có quen con?

-Bơ:O_o)

24. Ngoại Truyện A: 10 Day(3)

Cả đêm hôm đó,anh thức chờ nó nhưng mãi vẫn không thấy,đồng hồ đã chuyển sang 12h đêm

-Aishhh!Sao Vy giận dai thế chứ!!!-Anh vò đầu tức tối

Trong khi đó ở Âm giới,nó đang đi chơi vui vẻ với Vương Hậu

-Vy à!Em xem bộ này được không?

-Được chị!Đảm bảo Vương ca sẽ thích cho mà xem!-Nó cười

-Cứ trêu chị mãi!-Vương hậu ngượng ngùng

-Hahaha!!!Hai người đâu phải vợ chồng son đâu!Ngại gì nữa?

-Em thôi trêu chị đi!

-Em biết rồi...Em biết rồi!

-Mà 12h đêm rồi đấy!Em định bỏ tên kia à?

-Chị đừng nhắc đến anh ta,chắc bây giờ đang ngủ với hôn phu rồi!

-Chắc em hiểu lầm thôi!

-Ôm nhau thế mà chị bảo là hiểu lầm à?Chính mắt em nhìn thấy,tai em nghe thấy!

-Ừ!Nếu như thế cũng đúng!Thôi muộn rồi,hai chị em mình về thôi!

-Dạ!

Sau khi về nhà nó không ngủ được cứ đứng lên,ngồi xuống đi đi lại lại,tự hỏi tự trả lời

-Lỡ anh chờ mình thì sao?

-Không có đâu!

-Nhưng lỡ anh ấy bị làm sao?

-Chắc không!

-Anh ấy đi tìm mình thì sao?

-A...Không có đâu!

-Nhưng.....

-Lỡ.....

-.....

Sau một hồi tự biên tự diễn,nó quyết định đến bệnh viện.Nhưng khi vào thì chẳng thấy anh đâu nữa,nó hốt hoảng bay đi tìm khắp bệnh viện.....

Nó bay ra vườn hoa của bệnh viện thì thấy bóng dáng một người phụ nữ quen quen đi vào,nó bay theo thì bắt gặp anh đang đứng đó,nó vội ẩn mình trên cành cây cách đó không xa,bất ngờ người con gái đó và anh hôn nhau,anh cũng không phản kháng gì.

“Tách.....Tách” Nước mắt nó rơi xuống đất,nó khóc,nước mắt rơi nhiều hơn

“Anh ấy có yêu mình đâu?Giả dối...Tất cả đều là giả dối...Từ lúc mình sống rồi đến lúc thành ma,mình đều hi sinh cho anh ấy nhưng cuối cùng thì mình lại là đứa chuyên đi phá hoại người ta...Anh ấy chỉ coi mình là một cô em gái...Chắc mình nên đi thôi!”

Nó bỏ đi,bay nhanh qua cánh cổng bệnh viện rồi vào công viên,nó ngã xuống đất, nước mắt dàn dụa

-Này cô gái,cô không sao chứ?

Nó ngược lên,đập vào mắt là một khuôn mặt baby trắng không tì vết,đôi mắt nâu sáng,mái tóc đen vuốt ngược lên

-Sao cậu nhìn thấy tôi?

-Nhìn thấy?Cô nói gì vậy?-Người con trai đỡ nó ngồi lên ghế đá gần đó

-Tôi là linh hồn chưa siêu thoát!

-Linh hồn chưa siêu thoát?À!Cái này tôi từng nghe ông tôi kể lại,ông tôi bảo dòng họ nhà tôi có khả năng nhìn thấy linh hồn của người nhưng đây là lần đầu tiên tôi thấy!

-Vậy à?

-Ừ!Nhưng sao cô lại khóc ở đây?Sao cô chưa siêu thoát?

-Tôi....cũng không biết nữa!Tất cả mọi người chết đi đều được siêu thoát nhưng sao tôi lại thành linh hồn cơ chứ?

-Tôi cũng thấy lạ!Cô tên gì?

-Nguyễn....Kagami Ryo!Tên tôi là Ryo!Còn cậu?-Nó định nói nhưng ngừng lại

-Ryo?Tên đẹp đấy!Còn tôi là Jun!

-Cảm ơn!

-Cô bao nhiêu tuổi?

-Xem nào...Từ lúc chết là 17 à không 18 tuổi,sống được một năm nữa...Tôi 20 tuổi tròn!Còn cậu?

-Cái gì?20 tuổi!Tôi mới có 19,thua cô một tuổi!

-Haha!Vậy gọi đây là chị đi!

-Không đời nào!Chỉ gọi tên thôi!

-Nhưng tôi hơn tuổi nhóc!

-Nhóc?Ryo chỉ hơn tôi có 1 tuổi thôi nhé!

-Hơn 1 tuổi cũng là hơn!Kém 1 tuổi cũng là kém!Nhóc thua chị rồi!

-Nhưng.....

-Thôi!Mai nói tiếp,bây giờ muộn rồi,chị phải về rồi,nói chuyện với nhóc vui lắm!Hẹn gặp lại!-Nó vừa chạy vừa quay đầu lại nói

-NÀYYY!!!ĐÃ NÓI TÔI KHÔNG PHẢI NHÓC RỒI MÀ!!

-CHIỤ THÔI!NHÓC MỚI CÓ 19!TẠM BIỆT!-Nó hét lại rồi biến mất

-Tạm biệt...Ryo!Chắc chắn chúng ta sẽ gặp lại!-Jun mỉm cười rồi quay đi

~Trong lúc nó chạy đi,anh đã vô tình thấy được đầy cô gái ra rồi chạy theo nó nhưng không kịp,cô gái đó chạy theo anh nũng nịu

-Anh chạy đi đâu vậy?Chúng ta đang vui mà!-Cô ta khoác tay anh

-Cô đừng bám theo tôi nữa!tôi nhất quyết không lấy cô!LyLy!-Anh giật tay mình khỏi tay LyLy rồi bỏ đi

-Hừ!Anh nhất định là của tôi Nguyễn Nhật Vũ!-LyLy ngay sau đó cũng bước đi luôn

*Jun:19 tuổi,vui vẻ,hòa đồng đặc biệt rất trẻ con,là cục cưng của tổng giám đốc tập đoàn Z top 2 thế giới.

*LyLy:18 tuổi,độc ác,thâm hiểm,chảnh,tiểu thư tập đoàn G tương đối lớn vì thế nên rất điệu và vênh,những gì muốn đều phải đạt được.

Đã xuất hiện thêm hai nhân vật mới cản trở,cho dù Vy là ma mình cũng không buông tha đâu!Hehe!

25. Ngoại Truyện A: 10 Day (4)

Kể từ hôm nó xuất hiện cho tới hôm nay là ngày thứ 4....chỉ còn 6 ngày nữa thôi là chuyện đó sẽ đến.....

Hôm nay nó quyết định sẽ không đến tìm anh mà đi chơi loanh quanh để quên đi chuyện hôm qua và có thể tự tin gặp anh.Nó mặc chiếc áo thun màu xám,quần jean dài màu đen,đôi giày cũng màu đen nốt,mái tóc trắng búi lên gọn gàng đầu đeo một chiếc ruy băng trắng nổi bật giống mái tóc giữa bộ quần áo.Tất nhiên là nó không quên rủ Vương Hậu đi cùng.

Công viên giải trí ở Hạ giới...Tàu lượn siêu tốc

-AAAAAAAAAAAA....-Đó là tiếng hét của nó và Vương Hậu,tất nhiên không phải hét sợ hãi mà là hét vui sướng

-AAAAAA.....QUÁ ĐÃ!!!!

....Thật không biết nói gì với hai người này....

Khu bắn súng....

-Vy!Chị thích con đó!-Vương Hậu chỉ con nhồi bông hình Vương ca =.=

-Có ngay!-Nó cầm súng lên

“Pằng....Pằng”Hai phát đạn đều trúng đích

-Của cô!-Anh bán hàng đưa con Vương ca cho Vương Hậu

-Cảm ơn!Hi Vy bắn giỏi quá!

-Chuyện!Vy của chị mà!Há há!

-Bây giờ đi đâu ta?-Vương Hậu ngó quanh tìm chỗ chơi

-Ryo?-Một giọng nói quen thuộc à đúng rồi vừa nghe tối qua mà sao không quen được,cái giọng đó không ai khác của Jun.Nó quay lại

-Nhóc!

-Ủa?Ryo tới đây làm gì zậy?

-Tất nhiên là chơi rồi chứ làm gì!

-Ai vậy Vy?-Vương Hậu

-À!Bạn của em!Tên là Jun!

-Rất vui được làm quen!

-Cảm ơn!Rất vui!

-Vậy cô cũng là hồn ma à?-Jun

-Đúng!Sao cậu biết hay vậy?

-Tôi có khả năng thấy linh hồn!

-Ừ!Thì sao?

-Vậy tôi có thể đưa hai cô đi chơi?

-Được!-Vương Hậu nghe chữ chơi,mắt đã sáng hơn sao

-Không được!-Một giọng nam khác vang lên làm cho Vương Hậu và Vy giật mình

-A!Chồng làm gì ở đây vậy?-Vương Hậu nhanh nhẩu ôm lấy tay Vương ca

-Vợ đó!Chỉ biết chơi thôi!

-Xì!Thế mà chồng vẫn yêu đấy thôi!

-Ừ!Vợ ngoan,chồng dẫn vợ đi chơi để lại không gian riêng tư cho đôi tình nhân trẻ!-Mặt vương ca gian gian nhìn về phía nó

-Ok!-Vương Hậu tươi cười rồi cùng Vương ca đi chỗ khác

-Đó là ai vậy?-Jun

-À!Một tên Vương Ca lắm mồm và Vương Hậu!-Nó nhìn theo Vương ca và Vương Hậu đang khoác tay nhau đi

-À...Ồ (o o)

-Haizz!Nhóc đi chơi đi,chị về đây!

-Này!Tôi sẽ đưa Ryo đi chơi!

-Chị không đi đâu!Chị về nhà đây!-Nó chán nản lắc đầu

-Nè!Đi đi mà!!!

-Vậy....Gọi tôi là chị đi!

-Nhưng.....

-Chị!Gọi đi

-Không!

-Vậy nhóc về nhà đi!-Nó cười đều rồi quay đi

-Được rồi!

-Gọi đi!-Nó quay lại

-C....Ch.....

-Nhanh lên!

-Ch...Chi....Chị....-Jun nói nhỏ dần

-Hả?Nói cái gì nói to lên!-Nó

-Ch...Chị!

-Nói to lên!

-CHỊ!-Jun bực mình hét lên

-Được rồi được rồi!!Lần sau cứ thế phát huy!Bây giờ đi chơi thôi!-Nó kéo tay Jun đi

-Ừ!Đi!-Jun

Trong khi nó đi chơi vui vẻ thì anh vẫn ngồi từ đêm hôm qua sau khi đuổi không kịp nó.

“Cạch”Cánh cửa mở ra,anh vui mừng tưởng là nó nhưng lại là Lyly

-Anh!Em đến thăm anh đây!

-Tôi không cần!Cô về đi!-Anh khó chịu lên tiếng

-Em không muốn!Em ở với anh nhé!-Lyly

-Tôi nói không cần!

“Cạch”Cánh cửa một lần nữa lại mở ra

-Vũ!Con không nên nói thế!Dù gì Lyly cũng là vợ chưa cưới của con!-Mẹ của Lyly bước vào với vẻ mặt khó chịu

-Tôi sẽ nói cưới cô ta bao giờ?

-Con.....

-Tôi làm sao?Hai mẹ con nhà bà đừng có dở trò hồ ly tinh!Qua mắt được ai chứ không qua mắt được tôi!

-Mày...Mày đúng là thằng không ra gì mà!Bố mẹ mày lúc còn sống không dạy mày lễ phép à?-Mẹ Lyly quát lên

(Quên nói là Băng và Thiên đã mất ở trong phần ngoại truyện này)

-Tôi không cho bà xúc phạm cha mẹ tôi!Nếu bà muốn chết nói thên câu nữa đi!-Anh tức giận

-Lyly!Đi con,hạng người như hần không đáng đâu!Chúng ta hủy hôn!

-Nhưng....-Lyly

-Không nhưng nhị gì hết!Đi về!-Mẹ Lyly kéo ra ngoài

“Rầm”Cánh cửa đóng mạnh

Kế hoạch của Lyly lại thành “Gậy ông đập lưng ông”.Vốn định cho mẹ vào rồi ép anh phải chấp thuận cuối cùng thành ra hủy hôn ước.

-Grừ...Anh phải là của tôi!-Lyly tức giận

26. Ngoại Truyện A: 10 Day (5)

Hôm nay là ngày thứ 5.....

Anh được xuất viện và hiện giờ đang ở nhà,gương mặt lạnh lùng,người tỏa ra sát khí và sâu trong ánh mắt là nỗi buồn vì nó không còn đến sau cái đêm hôm ấy nữa.Tay anh cầm bức ảnh của nó

-Vy!Em còn chưa nghe anh giải thích mà!

“King....Coong...”

Tiếng chuông vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của anh,anh đặt tấm ảnh xuống rồi ra mở cửa

-Vũ!-Đằng sau cánh cửa là Duy và Kely

-Hai người đi hẹn hò về rồi à?

-Tất nhiên!Anh đi nhiều nước lắm có quà cho em nữa này!

-Hai người coi em là con nít lên 3 à?

-Chắc vậy á!Bây giờ tránh ra để anh vào!

-Nhà anh hay nhà em?

-Nhà anh!-Duy trả lời vô tư rồi lán người vào nhà không quên kéo theo Kely

-Lớn rồi mà tính trẻ con mãi!-Anh lắc đầu nhìn rồi đóng cửa vào theo,sau đó ngồi xuống

-Em....Vẫn còn nhớ Vy à?-Duy bất chợt lên tiếng làm Kely khựng lại mọi hoạt động

-Thì sao?

-Em nên tìm hạnh phúc riêng đi!Vy nó mất rồi!Đó...Là sự thật!

-Vy mất rồi!Em tin nhưng em ấy vẫn còn....

- Em bình thường lại đi!

-Em đang rất bình thường!Em ấy đã đến tìm em và trong hình dạng một hồn ma!

-Hồn ma?-Kely và Duy đồng thanh

-Đúng!Và em lại để tuột Vy thêm một lần nữa!-Anh nhìn vào bức ảnh của nó

-Vậy anh chị tin em nếu em có thể chứng minh!

-Chứng minh vẫn được, nhưng điều quan trọng là Vy đã không đến tìm em nữa!Vy còn chưa nghe lời giải thích của em!

-Em có phải Vũ không vậy?Con trai đàn ông là phải biết....biết....-Duy đã tịt

-Biết gì?

-Biết...Biết....A biết đi tìm người mình yêu để giải thích rõ ràng!

-Hơ..Hơ...-Anh và Kely cũng phải bó tay vì cái lí lẽ chẳng ra gì của Duy

Tối hôm đó.....

Nó đang phát chán vì không có gì để chơi nên quyết định đến tìm Kely....

Nó lấy máy gọi điện cho Vương Ca

-Alo Diêm Vương nghe!

-Vương ca có biết cô gái tên Kely từng là bạn thân của tôi ở đâu không?

-À!Số nhà 35!Đường AX...

-Thank!

-Không có gì!Haha!

Trên đường AX.....

-Xem nào!Số nhà 35...35...A đây rồi!-Nó vui vẻ bay xuyên cổng đi vào ngôi biệt thự có số 35

“King....Coong”Nó bấm chuông (Lại còn bày đặt bấm chuông)

“Cạch”

-Kely!-Cánh cửa vừa mở,nó chưa biết là ai đã bay đến ôm cổ người đó

-Ủa?Kely béo lên à?Có cả cơ bắp nữa chứ?Á!Kely mới cắt tóc ngắn à?-Nó thắc mắc rồi thả tay ra nhìn lại thì thấy anh đang đứng đó,mặt đỏ như gấc

-A!Xin lỗi!-Nó vội lùi ra xa rồi định bay đi nhưng anh kéo nó lại

-Vy!Em nghe anh giải thích đã được không?Tối hôm đó,anh.....

-KHÔNG...TÔI KHÔNG MUỐN NGHE!ANH THẢ TÔI RA!-Nó hét lên quỳ xuống đất và khóc

Nghe thấy tiếng hét,Kely và Duy vội chạy ra thì thấy anh đang đứng tay cầm tay nó...Khoan đã.....không...không thể nào

-VY!!!-Hai người hét lên

Nó vẫn quỳ ở đấy khóc mất vô hồn nhìn xuống.

-Vũ!Bây giờ nên để Vy bình tâm lại đã!Có lẽ em nên tránh đi một thời gian,khi nào Vy bình tĩnh hơn chị sẽ gọi cho em!-Kely nhìn anh

-Nhưng....

-Vũ!Em nên đi,anh sẽ đi cùng em!-Duy

-Được rồi!Chăm sóc Vy cẩn thận!-Anh buồn bã nhìn nó trong vòng tay Kely rồi quay đầu bước đi

Sau khi anh và Duy đi,Kely đỡ nó vào nhà,chờ nó nín hắt rồi mới hỏi

-Vy!Suốt thời gian qua Vũ đã rất nhớ bạn!

-Kely!Mình là ma!

-Mình biết!

-Mình chỉ còn 5 ngày nữa thôi!Bạn biết chứ?Về câu chuyện đó!Mình cũng giống như vậy!

-Nhưng Vũ đã muốn giải thích mà!Hãy nói với mình khi bạn sẵn sàng!

-Mình sẽ cố!

-Tốt lắm!Thế mới là Vy Vy chứ!

27. Ngoại Truyện A: 10 Day (6)

Ngày thứ 6.....

Nó vẫn không chấp nhận nghe anh giải thích và hiện giờ đang ngồi ở góc phòng Kely

“Reeng”Máy nó kêu,nó cầm máy bấm nghe luôn mà không xem ai gọi

-Alo!

-Xin chào!

-Nhầm máy rồi!-Nó đang định cúp máy thì bên kia vang lên một lần nữa

-Ryo!

-Mary?

-Ừ!Mary nè!

-Sao Mary biết vậy?

-Kely gọi cho Mary!Thế Ryo nghĩ thông suốt chưa?

-Chưa!

-Vậy thì Ryo đi cùng mình đến một bữa tiệc nha!

-Nhưng.....

-Đi đi mà!

-Nhưng mình là ma đó!

-Yên tâm!Mary chuẩn bị hết rồi!Ryo sẽ có một món quà bất ngờ!Chuẩn bị đi nha,tí nữa hẹn ở sân sau của biệt thự!Bye!

-Ừ!-Nó cúp máy

Đúng lúc đó thì Kely đi vào

-Vy Vy mình chuẩn bị đồ cho bann rồi!Thay vào đi!-Kely đưa cho nó một bộ váy trắng cúp ngực

-Phải mặc cái này hả?

-Tất nhiên rồi!

-Thôi được rồi!-Nó nhận lấy bộ váy rồi vô phòng tắm thay

Và sau khi nó bước ra thì đẹp khỏi chê,như tiên nữ giáng trần luôn.

-Đi thôi!Mary đang đợi!-Kely kéo nó ra sân sau

-Oa!Không ngờ Ryo vẫn đẹp như xưa nha!-Mary thấy nó thì hai mắt như sao

-Váy quà mình đâu?-Nó nhìn Mary tò mò

-Đây!-Mary đưa ra một lọ màu xanh nước biển nhỏ

-Gi đây?-Nó cầm lên

-Thuốc phép thuật do mình chế ra,có khả năng biến ma trở lại thành người trong 3 giờ!

-3 giờ thôi hả?

-Ừ!Vì là thuốc mới chế ra nên mình chưa có thời gian nghiên cứu để phát huy tác dụng nhiều hơn!Sorry!

-Không sao!3 tiếng là nhiều rồi!-Nó cười rồi uống hết lọ thuốc.Người nó tự dưng phát sáng,từng làn da trong suốt trở lại trắng hồng

-Đi thôi!-Mary và Kely đồng thanh rồi lấy xe mui trần ra đến bữa tiệc

Chiếc xe dừng lại trước một tòa nhà lớn,những vị khách đều ăn mặc sang trọng.Nó cùng Kely và Mary bước xuống làm mọi người chú ý vì ba người quá đẹp.

Sau khi bước vào,Kely,Mary đi vệ sinh,nó phải đứng chờ thì một cái bóng lạnh chanh đập vào mặt nó

-Ryo!

-Lại là tên nhóc phiền phức này!-Nó thở dài

-Ryo thành người rồi này!Lạ ghê nha!-Jun

-Nhóc mà cũng có hứng thú với mấy bữa tiệc à?

-Không!Là ông già bắt đi!Thế còn Ryo?

-Đi cùng bạn!

-VẬY Ờ?Hôm nay Ryo đẹp lắm!

-CẢM ƠN!

Hai người nói chuyện vui vẻ mà không để ý một ánh mắt rực lửa đang nhìn họ rất tức giận.Người đó bước về phía hai người

-Tránh xa Vy ra!-Người đó ôm lấy nó làm Jun và nó ngạc nhiên

-Anh...Anh Vũ?-Nó

-Em hay quá nhỉ?-Anh nhìn nó

-Đây là ai vậy Ryo?-Jun lên tiếng

-Là anh...tr....-Nó đang định nói hết thì anh nhảy vào mồm

-Là chồng của Vy!Cậu nên tránh xa vợ tôi ra!

Mặt nó đỏ ửng lên dụi đầu vào ngực anh vì xấu hổ

-Chồng?Tôi không tin trừ phi anh chứng minh!

-Được!Vy là người của tôi,đã có 2 con,1 nam,1 nữ,nam 5 tuổi,nữ 2 tuổi!Được chưa?-Anh “chém gió” không ngượng mồm

-Anh không cần nói ra hết đâu!Tôi với Ryo chỉ là bạn bè,tôi nhỏ hơn tuổi cô ấy!VẬY CHÚC HAI NGƯỜI HẠNH PHÚC NHÉ!-Jun gượng cười rồi quay đi

“VẬY LÀ TÔI HẾT CƠ HỘI RỒI!Ryo!Tạm biệt và hẹn gặp lại!”

-Anh...Anh làm cái gì vậy hả?Chúng ta đã có...có....2 con bao giờ!-Nó lấp bắp ngượng ngùng

-Rồi sẽ có thôi!Em đừng sốt ruột!-Anh mỉm cười rất là “bình thường” vâng “bình thường” lắm ạ

-Anh...Anh...

-Chúng ta về thôi!-Anh ôm eo nó và ra về

Từ chỗ nhà vệ sinh có 3 con người đang cười và đó là kế hoạch của Duy,Kely và Mary giúp anh làm lành với nó nhưng hơi khác một chút về sự xuất hiện của Jun nhưng không sao!Thành công là ok rồi!Bây giờ chỉ còn Lyly là đối thủ đáng gờm thôi.

28. Ngoại Truyện A: 10 Day (7)

Ngày thứ 7.....

Anh đang ôm nó ngủ ngon lành thì tự dưng có kẻ phá đám

-Anh Vũ ơi!Em đến rồi,chúng ta chuẩn bị hẹn hò thôi!-Lyly

Anh mở mắt

-Cô làm sao vào đây được?

-Tất nhiên là em có chìa khóa!

-Cô với tôi không còn quan hệ gì nữa!Cút!-Anh cố gắng nhỏ tiếng tránh làm nó thức giấc

-Anh!Tại mẹ em nói quá nên anh giận ờ?Em xin lỗi!Chúng ta đi hẹn hò đi!

Anh bực mình vì “con đĩa” bám dai đứng dậy kéo Lyly ra ngoài

-Anh chấp nhận rồi à?VẬY CHÚNG TA ĐI THÔI!-Lyly vui sướng

Anh đóng cửa nhẹ nhàng rồi kéo Lyly xuống nhà

-Cô cút ngay và luôn cho tôi!

-Tại sao?Em là vợ anh mà!

-Tôi không lấy cô!Không bao giờ!

-Vậy thì anh sẽ phải hối hận!Chờ đi,tôi sẽ khiến cho con ma nữ bên cạnh anh phải biến mất mãi mãi!-Lyly tức giận quay đi

“Tại sao cô ta lại biết chứ?”Anh lo lắng không thôi,trong lòng như lửa đốt“Minh nhất định sẽ không để tuột Vy lần nữa”Anh vội vàng lên phòng,may sao nó vẫn còn ngủ.Anh đến bên nó,vén những sợi tóc lên

-Anh sẽ bảo vệ em...mãi mãi!-Anh hôn nhẹ lên môi nó rồi ra ngoài

Nó mở mắt,những giọt nước mắt lăn xuống,nó chỉ giả vờ ngủ

-Em...xin lỗi!Em chỉ còn 3 ngày nữa thôi!-Nó nói thầm rồi nhắm mắt

Lyly đi về và đang gọi điện cho một ai đó

-Alo

-.....

-Vâng

-Ta chờ cả vào người!-Lyly nhếch môi cười rồi cúp máy

“King...Cong...”

Anh chạy ra mở cửa

-Đây là bưu phẩm của anh!

-À..Cảm ơn!-Anh nhận lấy cái hộp bọc gói cẩn thận rồi cầm vào nhà

Khi mở ra,bên trong là một đôi vòng tay có gắn chiếc chuông nhỏ,bên dưới là tấm giấy

Đây là quà của anh hôm nọ quên đưa cho em

Duy

Anh cầm 2 chiếc vòng lên,chuông chạm vào nhau kêu “Leeng....Keeng”,anh đeo một cái vào cái còn lại cầm lên phòng đeo vào tay nó

-Game Start.....

Anh gọi nó dậy rồi xuống nhà làm một người “Chồng tốt”

Nó đi xuống nhà thấy anh đang đeo tạp dề,tay cầm chảo và đang rán trứng,mặt anh tèm lem vì lần đầu vô bếp...Ôi!Khỏi phải nói anh kute như thế nào!!!Mất hình tượng hotboy lạnh lùng.....

-Em xuống rồi à?Ngồi đi!-Anh thấy nó đang nhìn anh thì lên tiếng

-À..Ừm-Nó nhin cười lăm rồi mới ngồi xuống,anh mang hai đĩa trứng ra nhìn méo mó hơi cháy,nó nếm thử...Cũng ngon nhưng

“Phụt....Hahahaha.....”Nó phun hết trứng ra ôm bụng cười vì khuôn mặt anh rất ngộ,anh thì ngu ngơ chẳng biết cái gì

-Không ngon à?

-K...Không...haha...Ngon...Ngon lắm-Nó nín cười cầm dĩa lên ăn tiếp

-Em ăn nhiều vào!-Anh cười tươi khi được nó khen nhưng nhìn anh kawaii quá

-E...Em nghĩ anh nè...nên đi rửa mặt đi!-Nó đang nhin...cố nhin cười

-Mặt anh dính gì sao?

Gật gật

-Vậy em ăn đi!Anh đi rửa mặt!-Anh đứng dậy vào phòng VS

Nó thấy anh đi rồi thì ngồi cười sặc sụa,cười đến khi chán thì mới thôi!

-À....Ừm!-Nó nhin cười ngồi xuống ghế

Anh đang rửa mặt và tất nhiên anh có soi gương...phát hiện ra khuôn mặt của mình nó biến dạng như thế nào!

-Hèn gì Vy nó cười mãi!-Anh nhìn mình trong gương cũng phải cười

Anh đi ra chỗ nó rồi ngồi xuống ghế

“Leeng...Keeng”Hai chiếc chuông cùng kêu lên một lúc và cũng là người nó biến mất rồi hiện lại,anh đã chứng kiến và lo lắng

-One.....

Sau khi nó ăn xong thì anh bảo nó nên đi nghỉ

-Em vừa dậy xong mà!Em khỏe lắm!-Để em rửa bát cho!Nó

-Anh bảo đi nghỉ thì đi nghỉ đi,để anh rửa!-Anh

-Không được!Để em làm cho!

-Em đi nghỉ đi,tí nữa anh tặng cho cái này!-Anh dụ dỗ nó

-Cái gì?Cho em xem!

-Em đi nghỉ đi thì anh mới cho!

-Nhớ cái mồm anh đấy nhé!Em đi nghỉ đây!-Nó nhảy lên tầng

-Biết rồi!Biết rồi!-Anh nhìn theo nó lo lắng

Sau khi rửa bát xong,anh lên phòng thì thấy nó đang nằm đọc truyện Doraemon....

-Anh!Quà!-Nó nhìn thấy anh reo lên và xòe tay ra trước mặt anh

-Đây!-Anh chỉ vào chiếc vòng tay hình cái chuông mà nãy giờ nó chưa phát hiện

Nó nhìn cái chuông xem xét,mặt nó hoảng hốt lùi lại

-Em sao vậy?-Anh

-A.....Anh...Lấy...C...cái ch...chuông này...ở đâu...u...ra....-Nó sợ hãi

-À!Hình như là anh Duy gửi!Có gì sao?

-N...Nó....Nó....là.....

29. Ngoại Truyện A: 10 Day (8)

-Nó là chuông quỷ hút linh khí của ma!Nó sẽ hút cho đến khi con ma đó biến mất!-Vương Ca đứng dựa vào tường từ bao giờ

-Cậu là ai?-Anh nhíu mày

-Là Diêm Vương quản lí âm giới!

-Vậy phải tháo nó ra!-Anh cầm tay nó gỡ cái vòng ra nhưng không được

-Vô ích thôi!Nó sẽ không rời ra nếu không hút hết linh khí!-Vương Ca

-Vậy phải làm gì?

-Hiện nay ở Âm Giới chưa ai từng bị như thế này,chiếc chuông quỷ chỉ có trong truyền thuyết không ngờ lại xuất hiện ở đây!

-Vậy nó sẽ hút trong bao lâu?

-Ngắn nhất là 2 ngày,nhiều nhất là một tuần!

-Chết tiệt!-Anh cầm điện thoại gọi cho Duy

-Alo!

-Lolo cái đầu anh!Anh kiếm đâu ra cái vòng chuông quỷ quái này?

-Chuông nào?

-Còn chối à?Chiếc vòng chuông quỷ!

-Em hâm à?Anh có đi chùa đâu mà vòng chuông với chả chuông quỷ ở đây!

-Vậy không phải hôm nay anh gửi quà đi chơi sao?-Anh ngạc nhiên

-Quà gì nữa?Anh để nhà mày hết rồi!Gửi gì?

“Tút...tút”Anh cúp máy luôn

-Ồ?Cái thằng chết tiệt này!-Duy lẩm bẩm

Anh đi đi lại lại suy nghĩ xem ai làm cái trò này!Anh phải băm thây hắn ra thành trăm mảnh.Anh giứt chiếc vòng ra ném vào tường

“Leeng...Keeng”Hai cái chuông cùng kêu một lúc,anh giật mình quay sang nó lại thấy nó biến mất rồi trở lại

-Two.....

-À!-Anh nhếch môi cười lạnh lẽo nhìn chiếc chuông góc tường

-Tôi sẽ giết cô!-Mắt anh sắc lạnh nhìn ra cửa sổ trong bầu trời đen tối.Vậy là đã truy được thủ phạm

Ngày thứ 8.....

Hôm nay nó yếu hơn hôm trước,tay không thể chạm vào vật gì được nên anh phải chăm sóc nó từng tí một,đặc biệt là khoản ăn uống của nó là một nhất

-Em ăn đi!-Anh đưa một thìa cơm vào trước mặt nó

-Em không đói!-Nó buồn bã cúi mặt xuống

-Không đói cũng ăn!Nhìn em xanh xao lắm!

-Em không muốn!

-Ngoan ăn đi!Nếu không anh sẽ “ăn” em đấy!

-A...Anh...

-Sao?Ăn không?-Anh đưa đôi mắt nham hiểm nhìn nó

Nó đành ngoan ngoãn gật đầu và anh bón cho nó

Sau khi hết tô cơm nó thiếp đi,anh đắp chăn cho nó rồi lấy điện thoại gọi cho 1 người,lầu chìa khóa xe và đi.

Tại một bãi đất vắng người,anh đứng đó....Từ đằng xa,có một người con gái,ăn mặc hở hang,phấn đánh dày mặt,son to đậm bước đến cạnh anh

-Anh chịu bỏ con nhỏ đó rồi phải không?-Đó là giọng nói của Lyly

-Cô nói làm sao để tháo cái vòng?

-A!Vây anh đã biết thật không ngờ,tôi cứ nghĩ anh phải mấy ngày mới nghĩ ra chứ?

-Không nhiều lời!Nói!

-Nếu anh chịu lấy tôi!

-Không bao giờ!

-Vây chờ xem con ma nữ đó chết đi!-Lyly bỏ đi

“Pằng”Một viên đạn bắn vào tay Lyly

-Anh!-Cô ta ôm cánh tay đầy máu nhìn anh

Một đám thanh niên mặt mũi lưu manh đi ra

-Làm xong dọn dẹp sạch sẽ!Nhất định phải để cô ta sống để ném mùi đau khổ! -Anh phủ tay nói với bọn chúng

-Rõ đại ca!

-Còn cô...Nên nhớ động vào Nguyễn Nhật Vũ này không có chuyện dễ sống đâu!-Anh lên xe phóng đi

-Cô em này có vẻ ngon!-Một tên lên tiếng nhìn chằm chằm vào cái váy ngắn cũn cỡn hở ngực và cái đẫy đầy

-Làm thôi!-Một tên khác lên tiếng các tên khác cũng đồng tình lôi Lyly vào trong nhà kho gần đó

-Khôngggggg....Các người thả tôi ra,tôi sẽ trả các anh nhiều hơn hẳn trả!

-Làm sao có thể mất miếng mồi ngon thế này chứ?-Bọn chúng liếm mép không buông tha Lyly

-Khôngggggg.....Á.....

.....

Anh sau khi về nhà thì lê giường ngủ nhìn mặt nó xanh xao mà đau lòng,anh ôm nó thật chặt như thể nó có thể sẽ biến mất bất cứ lúc nào.

Tại âm giới....

Vương Ca vẫn cắm cúi vào tìm cách tháo gỡ chiếc vòng

-Vương Ca!-Giọng nó vang lên trong tiềm thức Vương Ca

-Có gì thế?

-Đừng tìm nữa,dù gì cũng biến mất,đừng mất công nữa!

-Không được!Vy như là em gái vậy?Không thể cứ nói bỏ là bỏ được!

-Không!Em xin...Hãy để em được thanh thản đến cuối cùng được không?

-Nhưng....

-Em xin anh!

-Được rồi!Vây ngày đó đến thì Vũ sẽ ra sao?

-Hãy nói với anh ấy em xin lỗi,em không thể là người làm anh ấy hạnh phúc,hãy sống tốt!

-Ừ!Vây giờ em đi đâu?

-Đến nơi kỉ niệm vui vẻ!-Nó nói nhỏ dần và cũng lúc đó,ở dương giới,nó hôn lên trán anh,nước mắt rơi xuống

“Tạm biệt”

Nó biến mất vào không.....

30. Ngoại Truyện A : 10 Day (9) (10)

Ngày thứ 9.....

Sáng sớm anh tỉnh dậy,cảm thấy trống trống, giật mình mở mắt không thấy nó nữa,anh vội làm Vscn rồi chạy xuống nhà,tìm hết tầng trên tầng dưới

-Vỵ!Em ở đâu?Ra đây đi!

-Vyyyyyyyy.....

Sau 1 tiếng đồng hồ tìm khắp nhà,anh không tìm thấy nó thì sợ hãi,sợ nó sẽ xa anh, anh lấy vội chiếc chìa khóa mô tô rồi lấy xe phóng đi,anh nhất định sẽ tìm được nó dù có lật tung cả cái thành phố này lên!

Trong khi đó,tại một nơi.....

Phải làm sao đây

Em sắp đi xa rồi

Anh đừng khóc nhé

Dù em không thể đi cùng anh đến cuối con đường

Nhưng trái tim em vẫn sẽ hướng về anh

Đừng buồn anh nhé

Đừng níu kéo em

Làm như thế

Em sẽ ngập ngừng

Em cũng không muốn xa anh

Nhưng số phận đã định

Chúng ta phải chia lìa....

Giọng hát nó vang lên,nó ngồi trên lan can nhìn ngắm trời xanh,khuôn mặt buồn bã

“Phải làm sao đây?”.....

Anh đã tìm hết tất cả ngõ ngách,con đường nhưng vẫn không thấy nó,anh thất vọng đi về và nằm trên giường hướng đôi mắt ra cửa sổ nhìn bầu trời

“Phải làm sao đây?”.....

Anh đi vào giấc ngủ,trong giấc mơ

Anh đang đi trên con đường đầy hoa anh đào quen thuộc,anh nhìn thấy nó 7 tuổi,tay nó xách cặp tung tăng chạy nhảy

-Anh Vỹ!Ra đây nhanh lên,nhiều hoa anh đào rơi lắm này!-Nó tươi cười nhìn anh

-Ừ!-Một giọng nói đằng sau anh vang lên

Anh quay lại nhìn

Đó là anh lúc 7 tuổi và đang chạy đến cạnh nó

Đây là kí ức đẹp của anh và nó anh đã đánh mất nó rất lâu rồi....

-Vỵ!Nhanh lên,chúng ta sắp muộn học rồi!-Anh lúc 7 tuổi lên tiếng

-Á!Muộn học rồi nhanh lên!-Nó hét lên rồi kéo anh chạy mất

Anh chạy theo hai đứa nhỏ, chạy mãi chạy mãi đến khi hai đứa nhỏ biến mất. Xung quanh anh hiện ra một khu vườn đầy hoa anh đào, những cánh hoa đang đua theo gió rồi rụng xuống

-Này! Anh gì ơi!-Giọng nói vang lên kéo áo anh

Anh quay lại nhìn thì thấy nó lúc 7 tuổi

-Anh có thích hoa anh đào không?

-Anh rất thích hoa anh đào, đó là kỉ niệm đẹp với anh!-Anh lên tiếng, mỉm cười với nó “nhỏ”

-Em cũng rất thích hoa anh đào! Anh em bảo, đây sẽ là nơi chứa nhiều kỉ niệm đẹp với hai chúng em!-Nó “nhỏ” cười tươi nhìn anh

-Vỵ! Em ở đâu?-Một giọng nói nữa vang lên

-A! Anh em tìm! Em phải về!-Nó “nhỏ” vội vã lên tiếng

-Đây! Em tặng anh làm kỉ niệm!-Nó “nhỏ” đưa cho anh một cành hoa anh đào mới nở còn tươi tắn rồi chạy đi
Anh nhìn theo.....

Không gian quanh anh đột nhiên biến mất, xung quanh anh là quang cảnh buổi tối, anh nhìn quanh chợt dừng lại trước một cảnh quen thuộc..... Ngày nó tỏ tình với anh

Anh nhìn thấy nó khóc, lòng anh đau đớn anh chạy theo nó..... Nó chạy ra giữa lòng đường, một chiếc ô tô phi nhanh tới

“Kettttttttt..... Rầm”

Máu... Máu nó chảy ra loang khắp đường, người anh cứng đờ

-Không.... Vỵ.... Vyyy....

-VYYYYYYYYYYY-Anh giật mình hét lớn, anh đã tỉnh dậy, người anh ướt đầm mồ hôi

-Vỵ! Em đâu rồi?-Anh thì thào đôi mắt đau khổ

..... Ngày thứ 10 và cũng là ngày cuối cùng.....

Anh vẫn không ngừng tìm kiếm nó còn nó vẫn ở nơi đó. Anh có tìm được không là phụ thuộc vào anh, anh sẽ phải đến đó trước hoàng hôn vào 5h

Và đồng hồ cứ thế tích tắc trôi qua.....

.

.

.

Anh đang đi trên đường tìm nó thì có một lá thư bay đến gần anh, anh tò mò cầm lấy và mở ra

Không thể níu kéo em nữa!

Những ngày vui đã qua rồi

Đi qua những con đường quen thuộc

Một lần nữa qua những cửa tiệm

Qua những con ngõ nhỏ, hẹp

Anh lại nhớ về em

Ngoài kia, mưa vẫn rơi ướt đầm sân

Anh nhớ đến ngày chúng ta cùng nhau đến trường

Phía xa....Anh thấy em vội vã vì muện học
Sau những lần đó,em lại ngồi khóc thút thít

Vào ngày Sakura rực nở
Đó lại là nơi chúng ta gặp nhau
Hãy mau đến nhé,em chờ anh!
Hãy giải bài này cậu có thể gặp được Vy,lưu ý...hãy ghép chính xác và nó sẽ khuyết từ.....Người bí ẩn.....
-Mật mã thư?-Anh dừng xe và xem xét nó

Vũ sẽ làm gì?Làm sao để giải mật mã thư trước hoàng hôn....Liệu Vũ sẽ đến kịp chứ?

Bạn nào thông minh có thể đoán ra được mật mã nào?Mình sẽ chờ kết quả của mật mã
Mình gợi ý chút là:
2 bài đầu hãy ghép những từ đơn giản đến khó vào thành câu có nghĩa
Bài cuối không ghép chỉ giải và phân tích ra
Bạn nào IQ cao sẽ nhận ra ngay từ khi đọc...

31. Ngoại Truyện A: 10 Day (10)

Sau khi nhận được bức thư mật mã,anh đã về nhà và bắt tay vào giải,anh đã từng chơi trò này với nó nhiều lần và học được rất nhiều cách giải

Nhưng anh ngồi vắt óc mà cũng không ra trong khi đó thì thời gian đã là 3 giờ chiều.Chỉ còn 2 giờ nữa,anh sẽ đến kịp chứ?

Và thời gian cứ thế trôi dần.....

.

.

Và sau đó,anh đã nhận ra cách giải và nó đơn giản đến mức anh không nhận ra

Không thể níu kéo em nữa

Những ngày vui đã qua rồi

Đi qua những con đường quen thuộc

Một lần nữa qua những cửa tiệm

Qua những con ngõ nhỏ,hẹp

Anh lại nhớ về em

Ghép lại:K niệm đẹp

Từ khuyết: i ==> Kỉ niệm đẹp

Ngoài kia mưa vẫn rơi ướt đẫm sân

Anh nhớ đến ngày chúng ta cùng nhau đến trường

Phía xa....anh thấy em vội vã vì muộn học
Sau sau những lần đó,em lại ngồi khóc thút thít
Ghép lại: Sân trường phía sau

Vào ngày Sakura rụng nở
Đó lại là nơi chúng ta gặp nhau
Hãy mau đến nhé,Em chờ anh!
Ngày Sakura rụng nở: Vườn hoa anh đào chỉ nở đúng một ngày vào 4h55=>5h (vườn hoa trong giấc mơ của anh)
Rụng nở==>Hoàng hôn,5 giờ chiều
Và ngày hoa anh đào nở là vào ngày hôm nay
Nhưng có một điều là anh đã quên mất cái vườn hoa anh đào đó ở trường nào?Tiểu học?Trung học?Phổ thông?
Trong mơ là Tiểu học nhưng anh nhớ không nhầm thì sân sau làm gì có hoa anh đào
Phải làm sao đây?Chỉ còn 5 phút nữa là 4h55,anh không thể cùng một thời gian mà đến cả ba trường tìm được!
-Chết tiệt!Nơi kỉ niệm đẹp nhất là chỗ nào?-Anh vô đầu

Trong khi nó ngồi trên sân thượng của trường,chân đung đưa,đôi mắt hướng lên trời,mái tóc tung bay theo gió và điều đặc biệt là cơ thể nó mờ mờ ảo ảo
-Sắp đến rồi!Hoàng hôn sẽ tắt.....sớm thôi!-Nó mỉm cười đau buồn

4h56.....
-Cậu muốn biết?-Một giọng nói vang lên
Anh quay ra nhìn là Vương Ca
-Cậu biết Vy đang ở đâu phải không?Nói cho tôi biết!
-Biết!Tất nhiên tôi biết vì mặt mã là tôi đưa,Vy bảo tôi không được nói cho cậu nhưng thôi tôi nghĩ cậu sẽ nhớ đến cái nơi đó nhưng có lẽ là không thể!Chỉ còn 4 phút nữa thôi!-Vương Ca lắc đầu
Anh chần vào quá khứ,thời gian ngừng trôi
-Anh Vũ!Anh nhớ đến chơi với em ở đó nhé!-Giọng nó vang lên trẻ con và dễ thương
Nó đang nói với anh hồi còn nhỏ
-Anh sẽ đến sau,em hãy chơi trước đi!
-Vâng~
Và anh lại cắm cúi vào đồng sách vở cho đến khi thời gian đã gần hoàng hôn,anh đã quên mất là chơi với nó
“Ào....Ào”Mưa tuôn xuống xối xả,anh giật mình nhìn ra cửa sổ và chạy đến cái nơi ấy,nơi có cô em gái đang chờ mình,anh chạy thật nhanh,bỏ quên cả ô
Anh chạy theo mình và nhớ đến cây hoa anh đào ở trường Tiểu học,đó là cây độc nhất mà anh và nó đã trồng,làm sao mà anh có thể quên điều này được chứ?

Và anh chạy theo mãi đến khi giật mình tỉnh lại

-Là trường Tiểu Học!-Anh vội vã cầm chìa khóa xe và phóng thật nhanh đến Trường

4h58.....

Thân thể nó trong suốt dần..... .

Anh vừa đến trường vứt xe ở đó chạy lên sân thượng

4h59.....

“Cạch”Tiếng cửa sân thượng mở ra,nó giật mình quay lại

-Anh!

-Vy,sao em lại bỏ anh chứ?-Anh chạy đến ôm chặt nó

50 giây.....

Tay anh vụt qua người nó.....

Nó khóc và đứng lên bước đi về phía mép sân thượng

-Không!Vy đừng đi!

-Anh...không thấy kì lạ sao?Khi tất cả chết đi đều được sang kiếp mới nhưng chỉ có em là thành ma!Em đã sống được 1 năm rồi đã đến lúc em cũng phải từ bỏ cuộc đời này để sang đời mới!Nếu có kiếp sau....Em nguyện sẽ yêu anh mãi mãi.....-Nó dang hai tay thả mình xuống tầng thượng

60 giây.....5h.....

-KHÔNGGGGG.....-Anh hét lên và quỳ xuống

Nó tan biến theo hoàng hôn,những cánh hoa anh đào lại rụng nở nhưng lại lụi tàn thật nhanh.....

Vào ngày Sakura nở

Em sẽ không thể gặp lại anh nữa

Em xin lỗi vì không cùng anh bước tiếp trên con đường đời

Nếu có kiếp sau

Em muốn được gặp lại anh

Và yêu anh thêm một lần nữa.....

Tạm biệt.....anh.....

Và hoàng hôn ngày thứ 10 tắt.....Để lại đau thương,mất mát lớn cho hai con người,hai trái tim nhưng cùng nhịp đập,bây giờ...một trái tim đã ngừng,xa nhau có lẽ là do ý trời không thể làm trái!

Tiếp theo là ngoại truyện B và sẽ khác ngoại truyện A nên các bạn đừng nhầm nhé!

32. Ngoại Truyện B

Sau ngày nó mất,anh tự nhốt mình trong phòng không ăn,không uống,anh luôn nhìn vào bức ảnh nó,trong lòng lại nhói đau

-Tại sao em lại rời bỏ anh sớm thế chứ?Tại sao?

“Choang...”Đồ đạc trong phòng anh vỡ tan tành,anh trượt xuống dựa vào tường,cả người đầy những vết máu.Anh nhớ...nhớ những lần bị thương được nó chăm sóc,băng bó nhưng bây giờ thì không được nữa,nó đã không còn trên đời.

Anh cứ như thế...sống trong bóng tối một cách bất cần đời,đôi mắt mờ đục nhìn vô hồn.

Hằng năm...cứ đến ngày dỡ của nó,anh mới bước ra khỏi phòng,anh đi trên con đường đầy nắng nhưng sao cảm giác thật cô đơn,lạnh lẽo.Anh đi qua những nơi kỉ niệm của anh và nó.

Anh vào một tiệm hoa,chọn mua bó hoa hồng trắng ưa thích của nó và mua một chiếc nhẫn kim cương tuyệt đẹp,và hằng năm mọi thứ cứ lặp đi lặp lại như vậy.Đối với mọi người ở tiệm chuyện đó đã thành thói quen.

Anh lặng lẽ mang bó hoa và chiếc nhẫn đến một nơi yên tĩnh,cây xanh che rợp ánh nắng chói chang,những cơn gió cứ vi vu thổi...

Trước mắt anh là một cô gái mặc chiếc váy trắng,mái tóc bạch kim,một cơn gió bất chợt thổi qua,cô gái ấy nhìn anh đôi mắt hiền dịu,đôi môi đỏ mọng của cô ấy mỉm cười nhẹ

Anh nhìn cô gái đó đầy triu mến và yêu thương.Anh khẽ chạm vào khuôn mặt cô ấy.Thật lạnh lẽo!Nhưng sao cô ấy vẫn luôn mỉm cười với anh.

Anh tặng cho cô ấy bó hoa và chiếc nhẫn,hằng năm anh đã tặng và cầu hôn cô ấy nhưng anh luôn bị từ chối.Cô ấy không chấp nhận anh hay đúng hơn là cô ấy không thể nhận được chúng.

Cứ vào ngày đó,cô ấy luôn đứng đợi anh ở đây,anh luôn đến đúng giờ và luôn cảm nhận được hơi ấm của cô khi ở đây.

-Em sẽ luôn chờ anh chứ?Ngốc?-Anh nhìn cô gái ấy khẽ lên tiếng

Cô ấy không trả lời,chỉ lặng lẽ mỉm cười nhìn anh

-Em hứa đó!-Anh cười nhìn cô gái đó

Anh lặng lẽ rời đi như lúc đến,anh đi thật nhanh rời khỏi nơi ấy,nơi cô gái chờ anh.

Và vào ngày sinh nhật cô ấy,hằng năm anh không đến nhưng sinh nhật này anh đã đến thăm cô ấy,anh đi đến nơi đó.

Trời tối,ánh đèn lung linh tỏa sáng,mặt trăng soi sáng nơi cô ấy đang ngủ,giấc ngủ ngàn thu.Anh mỉm cười nhìn cô ấy.

-Em đã chờ anh!Và hôm nay là sinh nhật em,anh có món quà thật bất ngờ cho em đây.....

Cả tối hôm đó,người ta không thấy anh đi ra.....

Và món quà bất ngờ của anh dành cho cô gái ấy là.....anh luôn luôn ở bên cô ấy mãi mãi

Hôm sau...khi anh họ của anh đến thì thấy anh nằm bên cạnh cô ấy,khuôn mặt anh không hề lo lắng,một mối nữa mà hạnh phúc.

Anh họ đã cho anh nằm cạnh cô ấy

-Yên nghỉ nhé!Em của anh!Hãy hạnh phúc bên em ấy!

Và anh đã ra đi mãi mãi cùng cô.....

Cô gái ấy không ai khác chính là nó-người con gái mang mái tóc bạch kim luôn chờ đợi anh một ngày nào đó sẽ đến bên cạnh và yêu thương mình.....

Hết phần ngoại truyện

Giới thiệu chap sau:

Chap21:Tương lai 500 năm sau-Lớp học vui nhộn!

33. Chap21:tương Lai 500 Năm Sau-lớp Học Vui Nhộn

*Lê Linh Phương-Nó của 500 năm sau,tính trẻ con,quậy phá,vui vẻ,ngoại hình vẫn thế,gia cảnh giàu có,bạn thân của anh,sống theo chủ nghĩa“Quậy là chính,học là phụ,chơi cùng thằng bạn thân,làm nũng anh trai là nhất”

*Hoàng Khánh Minh-Anh của 500 năm sau,tính vui vẻ,quậy phá,ngoại hình vẫn thế,gia cảnh rất là giàu,bạn thân của nó,sống theo chủ nghĩa“Lê Linh Phương của ta,động vào nó,chuẩn bị quan tài cho cả gia đình”

*Lê Đức Bảo-Anh trai của nó,20 tuổi,tổng giám đốc công ti L.B,chiều em gái nhất trên đời sống theo chủ nghĩa“Thử động em ta coi xem xác mi nó như thế nào??”

500 năm sau...Hà Nội City....Trường Happy...

Lớp 10S,tiết Văn....

-Linh Phương!Lên bảng kiểm tra bài cũ!

-Vâng~

Nó cầm quyển vở lên bảng đưa cho cô

-Em hãy cho cô biết,Tắt đèn là của ai?

-Dạ...Em thưa cô là...là....A..là của Onlyc và Issac ạ!

-Cái gì?Em về nhà không học bài à?Cái này học từ lớp 8 rồi mà không nhớ!Ra cửa lớp đứng cho tôi!

-Dạ!-Nó đi ra cửa lớp đứng rất ư là tự nhiên vì ngày nào nó chẳng thế nó quen rồi

-Tiếp.....Hoàng Khánh Minh lên bảng!

Anh đang ngồi ngơ ngác nghe đến tên thì giật mình đứng dậy và lên bảng

-Em hãy làm một bài thơ có sử dụng điệp ngữ!

-Vâng cô,cái này dễ ợt...Ềm...Hềm..nghe nè:

Lời chửi không mất tiền mua

Lựa lời mà chửi cho chừa mặt nhau

Đã chửi phải chửi thật đau

Chửi mà hiền quá còn lâu nó chừa

Chửi đúng không được chửi bừa

Chửi cha mẹ nó không chừa một ai

Khi chửi, chửi lớn mới oai

Chửi hay là phải chửi dài, chửi lâu

Chửi đi chửi lại mới ngầu

Chửi nhiều cho nó nhức đầu, đau tai

Chửi xong nhớ nói “Bái Bai”

Phóng nhanh kéo bị ăn chai vào mồm

-Chấm hết thưa cô!-Anh cười tinh nghịch làm bọn con gái xịt máu mũi,nó thì ôm bụng cười lăn lộn ngoài hành lang

Cô giáo ngắt xiu và vào bệnh viện thế là hôm đó lớp chống tiết văn

Tiết toán.....

Một ông thầy mặt mày nghiêm túc,tóc bổ luống,đeo kính,tay cầm cặp tiến vào lớp,khuôn mặt đặng đặng sát khí,nhưng thực chất ông này rất rất là hài và nổi đau của ông là ế

-Kiểm tra bài cũ!Hoàng Khánh Minh!

-Dạ

-Em cho tôi biết $1+1=2$ đúng hay sai?

-Em thưa thầy,câu này dễ ợt ạ! $1+1$ không bằng hai vì thầy chưa có yêu ai!

-E...em....-Ông thầy tức đến ngất xỉu

Tiết anh.....

-In a word, describe school.(Dùng một chữ để miêu tả trường học)

-Hell!(Địa ngục)-Nó nhí nhảnh đáp lại

Cả lớp nghe câu trả lời đồng tình với nó ủng hộ hai tay hai chân luôn

Tiết lịch sử thế giới.....

-Linh Phương!Em hãy nêu những hiểu biết của em về các nước Trung Quốc,Nhật Bản,Mỹ,Pháp,Anh,Nga,Đức,Châu Phi và Việt Nam!

-Dạ!Em thưa cô về Trung Quốc khi đánh nhau thường hô câu huyền thoại là:

Hàn long thập bát chưởng

Như lai thần chưởng

-Nhật Bản thì câu cửa miệng mỗi khi đánh là:

Hãy a

Kamejoko

Mỹ,Pháp,Anh,Nga,Đức,Châu Phi thì:

Ịch cha ịch cha

Riêng Việt Nam là huyền thoại một chiêu thức là:

Đ*t mẹ mày

-Cao hơn là:

Đ*t con mẹ mày

-Cao hơn nữa là:

Cái đ*t con mẹ mày

Cái đ*t cụ mày

-Giọng hô phải luyện,ngắt nhịp đúng chỗ,to nhỏ tùy ý(cao càng tốt),hơi phải chắc:

Cáiiiiiiiiii đ*ttttttt connnnnnnn mẹ màyyyyy

-Đấy nó phải như thế!

Cô xỉu tại chỗ,lớp hô to:

-CHỊ LÀ THÁNHHHHHH!!!!CHÚNG EM BÁI PHỤC!

Và một lần nữa,lớp trống tiết sử vì cô lên cơn đau tim....=.=

Các tiết học khác cứ thế trôi qua trong tình trạng giáo viên lên bệnh viện...Bệnh viện thì sướng vì sắp có nhiều tiền...

“Reeng.....”Cả lớp đã trông trơn từ bao giờ.....

chỉ còn cơn gió vi vu thổi qua???

Nó và anh thì đang ở trên phòng nó chơi game Zing Speed.....

Xe của nó chuẩn bị cán đích thì....Vụt....Xe anh từ đâu bay ra cán đích trước

-Ya!!!Tức quá!!!Tên khốn khiếp kia,mi hack phải không???-Nó hét lên chồm lên người anh cầm gối đập

-Tại mi chơi cùi quá thôi chứ ta thêm vào hack!

-Mi là thằng bạn khốn khiếp,bằng chứng rành rành đây này,chối gì nữa???-Nó cầm cái máy ra trước mặt anh

Bạn hack game thành công.....

-.....Cái máy bị hỏng!!-Anh chối

-Hỏng hả?Hỏng mà thế này à???

-Rồi rồi,“vợ yêu” em lấy gì đền!!-Anh chọc nó

-Tui không phải vợ ông!!!Đền kem chocolate ở cửa hàng Cool cho ta!

-Ok...ok,thơm chồng cái chồng cho!-Anh chỉ tay vào má

-Mơ đêêê nhócccccc!!-Nó cầm gối tiếp tục đánh anh tới tấp

Ở bên ngoài cửa,hai bà mẹ đang nhìn nhau cười nham hiểm...Tiếng cười của hai đứa nhóc vang khắp căn biệt thự.....

CHAP22:ĐỐI THỦ

34. Chap22:đối Thủ

Ngày hôm sau.....Lớp 10S

-Này,nghe nói có học sinh mới từ bên Pháp chuyển đến đó!-hs1

-Cái này tao cũng nghe thấy,bảo là con gái! Xinh lắm!

-Ừ!

-Cả lớp trật tự!-Cô giáo bước vào

-Lớp ta hôm nay có bạn mới,à mà Phương và Minh chưa đến à?

-Vâng!

-Ừ!Như các em biết,lớp ta có một nữ từ bên Pháp chuyển sang,các em nhớ giúp đỡ bạn nha!

-Vâng!

-Em vào đi!-Cô giáo vừa dứt lời thì học sinh mới bước vào,nhìn rất là xinh và ngây thơ (ngây thơ v~)

-Chào các bạn!Mình tên là Lập Hi!Mong các bạn giúp đỡ!-Lập Hi mỉm cười,bọn con trai ngây ngất

-Bây giờ Hi xuống ngồi bàn cuối nhé!

-Vâng!-Lập Hi đi xuống bàn cuối và trên cái bàn đó trông trơn chính là bàn của nó và anh

10 phút sau khi giới thiệu bạn mới,cô đang giảng bài

Cái cánh cửa tội nghiệp bị đá toang ra

-THƯA CÔ!EM VÀO LỚP!-Hai giọng nói vàng oanh cất lên cùng một lúc và đó không ai khác là anh với nó
-Ờ...vô nhanh lên,lần sau đừng có mà đi muộn!

-Vâng!-Hai người nhanh chóng xuống bàn ngồi và anh nhận ra có thêm một bạn mới

-Ồ?Lập Hi?-Anh lên tiếng

-Khánh Minh!-Lập Hi ngẩng đầu lên

-Lâu quá không gặp từ cái lần Hi sang Pháp nhỉ?

-Ừ!-Lập Hi cười rất tươi với anh

Còn nó?Cùng là con gái với nhau mặc dù chưa nói chuyện qua,nó đã biết đây là con người giả tạo rồi nhưng anh lại có vẻ thích Hi và bỏ nó này giờ!

Anh và Hi nói chuyện vui vẻ mà quên mất nó,nó thì cảm giác buồn buồn vì anh không nói chuyện với nó.Nó tức giận đứng dậy xách cặp về trong con mắt ngơ ngác của lớp và tất nhiên là không có anh bởi vì anh đang nói chuyện với Hi.

-Em bị ốm,em về trước!-Nó nói với cô giáo rồi bỏ đi

Nó chạy thật nhanh ra cổng trường,nó không hiểu tại sao con tim nó đau,nước mắt nó cứ lã lã rồi rơi xuống

Nó nén những giọt nước mắt,mở cửa bước vào nhà

-Con về rồi ạ!

-A!Sao con về sớm vậy?

-Con hơi mệt nên xin về trước!

-Mẹ cũng đang định gọi con về!Vào đây xem ai này!

Nó tò mò bước vào,trước mặt nó là một người con trai quen thuộc,đôi mắt nhìn nó đầy yêu thương

-Anh!-Nó ôm lấy Đức Bảo-anh trai nó

-Bé con,em lớn quá đấy!-Đức Bảo đưa tay ôm lấy đứa em gái nhỏ của mình

-Em nhớ anh lắm đấy!

-Anh còn nhớ em nhiều hơn!Anh không ở đây lâu đâu,anh còn phải về quản lí tập đoàn giúp cha!

-Cha khỏe chứ?

-Tất nhiên rồi bé con!Vậy em có muốn đi sang Nhật sống cùng anh và cha không?Mẹ cũng sẽ sang đó,gia đình ta sẽ đoàn tụ!

Nó dụi mắt xuống suy nghĩ,hình ảnh của anh và Hi lướt qua đầu nó,tìm nó lại nhói mạnh lên

-Để em suy nghĩ đã!

-Ừ,nhưng nhớ nghĩ kĩ rồi nói với anh trước tuần này nhé,tuần sau đi rồi!

-Vâng!Vậy em lên phòng trước!-Nó nhanh chóng chạy lên phòng

Cả đèn đó,nó không ngủ được,nằm lẩn qua lẩn lại và ngủ từ lúc nào

Sáng hôm sau,nó dậy muộn nhưng bình thường là anh đến gọi nó,hôm nay anh không đến nữa,nó tự cười mình thật là ngu ngốc!

Nó tự mình bước đi trên con đường mà ngày nào cũng cùng anh đi

Khi đến lớp thì nó thấy anh đang nói chuyện với Hi

-A!Đến rồi hả?Giới thiệu,đây là Hi bạn....-Anh quay qua nó đang định nói tiếp thì nó chen vào

-Tôi không quan tâm!-Nó đứng dậy và đi ngoài trong khi anh ngơ ngác,Hi thì nhìn nó sắc bén

Cả lớp thấy nó thế thì cũng đoán được Hi là người thế nào?Vì cả lớp luôn tin tưởng nó nhất nên chẳng ai thêm nói chuyện với Hi trừ anh ra...

Giờ ra chơi....

-Minh đi xuống canteen cùng mình đi!Minh mời!-Hi

-Ừ!-Minh cười nói vui vẻ với Hi

Tim nó nhói đau,đau lắm....

-Phương đi không?-Anh quay sang nó

Nó lập tức đứng dậy,không nói gì chạy ra khỏi lớp,nó vừa chạy vừa khóc.Cả lớp nhìn theo nó xót xa và lườm Hi“Con nhỏ đó đúng là giả tạo”trong đầu cả lớp hiện lên chữ đó và bỏ hết ra ngoài.Từ lớp đồn ra khắp trường nên chẳng ai ưa Hi và anh nữa.Đi đâu cũng chỉ nhìn rồi bỏ đi chẳng còn hòng hết khi thấy anh nữa“Hotboy gì cơ chứ?Bỏ bạn thân đi chơi bạn khác thì chẳng xứng!”Fan của anh giải tán và lập Fan của nó....

Còn nó đang chạy trên hành lang thì đụng trúng một người,nó cùng tên đó ngã xuống,nó không nói gì định đứng lên bỏ đi thì tên đó giữ lại

-Bạn không sao chứ?

-Không sao!-Nó nghẹn giọng

-Hình như là bạn khóc?

-Không liên quan đến anh!-Nó vung tay mình ra khỏi tay tên đó nhưng tên đó chạy theo và giữ lại

-Mình có thể là chỗ dựa cho bạn!

Nó ngã xuống,nước mắt dàn dụa,tên đó ôm lấy nó(lợi dụng quá má)để nó gục vào bờ vai mình khóc

Sau khi nó khóc xong thì thiếp đi luôn trong lòng tên đó nên nó đã được tên đó nhẹ nhàng bế lên phòng y tế

Nó tỉnh dậy,mở mắt nhìn xung quanh thì thấy đang ở phòng y tế,trước mặt là một người con trai lạ lẫm,cậu ta là con lai thì phải,mái tóc cậu ra có màu vàng,đôi mắt hơi nâu,làn da trắng mịn.....

-Cậu là ai?

-Bạn tỉnh rồi à?Cứ gọi mình là Deyky,mình học lớp 10A,mình là con lai Anh-Việt,mẹ mình là người Việt,ba mình là người Anh!

-Deyky?Cái tên này quen quen...A...cậu là con trai của ông hoàng vũ khí đúng không?

-Ừ!Đúng rồi đó!Vậy bạn tên gì?

-Mình là Lê Linh Phương,lớp 10S,cảm ơn bạn đã giúp mình!

-Không có gì!Bạn có vẻ quây nhĩ,mình đã thấy tên bạn ở trên bảng vàng!

-Haha...quá khen!

-Vậy chúng ta là bạn nhé!

-Được!Là bạn!

-Tối nay mình có thể mời bạn đi xem phim?

-Tất nhiên rồi!Còn bây giờ mình đi chơi đây!

-Ồ?Thế bạn không học à?

-Không!

-Vậy mình đi cùng bạn!Mình mời đi ăn kem coi như là kỉ niệm chúng ta là bạn!

-Ok luôn!-Nó cùng Deyky trốn ra cổng trường và đi ăn kem,nó rất vui vì có người bạn này.....

Trong khi đó,anh đang lo lắng không biết nó đi đâu thì Hi đi tới

-Tối nay,bạn cùng mình đi xem phim được không?

-Ừm!Được rồi!-Anh nhận lời

Khi cả hai cùng đi xem phim,cùng hẹn với người bạn khác giới,nếu gặp nhau sẽ có chuyện gì xảy ra?Và liệu,nó sẽ đi Nhật chứ?

CHAP23:QUYẾT ĐỊNH

35. Chap23:quyết Định

Sorry m.n vì mik ra chap trễ,do dạo này kiểm tra 1 tiết liên tục nên mik không có nhiều thời gian và đây ra chap mới ra lò...

Sau khi chơi chán,Deyky đưa nó về nhà

-Tạm biệt nhé!Tối nay mình qua đón!-Deyky

-Ừ!Tạm biệt,chơi với cậu vui lắm đó!-Nó cười tươi rồi đi vào nhà

Deyky quay về nhà và chuẩn bị cho buổi tối.

Anh sau khi đưa Hi về nhà thì cũng đi về luôn và sang nhà nó

-Xin chào!-Anh mở cửa vào nhà

-A!Khánh Minh hả?Vào đây con!

-Dạ!Phương về chưa cô,con mang trả cặp Phương!

-Con bé thật là!Phiền con quá!Nó ở trên phòng đó!Con lên đi

-Vâng!

Anh cầm cặp nó đi lên phòng

“Cốc..cốc”

-Ai?-Nó từ trong nói vọng ra

-Mình này!

-Đến có việc gì?-Nó lạnh lùng

-Trả cặp sách!

Nó sực nhớ ra là đi về quên cặp ở lớp nhảy xuống giường mở cửa he hé giục lại cặp từ tay anh và không quên lườm anh rồi “Rầm” nó đóng mạnh cửa rồi khóa lại làm anh chưa kịp phản ứng

-Này!Mở cửa ra cái coi!

-Tại sao tôi phải mở?Cút đi,đừng để tôi nhìn thấy mặt cậu!-Nó hét lên

-Vây.....tôi về đây!-Anh thất vọng đi về nhà

Nó ở trong phòng...

-Mình phải quên chuyện này!Tối nay còn đi chơi nữa!-Nó mở tủ quần áo và chọn ra một chiếc áo chui trắng+chiếc quần ngố sẫm màu,và nó đeo thêm cái nơ ở trên đầu,hết sức dễ thương!

19h30.....

King...coong....Tiếng chuông cửa reo lên

-A!Đến rồi!-Nó vui mừng chạy ra mở cửa

-Xin chào!Linh Phương!-Deyky lên tiếng

-Deyky cuối cùng cũng đến làm mình chờ!

-Vây chúng ta nhanh đi thôi!-Deyky nắm tay nó và kéo lên xe phóng đi

Chiếc xe vừa đi thì cũng là lúc,anh vừa lấy xe đi ra cổng và đón Hi.....

Tại rạp phim.....

-Hôm nay đông quá!Nhưng có vẻ chúng ta không phải chen lấn rồi!-Nó nhìn mọi người đang tự giãn hàng ra và mắt nhìn chăm chăm Deyky

-Ừ!-Deyky cười tươi kéo nó vào chỗ mua vé

Bên kia cửa rạp.....

Bên này cũng chẳng khác gì bên kia,nhìn thấy anh,tất cả đều giãn ra

-Chúng ta xem phim gì đây?-Anh

-Xem phim Trái Tim Chung Nhịp Đập đi!-Hi

-Ừ!Cho em 2 vé phim đó!-Anh đưa tiền ra

-Của 2 em đây,chúc xem phim vui vẻ!-Chị nhân viên

-Vâng!

Quay lại rạp chính.....

-Chị ơi!Cho em hai vé Trái Tim Chung Nhịp Đập!-Deyky

-Của hai em đây!Hai em rất đẹp đôi đó,xem phim vui vẻ nha!

-Vâng!-Deyky cười tươi như hoa mặt trời nắm tay nó đi vào

Mặt nó thì đỏ lựng lên

Trong rạp tối nhưng cũng có một chút ánh đèn,Deyky kéo nó đến chỗ ngồi tốt nhất và ngạc nhiên có bóng người quen thuộc và đó không ai khác là anh,cô gái bên cạnh là Hi.Deyky không biết chuyện đó nên kéo nó ngồi xuống,nó không để ý lắm nên chưa phát hiện người ngồi cách mình một người là anh và Hi

Rạp...Đèn tắt hết,phim bật lên.....

Chiếu về một cô gái học trung học nghịch ngợm yêu chàng trai là bạn thanh mai trúc mã và chàng trai cũng vậy,nhưng bỗng dưng một cô gái khác xuất hiện làm cản trở cuộc tình,anh chàng thường xuyên chơi với cô gái đó và bỏ rơi cô gái thanh mai trúc mã,cô gái vì yêu đuối nên quyết định rời đi khỏi đất nước và sẽ sang nước ngoài định cư.....chàng trai không hề may mắn gì đến sự ra đi đột ngột của cô gái mà vẫn còn chơi thân và tỏ tình với cô bạn khác.Mấy năm sau,cô gái trở lại nước với vẻ mạnh mẽ chứ không yếu đuối,cô đã xinh hơn rất nhiều và khi gặp lại nhau,chàng trai đã rất ngỡ ngàng và xin lỗi cô gái,chàng trai đã nhận ra tình cảm của mình với cô gái.....đoạn kết hai người hôn nhau....và các cặp tình nhân trong rạp cũng thế,nó thấy lạc lõng quá nên bảo là ra ngoài trước

Thật không may,nó đứng dậy và đi qua anh và Hi thì chứng kiến cảnh hai người đang hôn nhau,đau đầu lắm,trái tim nó đã tan nát và rỉ máu,nó chạy ra ngoài thật nhanh chóng và ngăn những giọt nước mắt,nó gọi điện bảo Deyky là mệt nên về nhà trước,nó bắt chấp lao mình vào cơn mưa.....

Nó mở cửa vào nhà,chạy vội lên phòng trong tình trạng cả người ướt sũng và gục đầu vào gối khóc,nó khóc rất nhiều đến nổi sốt nặng,nó cảm thấy thật mệt mỏi

Sáng hôm sau,nó tỉnh dậy,nhìn bên giường là mẹ nó,chắc mẹ lo lắng....

-Con dậy rồi à?Còn sốt nữa không?Còn đau đầu không?

-Con đỡ rồi mẹ!

-May quá!Hôm qua con làm mẹ lo lắng đấy,chạy ra ngoài mưa rồi về nhà không thay đồ làm sốt nặng hơn”

-Con xin lỗi đã làm mẹ lo lắng!

-Vậy...con quyết định chưa?

-Dạ!Con sẽ sang Nhật!Con muốn đi ngay ngày mai!

-Vậy chúng ta sẽ chuẩn bị!Con nghỉ ngơi đi!-Mẹ nó dặn dò rồi đi xuống chuẩn bị đồ đạc

Nó nằm trên phòng,hình ảnh anh và Hi hôn nhau cứ quanh quẩn trong đầu nó.Nó gọi cho Deyky để quên đi chuyện này

-Alo!Deyky nghe!

-Mình nè!

-Phương hả?Bạn có làm sao không?Mà sáng nay không đi học!

-Mình không sao!Mình có chuyện muốn nói!

-Chuyện gì?

-Mình sẽ sang Nhật vào ngày mai!Có thể mình sẽ không về nữa!

-Vậy à?Mình sẽ nhớ bạn lắm đó!

-Mình cũng vậy!Thôi cúp máy nha!Bye!-Nó tắt máy

Nó rất buồn khi phải xa Deyky,chỉ có mới làm quen vài ngày

Trong khi đó,anh ở lớp đang lo lắng,sao nó không đi học,có phải nó làm sao không?

-Bạn làm sao vậy?Hi lên tiếng

-À!Không có gì đâu!-Anh cười

36. Chap24:tai Nạn Bất Ngờ!

Sau khi tan trường,anh vội vã chạy đến nhà nó nhưng khi mở cửa vào thì đã không còn ai,đồ đạc đã được dọn.Anh sợ hãi tìm nó khắp căn biệt thự suốt 1 tiếng đồng hồ

-Họ có thể đi đâu được chứ?-Anh mệt mỏi lết về nhà

Vừa mở cửa bước vào thì gặp mẹ

-Mình Minh!Con làm sao thế?Cả người ướt sũng mồ hôi thế này?-Mẹ anh lo lắng

-Mẹ!Mẹ có biết gia đình Phương đâu không?

-Vậy là Phương chưa nói cho con hả?Gia đình Phương đã chuyển qua Nhật định cư rồi,đáng lẽ là mai mới đi nhưng có việc đột xuất ở tập đoàn nên họ phải đi gấp!

Anh nghe xong,tai ù đi

-Kh...Không...thể nào.....-Anh lảo bảo rồi ngã xuống ngất đi chỉ còn nghe loáng thoáng tiếng gọi của mẹ

-Minh Minh...Con sao vậy?Đừng làm mẹ sợ!Minh Minh.....

Tối...Chỉ còn bóng tối trong mắt anh...anh đã ngất vì kiệt sức.....

1 tiếng đồng hồ sau....Anh tỉnh dậy thì thấy mình đang ở trên phòng,sực nhớ tới nó,vội xuống dưới nhà đi đến phòng khách thì đúng lúc đó tivi đưa tin

Phóng viên chúng tôi đang đứng trước sân bay,như quý vị thấy trên màn hình,chiếc máy bay sang Nhật đã bất ngờ bị đặt bom và hư hỏng nặng và rơi xuống,hiện nay cảnh sát vẫn đang tìm kiếm các nạn nhân của vụ máy bay và sau đây là những nạn nhân đã tử vong.....

Anh nghe xong như sét đánh ngang tai nhìn vào màn hình

.....

.....

.....

Lê Linh Phương

.....

Anh chết sững....

-TẠI SAO??????????????

Không còn gì nữa rồi,tất cả đã kết thúc,anh vô hồn nhìn tên nó

“Không...Không....Đây chắc chắn chỉ là trùng tên thôi...”

Anh tự nhủ,anh nhất định phải tìm thấy xác nó,anh mới tin....

Trong khi đó tại sân bay.....

-Đó là tại cô cướp Minh của tôi thôi!-Một người nhếch mép khi nhìn thấy tên nó và rồi phóng đi trong đường tối....

Quay lại thời gian lúc máy bay rơi....

Báo động khẩn cấp.....máy bay đã bị trục trặc quý khách vui lòng lấy dù và thoát khỏi máy bay....xin nhắc lại....

-Chỉ còn 2 chiếc dù thôi!Mẹ và em cầm lấy!-Đức Bảo đưa hai chiếc dù cho nó và mẹ

-2 con cầm đi!Gửi lời xin lỗi đến ba con!-Mẹ nó nhìn hai anh em trùu mến rồi đưa chiếc dù cho Bảo,đẩy cả hai xuống máy bay,hai anh em nó hoảng hốt nhìn mẹ mình ở trên máy bay

-Khônggggg!!!!Mẹ.....-Nó và Bảo hét lên

-Hãy sống tốt nhé!Mẹ yêu hai con!

“Bùm” máy bay nổ tung,nó và anh bật dù và đáp xuống đất một hòn đảo hoang

-K...Không...mẹ...không phải...mẹ sẽ không sao...phải không anh?-Nó ôm mặt khóc

-Anh xin lỗi!Là tại anh....

-Không...em không tin.....-Nó hét lên đau đớn

“Bộp”Anh đánh ngất nó rồi đỡ lấy

-Anh sẽ thực hiện lời hứa với mẹ!-Đức Bảo bế nó lên và cho nó dựa vào một gốc cây,sau đó lấy máy gọi cho người đến cứu

-Bang chủ!

-Cho thuyền đến đảo hoang tọa độ X!

-Vâng!

-À,xử lí luôn vụ máy bay nổ tìm hung thủ rồi trong sổ tên người tử vong,cho thêm tên Lê Linh Phương vào!

-Rõ!

Anh cúp máy rồi quay qua nó

-Anh sẽ bảo vệ em!Bằng cả mạng sống của mình!

Trở lại hiện tại.....

Hiện giờ,Bảo và nó đã đến được Nhật và đang ở biệt thự của nhà nó

-Cha!Con xin lỗi,là lỗi tại con!-Nó lên tiếng

-Không phải lỗi tại con là do bang L.H làm,cha sẽ trả thù cho mẹ!

-Nhưng con.....

-Không sao!Rồi chúng sẽ phải trả giá!Cha hứa!

-Vậy!Con có điều muốn nói!

-Được!

-Con muốn làm sát thủ,con sẽ tự tay kết liễu chúng!-Nó lạnh lùng,đôi mắt không hề chút dao động

-Chiều theo con!

-Cảm ơn,cha!

Và sau cái tai nạn ấy,nó đã không ngừng luyện tập,mái tóc đã dần ngắn,mưa,đôi mắt mờ đục,mạnh mẽ,bàn tay xuất hiện những vết sẹo mờ,bên người luôn mang theo cây súng tĩa và con dao cán bạc khắc tinh xảo.Nó đã luyện tập bất chấp mưa,gió và nó thường xuyên bị bệnh,nó bỏ bữa,ăn uống không đều.Đêm ngủ lúc nào cũng gặp ác mộng về cái ngày mẹ nó mất.Không phụ lòng người,nó đã thành công là sát thủ hạng S lừng danh,giết người không ghê tay được mệnh danh là “Kill Black”

Nó đã mạnh lên theo từng ngày.....bằng chính sức mạnh của nó....

1 năm trôi sau....Tokyo.....

Píu.....Xoảng.....Rầm.....

Ồ...éo...ò...éo.....

-Thanh tra!Nạn nhân đã chết do bị bắn!

-Thông tin thì sao?

-Theo điều tra thì đây là một vụ bắn tĩa,hung thủ đã ngắm chuẩn xác trúng ngực nạn nhân với tọa độ không lệch một milimét!

-Không thể nào có chuyện đó được!Xác định được tọa độ bắn chưa?

-Rồi!Là toà bảo tàng phố Doji!

-Xa vậy?Cậu chắc chứ?

-Viên đạn đã cắm giữa tim,thanh tra!

-Vậy nạn nhân là?

-Michia Han,người Anh, 47 tuổi,tổng giám đốc tập đoàn J.H!

-Giữ kín chuyện này,báo cho người thân biết!

-À!Còn nữa thanh tra,bên cạnh xác nạn nhân là một lá bài tây con Át bích!

-Lá bài Tây Át Bích?

-Vâng!

-Đã giám định chưa?

-Rồi!Nhưng không có dấu vân tay,hung đã mang găng tay!

-Giữ lại vật chứng!Và đến tọa độ bắn!

-Rõ!

Trong khi đó,tại một tòa nhà cách đó rất xa,trên sân thượng tòa bảo tàng Doji

“Vụt”Một bóng người nhảy từ trên cao xuống và lặng lẽ biến mất trong đám mây đen.....

CHAP25:VỤ ÁN KINH HOÀNG,NHỮNG LÁ BÀI TÂY ÁC Ý!

37. Chap25:vụ Án Kinh Hoàng!những Lá Bài Tây Ác Ý!

Rạng sáng tại Tokyo.....phố Sako mập mờ ánh đèn điện,bầu trời đang sáng dần,bóng một người cùng chiếc ván trượt qua ngõ nhỏ và đó không ai khác là nó.....

Biệt thự Black.....

Nó mở cửa bước nhà

-Về rồi à?Em làm anh lo lắng đấy!-Đức Bảo đi ra chỗ nó

-.....-Nó không nói gì,đi lên phòng

-Vết thương đúng là khó lành!-Đức bảo nhìn nó rồi lắc đầu,đôi mắt ánh lên sự yêu thương của người anh dành cho em gái

Trên phòng,nó mở cuốn sổ ra cầm cây bút gạch vài cái rồi gấp lại,đôi mắt nhìn ra cửa sổ,một chú chim đang nhảy trên cành và một con khác bay đến,chúng cuốn lấy nhau rồi bay đi,đôi mắt nó hững hờ sâu bên trong là nỗi đau khó tả

6h tối....Sân thượng khách sạn Saido

Một bóng đen lặng lẽ nhếch môi

Píu.....Rầm.....

6h30.....Tầng thứ 60 của tòa tháp Koha...

Cạch.....Píu.....Rầm.....

7h.....Tầng cao nhất của nhà máy bỏ hoang.....

Píu.....Rầm.....

-ÁÁ.....-Tiếng hét của nữ sinh đi cạnh nạn nhân và của người qua đường

Cùng lúc đó,tại biệt thự Michia Ni....

-Thanh tra,nạn nhân là Michia Ni,25 tuổi,con gái lớn của nạn nhân Michia Han lần trước!

-Trời!Michia có thù hằn với ai mà xảy ra chuyện này vậy chứ?

-Thanh tra bên cạnh nạn nhân là con 2 bích!

-Lại là nó lá bài Tây!

-Tọa độ bắn đã xác định là sân thượng khách sạn Haido!

-Vậy là cùng hung thủ!

“Tít....Tít”

-Sở cảnh sát nghe!-Thanh tra

-Thanh tra!Một vụ súng tĩa đã giết chết một nữ sinh!

-Nạn nhân là?

-Michia Sanko,15 tuổi,con gái út của nạn nhân Michia Han!Bên cạnh nạn nhân là lá bài Tây con 3 bích!

-Lại nữa sao?Vậy tọa độ?

-Nhà máy bỏ hoang đường Bekasi!

“Tít....Tít”

-Gì nữa?-Thanh tra

-Thanh tra!Một vụ giết người bằng súng tĩa,nạn nhân là bà Michia Shiko,37 tuổi,vợ của ông Michia Han,bên cạnh nạn nhân là con 4 bích!

-Đừng.....đùa thế chứ?Mạng người mà!Vậy xác định tọa độ chưa?

-Là tầng 60 của tòa tháp Koha

Và sau nhiều ngày,khám tử thi nạn nhân,bên giám định đã cho biết tất cả đều bị giết bằng sung tĩa,viên đạn đã mang đi nghiên cứu bên sở cảnh sát sau nhiều ngày kết quả vẫn là số 0,viên đạn được làm rất tinh tế và không trùng khớp với bất kì viên nào.Vụ giết người đã được đăng báo.

Tại biệt thự Black

Sau đây là bản tin thời sự mới nhất,một vụ giết người hàng loạt đã xảy ra,nạn nhân là 4 người:

1-Michia Han

2-Michia Ni

3-Michia Sanko

4-Michia Shiko

Bên cạnh bốn nạn nhân là những lá bài Tây theo thứ tự Át Bích,Hai Bích,Ba Bích và Bốn Bích,đây là vụ giết người kinh khủng mà vẫn chưa bắt được hung thủ

Cảnh sát đã cho biết đây là vụ giết người bằng súng tĩa và cùng một hung thủ,mọi người từ nay ra ngoài nên cẩn thận.....

-Haizzz có cần mạnh tay như thế không?-Đức Bảo thở dài rồi tắt tivi lên phòng nó

“Cạch”Cánh cửa bật mở

-Em có.....về Việt Nam không?-Đức Bảo ngập ngừng nhìn nó

Nó nhìn lên bầu trời,nó thật trong xanh và....đẹp,nó khẽ gật đầu và khép hờ đôi mắt mở đục

Đức Bảo lặng lẽ đóng cửa

-Có lẽ con bé đã quên được!-Anh đi về phòng

Sáng hôm sau.....

-Cha!Con cùng Phương sẽ quay lại Việt Nam!-Đức Bảo

-Con chắc chứ?Con bé.....

-Không sao đâu cha là Phương đồng ý,con sẽ thường xuyên về thăm cha!-Đức Bảo

1 tiếng sau.....

Nó cùng Bảo lên máy bay riêng về Việt Nam,biết bao những kỉ niệm đau buồn đã bị nó dập tắt nay lại trở lại,nó nhất định sẽ không tha thứ cho những người đã hại nó ra thế này,chắc chắn nó sẽ trả thù cho mẹ!Nhất định!

Tại sân biệt thự ở Việt.....

Nó cùng Bảo đi xuống máy bay và cất đồ về phòng

Căn phòng nó vẫn thế,một căn phòng nhỏ,giảm đi nhưng lại thiếu đi hơi ấm của chủ nhân suốt 1 năm qua,căn phòng vẫn sạch sẽ và ngăn nắp.Nó sắp xếp đồ vào tủ và đi xuống nhà thì gặp Bảo

-Anh nghĩ em nên thăm trường!

Nó không nói gì khê gật đầu và nó chỉ lặp lại những hành động như vậy nếu đồng ý và bỏ là không đồng ý

Nó bước đi trên con đường quen thuộc,con đường mà từ cấp 1 đến cấp 3 nó đều cùng anh đi.....Mây đen bỗng kéo đến,những hạt mưa nặng hạt rơi xuống,nó nhìn lên trời thờ ơ,lạnh lùng.....nó tiếp tục bước đi trong mưa,nó mong sao cơn mưa này có thể cuốn đi những nỗi đau mà nó phải chịu.....Mưa ngày càng to,ai cũng cầm ô hay mặc áo mưa vội vã chạy thật nhanh về nhà.....

Nó đứng trước cổng trường,cả người ướt sũng,nó bước vào trường.Học sinh nhốn nháo

-Đó chẳng phải là Phương tỷ sao?Chị ấy về rồi kìa!

-Nhưng chị ấy khác quá!Mà trời đang mưa sao chị ấy không cầm theo ô?

Hàng ngàn lời bàn tán vang lên,nó không quan tâm nó bước lên tầng hướng tới phòng hiệu trưởng

Nghe tiếng xì xào,bán tán lớp 12S (trước là 10S) kéo nhau ra và nhìn thấy nó,cả đám chạy theo và giữ nó lại

-Phương!Cậu về rồi!Sao đi mà không nói tiếng nào với lớp?Bạn bè kiểu thế hả?

-Phương,còn nhớ tụi này không đấy?

Nó nhìn những người bạn cũ,mọi người vẫn như vậy,họ chẳng khác là bao chỉ là chừng chạc hơn thôi.Nó khê mỉm cười,nụ cười đã mất nay trở lại

-Này!Cười gì thế?Người ướt sũng rồi kìa!Sao không cầm theo ô vậy?Nhớ ốm thì sao?

Cả lớp quan tâm nó,nó lắc đầu ý bảo không sao rồi đi về phòng hiệu trưởng

Cả lớp nhìn nó

-Có lẽ,Phương đã thay đổi!

-Bạn ấy ít nói hơn thì phải?

Cả lớp về lớp,anh thì vẫn ngồi trong lớp vì không mấy quan tâm đến chuyện ồn ào và tất nhiên anh không đi thì Hi cũng không đi

Sau ngày biết nó đi,anh đã rất đau khổ và trở nên lạnh lùng hơn,tình bạn giữa anh và Hi lại càng khăng khít nhưng anh vẫn luôn nhớ nó và mong nó trở lại

Cô giáo bước vào lớp

-Các em,hôm nay lớp ta có một người bạn cũ đã từng chuyển đi và nay đã trở lại,bạn ấy sẽ học với chúng ta trong 2 tuần tới!Em vào đi!

Nó bước vào trong bộ đồng phục trường mới,anh ngạc nhiên và rất vui mừng còn Hi thì nhăn mày khó chịu
"Chẳng phải con nhỏ đó chết rồi sao?"

Nó đưa đôi mắt mờ đục nhìn về phía cuối lớp,có vẻ sau khi nó đi anh và Hi ngồi cạnh nhau và còn thân nhau hơn.....

Nó khẽ nhếch môi,cầm viên phấn viết chữ lên bảng

TÔI SẼ TRẢ THÙ!NHỚ NHỮNG GÌ ĐÃ LÀM VỚI TÔI,TÔI SẼ TRẢ LẠI GẤP 10 VÀ NÓ SẼ ĐAU ĐÓN HƠN!CHỜ ĐI!

Đọc xong,cả lớp nhìn nhau khó hiểu và hướng mắt về phía Lập Hi “Con nhỏ đó xứng đáng như vậy!”

Lập Hi run sợ ôm chặt lấy anh,anh nhìn nó,nó đã thay đổi rồi!

CHAP26:CÔ GÁI ĐI TRONG MƯA!-CUỘC SỐNG CỦA TÔI LÀ DO CÁC NGƯỜI PHÁ,TÔI SẼ TRẢ THÙ!

38. Chap26:cô Gái Đi Trong Mưa-cuộc Sống Của Tôi Là Do Các Người Phá,tôi Sẽ Trả Thù

Hiện tại thì mik vẫn đang hc cấp 2 và 2 tuần nữa là mik thi học kì I và hiện tại thì điểm tất cả các môn đều ổn trừ toán vì mik rất ngu toán và mik đang ở bờ vực điểm trung bình môn toán vì thế đây là chap cuối của tháng 12 và sau khi thi xong thì mik sẽ tiếp tục ra chap đều tiếp,mong m.n hiểu cho mik!

Trong khi cả lớp đang xì xào thì

“Ting....Ting....Ting”Tiếng điện thoại của Lập Hi rung lên

-Alo!

-Cô là Michia Nami?

-Vâng!Ai vậy?

-Tôi là thanh tra bên Nhật,rất tiếc phải thông báo gia đình cô đã mất hết!

“Choang”Máy điện thoại Lập Hi rồi xuống vỡ tan,cô đơ ra và ôm anh khóc

-Có chuyện gì vậy?-Anh

-Gia đình....gia đình mình đã mất hết rồi!

-Cái gì?

Anh nhìn về phía nó,nó lạnh lùng quay mặt bước ra cửa

-ĐỨNG LẠI!!!-Anh hét lên

Nó dừng lại

-Chuyện gì?

-Là cậu làm chuyện này?

Nó nhếch mép quay lại từ từ hướng về phía anh rồi dừng lại chỗ anh và Hi đứng

-Chuyện nên làm thì phải làm thôi!-Nó quay xuống nhìn Hi

-Còn cô Michia Nami!Hãy nhớ những gì cô đã làm với mẹ tôi,chơi chán tôi sẽ giết cô,nhớ đó!

Anh dơ tay lên tát nó thì nó giữ lại bóp mạnh

-Hoàng Khánh Minh,cậu không đủ tư cách để tát tôi!-Nó hất tay anh và cầm một khẩu súng ra,cả lớp hoảng sợ,anh ôm chặt lấy Hi

-Cuộc sống của tôi là do các người phá,tôi sẽ trả thù.....TẤT CẢ!‘Pàng’-Nó bắn viên đạn xẹt qua má anh chảy máu

-Đây mới chỉ là bắt đầu thôi!-Nó rút súng về rồi hướng ra cửa

Anh đứng đơ ở đó

Cuộc sống?Mẹ?Cậu ấy làm sao vậy?Thay đổi rồi.....

Còn nó xuống sân đi trong mưa....Nó là một cô gái nhưng nó yêu mưa.....bởi mưa luôn lạnh lẽo,nó yêu bóng tối,màu đen của ác quỷ,nó yêu màu đỏ,nó là con quỷ khát máu.....Nó vẫn chỉ là nó nhưng đã thay đổi

Nó đi về biệt thự thì đầu nó đau,nó bỗng ngất xỉu ngay trước cổng biệt thự và mưa ngày một to hơn.....

Lúc nó tỉnh dậy thì thấy mình đang ở trong một căn phòng không quá lớn cũng chẳng quá nhỏ,nó rất giản dị những sắp xếp rất đẹp mắt

“Cạch”Cánh cửa mở ra từ từ,nó quay ra

-Deyky!

-Tỉnh rồi à?Mình gặp bạn ngất giữa đường nên đưa về!Cuối cùng bạn cũng quay lại!

-Không hẳn là vậy!-Đôi mắt nó trù xuống

-Vậy là bạn sẽ đi?

-Ừ!Mình phải qua đó,chỉ là có việc nên mình về thôi!Xin lỗi!

-Có gì phải xin lỗi chứ?Bạn về là tốt rồi,mình còn tưởng bạn quên Deyky này rồi cơ!

-Làm sao mà quên Deyky được chứ!

-Đây là cháo mình làm,vẫn còn nóng đó,bạn ăn đi tay nghề mình không giỏi lắm cũng gọi là ăn được thôi!

-Vậy để mình thử!-Nó đưa tay nhận bát cháo và nếm thử

.....

-Ngon quá!!!!

-Thật hả?

-Ừ,ngon hơn cả nhà hàng 5 sao!

-Haha đùa vừa thôi,chứ làm gì có nhà hàng bán cháo lại còn 5 sao nữa!-Deyky

-Nhưng ngon thật đấy!

-Vậy thì thỉnh thoảng ghé vào đây mình nấu cho ăn!

-Nếu vậy thì tốt quá chỉ sợ người yêu cậu hiểu nhầm!

-Mình chưa người yêu!

-Phét!Đẹp trai thế mà không có em nào theo!

-Có thì có nhưng không thích!

-Trời!Bày đặt kiêu!

Và cả ngày hôm đó nó chơi cùng Deyky nào là game,truyện tranh,.....

Thật là giống lúc nó còn nhỏ thường chơi với anh

Nhưng có lẽ anh đã quên nó rồi!

Tại biệt thự nó ở.....

-Trời ơi,em đi đâu rồi Phương ơi về nhanh đi!Em mà làm sao thì anh không sống sót sau khi gặp papa đâu!-Đức Bảo đi đi lại lại trong nhà,lòng đang hừng hực lửa.Cuối cùng Bảo vợ vội chìa khóa xe đi tìm nó

Tại trường học.....

Bảo vội vàng chạy lên lớp

“Rầm”Tội cái cửa bị Bảo đập bay ra xa

Cả lớp tròn mắt nhìn Bảo,bọn con gái mắt trái tim sáng lên

-A!Chào cô,cô có thấy Phương đâu không?-Bảo thấy mình hơi hớ nên cúi đầu chào cô giáo

-Cậu là?

-Em là anh trai của Phương!

-À!Phương đã về từ lâu rồi!

-Cái gì?Nó vẫn chưa về nhà mà

-Anh ơi,bọn em thấy Phương đi mưa về,có khi Phương cảm rồi ngất giữa đường không?-Hs nữ 1

-Đúng đó!

-Vậy cảm ơn!-Bảo chào cô giáo rồi chạy đi tìm nó

Anh ngồi trong lớp tất nhiên là nghe được mọi chuyện,trong lòng tất nhiên không khỏi lo lắng cho nó mặc dù nó có hơi quá đáng.Hi ngồi bên cạnh thì vui sướng khi nghe như vậy

Anh đứng dậy,cầm cặp sách bỏ Hi chạy đi tìm nó,con nhỏ Hi thấy vậy thì tức tối nhưng cũng không làm được gì

Anh về nhà lấy mô-tô đi các ngõ ngách tìm nó

Và 8h tối.....

-Bye Deyky nha,tối rồi mik về đây!-Nó chào

-Mik đưa bn về!

-Không cần đâu,mik ổn mà,vào nhà đi!-Nó quay đi rồi biến mất trong bóng tối

Deyky cũng chẳng thay đổi được ý kiến của nó nên cũng đành cho nó về một mình

Nó đang đi trên đường thì nghe tiếng mô-tô hướng đến

“kétttttttt.....”Chiếc mô-tô dừng ngay trước mặt nó

Người lái không ai khác chính là anh,anh bỏ mũ xuống rồi chạy đến cạnh nó

-Phương!Có sao không?Có bị đau ở không?-Anh lo lắng nhìn người nó tìm vết thương

-Hỏi làm gì?Tôi ổn!Về đi!-Nó lạnh lùng hất tay anh ra khỏi người mình rồi bước đi ngang qua anh

Anh sững người lại cầm chặt lấy tay nó

-Muốn gì?-Nó lên tiếng

-Tại sao?Tại sao lại thay đổi vậy chứ?

-Không liên quan đến cậu!Về bảo vệ,chăm sóc tình yêu của cậu đi không thì sau này phải hối hận đấy!

-Mình nói rồi,mình với Hi chỉ là bạn!

-Nhưng có người không coi như vậy đâu,bỏ tay ra đi nếu không đừng trách tôi ác với cậu!

“Vụt”Anh bất ngờ kéo tay ôm nó lại thật chặt như thể nó sẽ biến mất vậy,nó ngạc nhiên không kịp trở tay

-Bỏ tôi ra!-Nó ra lệnh

-Không!-Anh dứt khoát

-Tôi nói bỏ ra!!!!

“Tôi yêu em”Anh thì thầm vào tai nó

Nó đơ người lại

-Không!Đừng nói như vậy,Vì các người hết thôi!Nếu các người không hại mẹ tôi tôi đã không trở thành đứa trẻ mất mẹ!Tất cả lại tại các người!-Nó hét lên,nước mắt không ngừng chảy ra

Anh nhìn nó đau xót,khẽ ôm nó vào lòng,anh im lặng để cho nó khóc thỏa thích và đó là cách anh yêu nó,yêu một cách nhẹ nhàng và thấu hiểu những gì nó nghĩ,anh sẽ dỗ dành nó khi nó khóc và làm nó mỉm cười khi nó buồn....mãi mãi là vậy.....

Còn Đức Bảo-anh trai nó vẫn cuống cuống lật tung thành phố lên để tìm nó.....

Sau khi khóc xong,nó thiếp dần trên vai anh,anh bế nó lên để nó lên xe,một tay lái một tay giữ lấy nó đang ngồi sau,từng hơi thở ấm áp của nó khẽ chạm vào lưng anh....anh muốn thời gian này như dừng lại mãi mãi

Vẫn còn.....

39. Chap27:giết Người U?đó Là Chuyện Bình Thường!

Chap mới!Không hay lắm vì mình vẫn chưa thi xong nhưng vì m.n nên mình cho ra luôn

Sáng hôm sau,nó tỉnh dậy thì thấy mình ở trong một căn phòng quen thuộc là phòng của anh,nó ngồi dậy bước xuống giường,khẽ đẩy cửa ra thì gặp anh cũng đang đứng trước cửa

-Dậy rồi à?Mình cũng đang định lên gọi!-Anh lên tiếng

-Cảm ơn đã cho ở nhờ!-Nó cảm ơn anh rồi bước qua anh đi về

Trong lòng anh hụt hẫng,mất hướng về phía cánh cửa sau khi nó đóng lại....

Nó sau khi ra khỏi nhà anh thì đi về, vừa bước vào nhà thì Đức Bảo với đôi mắt gấu trúc,mái tóc bù xù trong thật.....thảm hại

-Ủa?Nii-chan là sao vậy?

-Phương....Phương về rồi,em đi đâu làm anh đi tìm suốt,biết anh lo lắng không?

-Em biết,nhìn anh lúc này là em biết anh lo đến mức nào!Mau đi ngủ đi,mắt thành gấu trúc rồi!-Nó phì cười Đức Bảo nhìn nó há hốc mồm,miệng sắp chạm đất

-E....E....Em vừa cười sao?Trời ơi cuối cùng nó cũng biết cười!!!-Sau câu nói đấy Đức Bảo ngã xuống ngất xỉu vì kiệt sức may mà có nó đỡ không tiếp đất một cách “nhẹ nhàng”

Nó dìu Bảo lên phòng đắp chăn cho Bảo rồi khép cửa ra khỏi phòng

-Em xin lỗi!-Nó khẽ nói,giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống,nó nhanh chóng quệt đi rồi về phòng

Tối đó,nó chuẩn bị súng rồi nhảy cửa sổ lên ra ngoài

Nó lấy mô-tô và đi đến một căn nhà hoang cách thành phố rất xa,nó lấy máy nhắn tin cho ai đó rồi đứng đó chờ

“Tít...Tít”Tiếng tin nhắn vang lên làm Lập Hi giật mình,Hi cầm máy và mở tin nhắn

“Gặp nhau tại nhà hoang X,nếu không đến thì công ti cha cô sẽ sụp đổ và cấm nói cho ai biết!”

Hi run run cầm máy rồi vội vàng đến nhà hoang X,trên đường cô ta gọi cho anh đến

Đến nơi.....Hi vào trong căn nhà hoang

-Tôi chờ cô này giờ!-Nó từ trong bóng tối bước ra,khuôn mặt lạnh lùng

-Cô....cô...sao cô lại ở đây?-Hi hơi run nhưng cố gắng nói

-Tôi ở đây là để tiễn cô lên thiên đường!

-Không....Cô không dám.....!

-Không giám?Nực cười,bao nhiêu người đã chết dưới tay tôi có gì mà không dám chứ?Bàn tay tôi đã nhuộm máu sẵn từ khi cô giết mẹ tôi!-Nó

-Sao cô biết?-Lập Hi hoảng hốt

-Đơn giản thôi!Có gì là tôi không biết,gia đình cô là do tôi giết,thế nào?Đau chứ?Cô biết mất gia đình như thế nào không?Cô đã hiểu cảm giác của tôi chưa?

-Cô thật độc ác!

-Ác?Đó chưa là gì so với tôi!Tôi đã cố gắng học võ và luyện thành sát thủ chuyên nghiệp để chờ ngày báo thù này thôi!-Nó cầm cây súng ngắn dắt bên người lên và chĩa về hướng Hi

-Không!Tôi xin cô...Tha cho tôi!-Lập Hi khóc

Đúng lúc đó anh đi vào

-Hi!!-Anh chạy đến bên Hi đỡ dậy

-A!Cô không nhớ tôi đã nhấn gì à?Mà không sao?Để tôi cho hai người đoàn tụ!-Nó khế nhếch môi

-Phương,bạn làm vậy?Bạn tha cho Hi đi dù gì bạn cũng đã giết gia đình bạn ấy rồi,bạn còn muốn gì nữa?

-Muốn gì à?Muốn giết chết con nhỏ đó trả thù cho mẹ tôi!Còn cậu,tránh ra nếu không tôi giết đừng trách!

-Không!Cậu giết nhiều người rồi,tha cho Hi đi!-Anh đứng chắn cho Hi

-Giết người?Đó là chuyện bình thường đối với tôi,dù nhiều đến mấy,con mồi tôi đã xác định thì không thể để thoát huống hồ đó là con mồi tôi xác định từ lâu!

-Cậu khác rồi!

-Đúng thế!Tôi không còn là con nhỏ ngây thơ để mấy người lợi dụng nữa đâu!Bây giờ....nói đủ rồi!Tôi sẽ giết cả cậu đây

-Vậy bắn đi!-Anh nhìn thẳng vào mắt nó

-Là một sát thủ,không để tình riêng vào việc chung!-“Pằng”Nó bắn ngay trúng chân anh,anh khụy xuống,phát thứ hai nó bắn vào vai anh,phát thứ ba nó bắn vào tay anh,phát thứ tư nó bắn vào sát tim anh

-Đau chứ?-Nó hỏi rồi bước đến gần anh

-Đã biết nỗi đau của tôi chưa?Tôi còn đau hơn cậu gấp vạn lần về tinh thần và thể xác,cậu có biết là suốt một năm qua,tôi dành nửa năm để chữa bệnh không?Sau khi mẹ qua đời tôi đã cật lực luyện tập cho đến mức tôi phải nhập viện vì mất sức và tôi bị liệt vì tập quá sức cộng cả việc không ăn uống bác sĩ nói tôi không còn hi vọng nhưng tôi không thể để nó như thế và tôi đã tập đi,tập cử động trong suốt nửa năm và tôi đã thành công,đó là một kì tích,nửa năm còn lại,tôi vào học làm sát thủ trong đó,thắng thì sống,thua thì chết,môi trường sống khắc nghiệt trong khi đó thì các người âu yếm bên nhau!Các người có hiểu được tôi không mà bày đặt lên tiếng ra vẻ hiểu tôi lắm!

Đúng vậy,mình luôn ra vẻ hiểu cậu ấy nhưng không mình không hiểu được cậu ấy,mình luôn để cậu ấy phải đau buồn,để cậu ấy tự mình vượt qua nỗi đau,mình không xứng đáng nói yêu cậu ấy,mình không xứng....

Đau.....Đó là cảm xúc của anh lúc này.....Đau lắm.....Con tim anh đang rỉ máu....Anh là một thằng tồi.....Anh không đáng để sống.....

Đau.....Đó là cảm xúc của nó lúc này.....Trái tim nó đã vỡ vụn.....Con tim nó đã chết....Nó chỉ là cái xác không hồn.....Đôi mắt mờ đục....

Anh ho ra máu,đôi mắt buồn bã nhìn nó,khuôn mặt nó vẫn không biểu cảm

Anh gượng dậy,khẽ mỉm cười với nó

-Mình xin lỗi!-Và anh ngã xuống...Đau...chỉ có một từ để diễn tả
Nó vẫn lạnh lùng,cầm súng bắn hướng vào Hi
-Để tôi đưa cô đoàn tụ cùng người yêu nhé!-“Pằng”Viên đạn bay về hướng Hi.....
-Khôngggggg!!!!-Hi hét lên rồi tự nhiên không cảm thấy đau đớn gì
Nó đã cố tình bắn vào thành tường căn nhà hoang
-Chán ngắt!-Nó ném khẩu súng đi,lạnh lùng đỡ anh dậy rồi hướng ra cửa
Hi ngơ ngàng nhìn nó
-Cô....Không giết tôi?
-Chơi với cô chán ngắt,cô diễn phải đạt chứ?Chuyện của cô tôi biết hết!-Nó
-Vậy....
-Cô là Michia Sanko,15 tuổi,con riêng của Michia Han và là con út,chị cô cùng cha khác mẹ là Michia Ni và Michia Nami ,Michia Nami đã bắt cô hóa trang thành Lập Hi và cũng là chính là cô ta để tôi làm tưởng và giết cô sau khi tôi đã giết cô,cô ta sẽ trở lại tố cáo tôi!Đúng chứ?Đó là kế hoạch của chị cô!
-Đúng.....
-Nhưng cô ta lại không ngờ rằng tôi đã phát hiện và giờ cô ta chết trong thân phận là Michia Sanko!
-Tôi....thực sự xin lỗi thay cho chị tôi!-Sanko
-Không sao!Cô không có lỗi giờ thì đi đi!-Nó đỡ anh ra ngoài gọi cấp cứu đến.Anh đã được đưa đến bệnh viện và phẫu thuật,Sanko đã trở về là chính mình...Còn nó thì không về nhà mà đến trước một hẻm núi sâu bên dưới là biển,nó nhìn lên bầu trời sắp bình minh khẽ cười
Một mối lăm rồi....nó thực sự muốn quên hết tất cả mọi chuyện và làm lại từ đầu và để làm chuyện đó chỉ còn cách là chết nó muốn tự giải thoát cho mình,nó như con chim muốn dang cánh bay lên bầu trời xanh mà không phải lo nghĩ.....
Sayonara.....Nó khẽ nói
“Tùm”,nó nhảy xuống hẻm núi và rơi xuống biển
-Khônggggggggg!!!!!!Phương!!!!-Anh trai nó hét lên và chạy đến hẻm núi,Bảo đã đoán được ý định của nó nhưng đã muộn
Ánh nắng mặt trời bắt đầu lên,soi đến hẻm núi,một ngày mới bắt đầu sau những ngày đen tối cũng là nơi bắt đầu của một con người
2 tuần sau.....
Anh đã được ra viện và vết thương không quá nghiêm trọng vì nó không bắn vào những chỗ nguy hiểm.Sanko đã nói hết tất cả với anh.Anh vội chạy đến biệt thự của nó nhưng tất cả đều đã trống trơn như cái ngày nó rời bỏ anh....Ngoài vườn...cây hoa anh đào khẽ đung đưa trong gió mà anh và nó trồng cũng là ngày anh và nó quen nhau...
~Sakura vẫn rơi vẫn rơi khẽ trong gió xuân mãi như hôm nào
~Còn trong anh biết bao nhớ nhung ngọt ngào ngày ấy vẫn mãi còn đây
~Và con mơ thoáng qua vẫn luôn ấp ôm cuốn theo biết bao kỉ niệm
~Mùa xuân ấy ! Giây phút ta còn bên nhau...
Và những cánh đào rơi thiết tha
~Ngước mắt nơi đây dõi theo bầu trời
Những ngày tháng xưa ngỡ như quay trở lại

~Là đôi ta cùng bước bên nhau hôm nào ngày xưa ấy còn đâu phút giây
 ~Em bây giờ khuất xa dấu yêu còn đâu !
 ~Bờ sông kia ngày ấy anh vẫn nơi này ! Tìm lại bao hạnh phúc trước đây
 ~Nhưng thế sao đôi ta hôm nay đường ai nấy bước !
 ~Cơn mưa xuân trong tim anh giờ đã vỡ nát
 ~Vẫn bước đi trên con phố xuân lại về
 ~Ký ức hoài vẫn vương nhớ nhưng quá khứ ấy
 ~Nụ hoa kia lại hé môi nở nụ cười, lại một năm dài đã trôi qua
 ~Anh đã rất cố gắng sống với ngày em thiếu vắng
 ~Anh đã cố gắng cố gắng vượt qua tất cả
 ~Và rồi anh có thể lãng quên trong những phút giây nơi đây ? Người vẫn còn đây
 ~Anh luôn yêu em, yêu em từ sâu trong tim
 ~Anh đưa tay ngậm ngùi và vội vàng nắm lấy ... từng những cánh hoa đào rơi
 ~Con tim giờ đây ... miên man hòa theo gió xuân vẫn trôi
 ~Sakura vẫn rơi vẫn rơi khẽ trong gió xuân mãi như hôm nào
 ~Còn trong anh biết bao nhớ nhưng ngọt ngào ngày ấy vẫn mãi trào dâng
 ~Dù từng lời hứa xưa vẫn trôi đã qua biết bao mùa xuân đã hết
 ~Giờ đây vẫn hằng sâu ghi chặt tim anh cùng với cánh đào kia vẫn rơi

CHAP28:CÔ BẠN HOTBOY?CHUYỆN GÌ ĐANG XẢY RA VẬY?

40. Chap28:cô Bạn Hotboy?chuyện gì Đang Xảy Ra VẬY?

“Tít...Tít”Tiếng máy đo nhịp tim vang lên

-Tiểu thư thiếu oxi và bị chấn thương ở vùng đầu có thể dẫn đến mất trí nhớ còn tất cả đều ổn định!-Bác sĩ lên tiếng

-Cảm ơn bác sĩ!-Deyky lên tiếng

-Không có gì!Bây giờ tôi xin phép!

Sau khi bác sĩ đi,Deyky quay lại phòng và nhìn người con gái đang nằm,mặt nhắm,gương mặt xanh xao,Deyky bất giác thở dài

-Thật là...Hết nói nổi mà!-Deyky lắc đầu đóng cửa rồi đi xuống

2 tiếng sau,Deyky cầm bát cháo lên phòng định đánh thức cô gái thì

-ÁÁÁ.....

Tiếng hét từ trong phòng vang lên

“Xoảng”Bát cháo trên tay rơi xuống rồi vỡ tan tành,cháo bắn tung tóe,Deyky chẳng buồn nhìn vội vã chạy vào phòng

Người con gái ấy....à không chính xác là nó đang ôm đầu,nước mắt giàn dụa

-Phương....Phương có sao không?-Deyky khẽ lắc nó

Nó từ từ ngẩng mặt lên nhìn Deyky

-Cậu...là ai?-Nó khẽ hỏi

“Đoàng”Deyky chết đứng

-Phương....Cậu không nhớ tôi sao?Deyky nè!

-Phương?Deyky?Họ là ai?Tên tôi là gì?

-Không thể nào!-Deyky lăm bằm trong miệng

-Này....-Nó gọi

-À...ờ!

-Cậu là ai vậy?Còn tôi...cậu có biết không?Tôi không nhớ gì cả!-Nó

-À!Cậu là....là em gái tôi!-Deyky định nói là “bạn gái” nhưng vì nó đã yêu anh rồi nên Deyky cũng không muốn chia cắt

-Em gái?

-Đúng!Em gái...Em tên Phương!

-Phương?Còn anh?

-Gọi anh Deyky!

-Hi!Em xin lỗi nhưng em sẽ cố nhớ!-Nó cười trừ ra vẻ có lỗi

-Không sao!Nhanh rửa mặt mũi rồi xuống ăn sáng!-Deyky cười rồi ra dọn đồng chiến trường cậu tạo ra
Sau khi rửa mặt xong nó chạy nhảy như con nít rồi bay vào ngồi chờ bữa sáng một cách hồn nhiên rồi gọi

-Anh hai~Em đói!Nhanh lên!-Nó giục Deyky đang ở trong bếp hì hục nấu bánh

-Rồi rồi!Chờ một tí nữa!-Deyky thở dài“Có em gái đúng là khổ thật mà!”Cậu nghĩ

5 phút sau....Deyky cầm đĩa bánh rồi mang một cốc sữa ra cho nó

-Đây!Ăn cho cẩn thận kẻo nóng!-Deyky đẩy đĩa bánh cho nó

-Dạ~

Nó cầm miếng bánh lên ăn thử..

-A....Ngon quá~Hai mắt nó lấp lánh ăn hết sạch trong 1 phút

Deyky nhìn sự hồn nhiên ăn siêu nhanh của nó mà mồm chữ O mắt chữ A,mãi một lúc Deyky mới trở lại bình thường rồi dọn đồ,bây giờ cậu chẳng khác gì mẹ của nó cả!

Tối đó...Nó đang ngồi ăn bím bím và xem tivi thì bất chợt gọi Deyky

-Anh hai~Đj học là gì vậy?

-Đi học là đi đến trường,cùng các bạn học tập!

-Oa!Có bạn hả?Em muốn đi học!

-Nhưng em vừa mới tỉnh sức khỏe chưa tốt!

-Đi mà anh hai~Nha~Nha!-Nó ôm tay Deyky lắc lắc làm mặt cún con

-Được rồi!-Deyky chịu thua nó

-Zêêê!!!!-Nó reo lên rồi nhảy tót lên phòng

-La La La mai đi học~~Nó nằm trên giường,miệng cười tùm tùm

Ngày hôm sau.....

-Phương!Dậy đi học!-Deyky mở cửa vào phòng

-Biết rồi!-Nó uể oải ngáp dài rồi vào phòng làm vệ sinh cá nhân

Và sau 10 phút chuẩn bị nó bước ra trong bộ đồ...ờ phải nói làm sao nhỉ?Tóc cắt ngắn như thằng con trai,mũ đội ngược ra đằng sau,quần áo từ trên xuống dưới chỉ có màu đen và đôi giày đen nốt...Nó thật là đẹp trai!

Deyky đứng nhìn nó,lông mày giật giật

-Em mặc cái gì vậy?

-Quần áo!

-Không ý anh là....

-Là mặc đồ con trai chứ gì?Có sao đâu,em thích như thế này!-Nó cười đậm chất hotboy

Nó kéo tay Deyky ra cửa rồi leo lên xe ô tô đến trường

Trước cổng trường,chiếc xe dừng lại làm thu hút sự chú ý của học sinh,Deyky mở cửa xe bước xuống làm fan girl hét âm ỉ,tiếp theo đến nó bước xuống làm cả trường ngạc nhiên,xì xào với nhau

-Trời ơi!Anh chàng nào đi theo anh Deyky vậy?Đẹp trai quá!

-Ừ!Da trắng này,môi đỏ này!Đẹp trai quá đi

-Anh ơi làm chồng em đi!-“Con nhỏ này bị ATSM nặng”

Nó cùng Deyky lên phòng hiệu trưởng

-Xin chào thầy!Em là Phương!-Nó giới thiệu

Ông hiệu trưởng ngơ ngác nhìn nó rồi nhìn sang Deyky

-Tôi tưởng cậu chủ bảo là tiểu thư?

-Nó là con gái đấy!-Deyky

-Cái gì?-Ông Hiệu Trưởng lau mắt nhìn lại

-Bây giờ học lớp nào?

-À!Đúng rồi là lớp 12S!

-Được rồi!Tôi đi!-Deyky kéo nó về lớp

-Chào thầy!-Nó vẫy tay

Trước cửa lớp 12S.....

-Hai em là học sinh mới?-Cô giáo

-Vâng!

-Vậy chờ cô!-Cô giáo nói rồi bước đã vào lớp

-Cả lớp trật tự,chúng ta có 1 bạn mới và một bạn chuyển từ lớp A sang đây!

-Nam hay nữ hả cô?

-Có xinh không cô?

-Có đẹp trai không cô?

-Lớp trật tự!Hai em vào đi!-Cô đẹp loạn rồi gọi hai người vào

Nó cùng Deyky bước vào lớp

-Ôi!Trai đẹp!

-Đẹp trai quá!Đó chẳng phải là Deyky sao?

-Này!-Một đứa học sinh gọi

-Cái gì?

-Nhìn cậu bạn đứng cạnh Deyky xem!Kĩ vào giống hệt Phương!

Sau khi nghe tên bạn đó nói,cả lớp xì xầm nhìn kĩ nó

-Giống quá!

-Đúng vậy!Hay họ là anh em song sinh!

Trong khi từ Phương lọt vào tai anh,anh cũng ngẩng lên nhìn

Ngạc nhiên và sửng sốt

-Đó chẳng phải là Phương sao?Không thể nào có chuyện người giống người được!-anh lẩm bẩm

-Các em trật tự để bạn giới thiệu!

-Mình Deyky!Từ lớp A sang đây với mục đích bảo vệ em mình!Mong giúp đỡ!

-Còn em?-Cô giáo nhìn nó

-Mình tên là Phương!Em gái Deyky mong giúp đỡ!-Nó cười tinh nghịch

-CÁI GÌ?PHƯƠNG?-Cả lớp hét lên

Anh lại càng ngạc nhiên hơn nhưng anh biết là nó không có quan hệ gì với Deyky mà!

-Ừ!Mình là con gái nữa nên các bạn đừng hiểu nhầm nha!-Nó cười

-U...Ừ!-Cả lớp gật đầu và đang có tình trạng sốc

Đầu tiên là giống Phương...

Tiếp theo là tên Phương...

Và cuối cùng là nữ...

Chuyện quái quỷ gì đang diễn ra vậy trời?

41. Chap29:tôi Thực Sự...không Biết Cậu!

-Được rồi bây giờ Phương em ngồi bàn cuối dưới bạn nam kia nhé!Cả Deyky nữa,em ngồi cạnh Phương!-Cô giáo chỉ tay xuống chỗ dưới anh

-Vâng!-Nó cười với cô giáo làm hút hồn bọn con gái mặc dù đã biết nó là nữ nhưng vẫn không cưỡng lại được

Nó cùng Deyky xuống bàn cuối ngồi,khi đi ngang qua anh,một tia khẽ chiếu qua đầu nó,nó khẽ liếc nhìn anh và anh nhìn lại nó,hai ánh mắt chạm nhau,tim nó đập mạnh “Chuyện gì đang xảy ra vậy?”Nó nghĩ rồi ngồi xuống khẽ thì thầm với Deyky

-Anh hai!Cậu bàn trên em thấy có gì đó không ổn,nên tránh xa ra!

Deyky không biết nói gì hơn ngoài cái gật đầu đồng ý

Giờ ra chơi nhanh chóng đến....

Nó vươn vai,cắt sách vở vào cặp rồi khẽ ngáp ngủ,hai mắt nó như muốn nhắm vào nhau sau đó lại một đám bạn mới làm quen và toàn nói truyện đầu đầu làm nó muốn gục ngủ quá!

Deyky kéo nó ra khỏi “chiến trường” rồi chạy thật nhanh ra khỏi lớp

-Em ăn gì chứ?-Deyky vừa chạy vừa hỏi

-Tất nhiên!Em cũng đang đói quá!-Nó xoa bụng cười

Dưới Canteen trường....

Khi thấy nó và Deyky,bọn con gái hò hét ầm ĩ muốn thủng màng nhĩ,khó khăn lắm nó với Deyky mới lách qua được và chọn chỗ khuất để có thể ăn trong yên bình

-Em ăn gì?Để anh lấy!-Deyky chống tay chờ nó

-Em ăn kem Sôcôla!

-Và....

-Và gì nữa ạ?

-Em tính ăn mỗi kem à?

-Vâng!

Deyky lắc đầu nhìn nó rồi đi mua đồ ăn,Deyky vừa đi khuất thì một cốc kem đã đặt trước mặt nó,nó nhìn lên xem ai đưa cho nó

-Cậu là bạn bàn trên?-Nó nhìn anh

-Vậy là em không nhớ gì về tôi sao?

-Nhớ?Tôi và cậu có quen?

-Có,rất quen!

-Vậy xin lỗi vì đã quên cậu nhưng tôi nghĩ cậu nên tránh xa chúng tôi ra!-Nó nhìn anh

-Tránh...Tránh xa sao?-Anh đau đớn gương mặt

-Đúng vậy,tôi thấy anh không an toàn,tôi cũng không muốn rước họa vào thân!-Nó đứng dậy rồi ra chỗ Deyky bỏ lại anh

-Anh xin lỗi!-Anh mấp máy môi rồi bỏ đi

Trong giờ học,nó cảm thấy hơi nhức đầu,cơ thể nó đang nóng dần lên nhưng nó vẫn cố gắng làm vẻ bình thường....

Mắt nó đang mờ dần đi và gục xuống bàn,nó chỉ còn nghe thấy tiếng gọi của Deyky trong vô thức và tiếng gọi quen thuộc,đầu nó đau nhức

Ai đang gọi mình vậy?Giọng nói này quen quá nhưng mình không thể nhớ được.....

Và nó bất tỉnh.....

Dưới phòng y tế,nó khẽ lay động mi mắt nhìn quanh phòng,mùi thuốc xộc vào mũi nó phát ớn nó lắc đầu để tỉnh táo

“Cạch”Cánh cửa phòng y tế mở

-Ai?-Nó cất giọng yếu ớt

-Là tôi!-Anh đi vào

-Cậu vào đây làm gì?-Nó khẽ lườm cậu

-Tôi vào xem cô thế nào thôi!

-Không ai mượn cậu quan tâm và giờ thì tránh xa tôi ra!-Nó nằm xuống và kéo chăn lên

Bỗng chiếc chăn bị kéo mạnh ra, một thứ gì đó nặng nặng đang đè lên người nó, nó ngạc nhiên hết sức khi thấy anh

-Tôi tưởng cậu đi rồi?

-Tôi nói cho em biết, tôi sẽ làm em nhớ lại tôi và nhớ rõ, tên tôi là Hoàng Khánh Minh!

-Tại sao tôi phải nhớ?

-Bởi vì em là người yêu tôi, tôi sẽ làm cho em là của tôi bởi tôi không muốn mất em....lần nữa.....-Anh khẽ thì thầm nhỏ dần

-Tôi không yêu cậu và cậu nên nhớ rõ: Tôi thực sự không biết cậu! Vậy thôi!-Nó đẩy anh ra rồi vùng chạy ra ngoài

Anh nhìn theo nó khẽ nhếch môi

-Em sẽ không thoát nổi tôi đâu! Phương à!

Sau khi nó chạy ra khỏi phòng y tế thì va vào một người, nó vội vã đứng dậy

-Tôi xin lỗi!-Nó ngẩng đầu lên

-Phương?

-Anh hai? Anh làm gì ở đây vậy?

-Em tự đứng ngất trong lớp làm anh lo quá, anh thấy em chưa tỉnh nên tính đi mua ít trái cây! Mà em chạy đi đâu vậy?

-À....Không có gì! Em muốn đi dạo nên ra ngoài này!

-Chắc chứ? Anh thấy em chạy vội lắm mà! Em giấu gì phải không?

-Anh hai không tin em à? -Nó giận dỗi

-Ồ...anh tin được chưa? Vậy bây giờ về thôi, anh xin nghỉ tiết rồi! Mà em khỏe hẳn chưa? Có cần anh gọi bác sĩ không?

-Không sao đâu anh! Em ổn mà, về thôi!-Nó kéo Deyky đi

XIN LỖI CHAP NÀY HƠI NGẮN!

42. Chap30:em Muốn Đi Mỹ!!!

Sau khi nó cùng Deyky về nhà

-Anh hai~Em muốn đi Mỹ!-Nó từ trên tầng vút xuống bếp gọi Deyky

Deyky tay đang cầm dao cắt rau “Xoẹt” Đứt tay!

-HẢ!!!!!!!!!!!!!!-Deyky đánh rơi con dao hét ầm lên

-Em muốn đi Mỹ thôi mà! Có cần hét thế không?-Nó bịt tai nhăn nhó mặt

-Nhưng đi Mỹ làm gì? Đang sống yên sống ổn không thích à!

-Không! Em muốn đi Mỹ! Em muốn đi Mỹ cơ!-Nó nhõng nhẽo

-Trời ạ! Không đi đâu hết! Lên phòng học bài đi!-Deyky gắt

Thật sự là nó rất khó chiều.....

Nó giận dỗi bỏ lên phòng đóng cửa....

Mãi một lúc sau không thấy nó xuống,Deyky mới lên phòng gõ cửa

-Phương à!Em không sao chứ?

-.....-Đáp lại câu hỏi của Deyky là sự im lặng

-Được rồi là anh có lỗi,anh xin lỗi!

-.....

-Anh xin lỗi mà!

-.....

-Anh có nặng lời với em nên anh chân thành xin lỗi!Em mở cửa ra được không?Hoặc ít nhất là nói một lời thôi cũng được!

-.....-Đáp lại lời nói,câu hỏi của Deyky tất cả chỉ là sự im lặng đến đáng sợ

Deyky lo lắng liền phá khóa vào thì không thấy nó ở trên giường mà thấy nó đang nằm ở dưới sàn nhà,thân người không cử động mà im lìm

Deyky sợ hãi chạy nhanh đến cạnh nó lay nó

-Phương!Dậy đi,đừng làm anh sợ!

-A.....nh.....h.....hai.....-Mi mắt nó mở nặng nề,con ngươi nhìn mờ nhạt,nó nặng nhọc gọi Deyky và cuối cùng trước mắt nó là màn đêm đen tối,nó chỉ còn nghe được loáng thoáng tiếng Deyky gọi rồi nó xa dần và tắt hẳn.....

Sáng hôm sau,nó khẽ mở mắt từ từ một cách mệt mỏi rồi nhìn xung quanh bắt gặp Deyky đang nằm gục bên cạnh giường

-Anh hai!-Nó gọi

Deyky nhíu mày rồi mở mắt nhìn nó vui mừng

-Em tỉnh rồi à?Làm anh lo lắng biết không?Lần sau có bị làm sao thì nói cho anh!

-Anh hai!Em không sao,em ổn mà!-Nó cười nhẹ và nó cảm thấy thật ấm áp khi được quan tâm nhiều như vậy

-Bác sĩ bảo em nên nghỉ ngơi nên anh đã xin nghỉ học hôm nay!Em nằm yên đó,anh đi nấu cháo rồi còn uống thuốc!-Deyky xoay người định đi thì cánh tay được kéo lại

-Em còn muốn ăn gì nữa à?-Deyky quay lại

-Em.....em muốn đi Mỹ!-Nó cúi đầu xuống

-Được rồi!Chúng ta sẽ đi Mỹ khi em khỏe lại!-Deyky thở dài nói

-Thật chứ ạ?-Nó vui mừng nói cứ tưởng là sẽ bị Deyky mắng cho một trận nhưng lại không,bị ôm đúng là sướng thật!

-Thật!

Nó thả tay Deyky ra rồi giục

-Anh đi nấu cháo đi!Nhanh lên em còn uống thuốc!

Deyky phì cười rồi đi xuống bếp nấu cháo.Sau khi Deyky đi,nó nhảy tuột xuống giường sắp xếp đồ đạc,nó rất mong tới lúc đi Mỹ rồi tha hồ vui chơi.

Vạch thời gian

Sau khoảng 2 ngày nó đã khỏe lại và bây giờ nó đang ở sân bay cùng Deyky mua vé

-Cho tôi 2 vé máy bay đi Mỹ chuyến gần nhất!-Nó

-Của quý khách!-Cô nhân viên nhân viên tiền rồi đưa 2 vé cho nó

Deyky cầm lấy vé từ tay nó,mặt nhăn lại

-Đi thế này phiền lắm!Hay là đi máy bay riêng đi!

-Không được!Phải đi thế này thì cảm giác mới hồi hộp chứ!-Nó chu miệng nói

-Chắc anh chết quá!-Deyky than

-Anh muốn chết thì đến khi ổn định nhà ở rồi hẵng chết nhé!Nếu không em lại phải chi tiền đi chơi làm tang lễ cho anh!-Nó cười đều

-Em.....

-Em gì mà em!Đi thôi!-Nó ngăn chặn cơn bùng nổ của Deyky bằng cách kéo Deyky lên máy bay và chọn chỗ ngồi ổn định

——Trong khi đó ở trường——

Đã 2 ngày rồi mà không thấy Deyky với nó đến lớp làm lòng anh lo lắng,đêm trằn trọc không ngủ được

Cô giáo bước vào lớp

-Các em,cô có một thông báo là hai bạn vừa chuyển vào lớp ta là Deyky và Phương đã xin nghỉ học và sang Mỹ vào sáng nay chưa kịp chào cả lớp nên hai bạn đã tặng cho mỗi người một phần quà gọi là kỉ niệm!-Cô giáo vừa nói vừa bê một hộp quà to từ dưới lên và phẩy cho mỗi người một hộp quà

Khi mọi người mở ra thì món quà đều vừa đúng sở thích,thật tình cờ là nó lúc đi mua quà thì lại nhớ mang máng về quá khứ...Đến món quà của anh,đôi mắt lặng lẽ chiếc hộp.....Nó nhỏ hơn so với hộp của cả lớp,chiếc bọc màu xanh lá xen màu hồng khác với cả lớp,anh tháo chiếc nơ...mở hộp ra.....Bất ngờ,đó là một chậu hoa anh đào nhỏ làm bằng sứ và kim cương lấp lánh nhưng tất cả đều là nụ hoa chỉ riêng có hai bông hoa là...Anh cầm chiếc chậu hoa lên,đôi mắt chăm chú vào hai bông hoa anh đào duy nhất nở rộ

-Anh biết em vẫn còn nhớ anh!

Sau đó anh cầm cặp,tay ôm theo chậu hoa nhỏ Và chạy vụt ra khỏi lớp trong con mắt ngạc nhiên xen lẫn vui mừng của cả lớp,anh chạy ra cổng trường

-Đợi anh nhóc,anh sẽ bắt được em!

—————2 năm sau—————

2 năm?Khoảng thời gian không nhỏ đối với nó và anh.....

Tại một công ti lớn mang tên M.P

-Giám đốc!Cô gái giám đốc cho điều tra thật tình không thể tìm được!-Giọng một người con trai vang lên

-Nhất định phải tìm được dù có phải lật tung cái Trái Đất này lên!-Một giọng nói lạnh lùng đầy uy quyền vang lên

-Nhưng chúng ta đã tìm được 2 năm rồi!Có khi cô gái đó đã thay đổi tên hoặc đã....-Người con trai đang nói thì dừng lại

-Không phải chuyện của người,mau đi đi!-Giọng nói vang lên xen chút tức giận

-V...vâng!-Người con trai khẽ run giọng rồi vội vàng rời khỏi căn phòng

Sau khi người kia đã đi,vị giám đốc đưa mắt nhìn chậu hoa anh đào bên cạnh là bức ảnh người con gái mang mái tóc màu bạch kim tươi cười

-Anh sẽ bắt được nhóc nên đừng cố trốn!-Ánh mắt khẽ danh lại lạnh băng

43. Chap31:trói Buộc Bên Cạnh!

- Giám đốc!Chúng ta có hẹn kí hợp đồng bên công ti C.O ở quán cafe Fairy ngay bây giờ!-Thư kí
- Tôi biết rồi!-Anh đứng dậy rồi đi xuống sảnh,đằng sau là cô thư kí rất xinh đẹp khiến người ta có thể hiểu nhầm
- Dưới sảnh....Sau khi anh và thư kí đi khỏi thì tiếng xì xào vang lên
- Giám đốc lại đi cùng thư kí kìa!
- Họ đẹp đôi ghê ha!
- Tôi nghe nói là họ đang hẹn hò!
- Ừ!Chắc vậy!
- Tôi ước như chị thư kí quá!
- Ừ!Giám đốc nổi tiếng lạnh lùng mà còn đẹp trai như thế ai mà chẳng thích!
- Quay về phía anh—————
- Anh dừng xe ở trước quán cafe Fairy rồi cùng thư kí vào bên trong....Anh nhìn quanh rồi chọn một chỗ ngồi yên tĩnh
- Giám đốc có uống gì không?-Thư kí lên tiếng
- Cafe không đường không sữa!
- Vâng!-Cô thư kí rời chỗ ngồi rồi đi gọi đồ uống
- Cùng lúc đó....“Leng...Keeng...”Cánh cửa quán cafe mở ra,anh không chú ý mấy
- Từ sau cánh cửa,nó bước vào,bên cạnh nắm tay một bé trai,bên tay phải của bé trai là một người con trai quen thuộc-Deyky,sau 2 năm Deyky lại có vẻ nam tính và đẹp trai hơn nhiều.Nhìn họ như một gia đình thật hạnh phúc.
- Nó cùng Deyky và bé trai chọn chỗ ngồi hơi cách xa anh
- Quý khách uống gì?-Một người phục vụ đi tới
- Cho tôi một cafe có sữa!Còn em và con?-Deyky hướng mắt về nó và bé trai
- Con uống giống mammy!-Bé trai lên tiếng,ánh mắt hướng về phía nó
- Vậy thì cho em hai sinh tố sữa chua!-Nó cất giọng lên là lúc thu hút sự chú ý của anh
- Anh ngồi cách khá xa nhưng cũng không phải là không nghe thấy,anh hướng ánh mắt về phía giọng nói quen thuộc đó
- Phương?
- Anh nhìn thật kỹ,thật là chẳng khác xưa tí nào,vẫn mái tóc bạch kim thả dài,đôi mắt ấy,ánh mắt ấy và giọng nói ngọt ngào ấy....
- Anh đứng dậy khỏi chỗ đi đến phía bàn nó ngồi
- Phương!-Anh chạm tay vào vai nó

Nó giật mình

-Giọng nói này....Không lẽ.....Minh!-Nó quay lại gặp phải ánh mắt quen thuộc của anh

-Em nhớ lại rồi!-Anh vui mừng

-Mamy,chú này là ai vậy?-Bé trai kéo tay nó hỏi

-Mamy?Em có con rồi sao?-Anh nhúu mày nhìn nó

-Cùng Deyky?-Thấy nó không trả lời,anh càng ép

-Xin lỗi nhưng tôi không quen anh!-Nó định trả lời nhưng ngen lại ở cổ vội vàng dừng dậy rồi chạy vụt ra khỏi quán

Anh hướng mắt lườm Deyky rồi đuổi theo nó

-Có vẻ bánh xe định mệnh lại quay rồi!-Deyky khẽ mỉm cười nhìn nó và anh ở phía xa

-Baba,chú đó là ai vậy?-Bé trai quay sang Deyky

-Chú đó à?.....Là chồng của mammy con!

-Thật à!Vậy là Denvin lại có thêm baba nữa rồi!-Bé trai cười

-Đúng vậy!Giờ thì chúng ta uống nhanh rồi về thôi,mama đang chờ chúng ta ở nhà!-Deyky xoa đầu bé trai

-Vâng!Con sẽ về kể với mama là mammy Phương tìm thấy chồng rồi,sau đó gia đình chúng ta sẽ có bốn người...à thêm Denvin nữa là năm người!-Bé trai tươi cười

-Đúng rồi!Giỏi lắm!

-Vậy mammy sẽ về chứ à?

-Hôm nay mammy con bận cùng chồng rồi!Tối nay chỉ có ba chúng ta thôi!

-Vâng!

—— Quay lại với nó và anh ——

Nó chạy thật nhanh ra khỏi quán cafe và chayn được một quãng đường khá xa,còn anh thì chạy thật nhanh theo sau nó nhưng đến ngã rẽ thì lại mất dấu

-Chết tiệt!-Anh chửi rồi lấy máy ra

-Chạy xe ra đường XY cho tôi nhanh lên!

-Vâng!

Khoảng 5 phút sau,một chiếc siêu xe đi tới,anh vào trong xe nói với người lái

-Tiền tắc xi,bắt xe quay lại quán cafe kí hợp đồng hội tôi,tôi có việc gấp,thư kí đang chờ ở đó!

-Vâng!

Anh leo lên xe rồi đi tìm nó

-Em có chạy đằng trời cũng không thoát khỏi tôi đâu!

Trong khi đó nó đang ở đường chờ đèn xanh tiện thể lấy lại hơi

-Cuối cùng cũng bắt được đuôi!-Nó thở phào

Từ đằng xa,chiếc siêu xa của anh đi tới,anh hướng ánh mắt tìm xung quanh thì thấy nó,khẽ nhếch môi cười,ánh mắt anh lặng lẽ đưa ánh mắt theo bóng dáng nó

Sau khi đi được một đoạn mà nó cho là khá xa và ít người đi,nó mới bình tĩnh lại và đi từ từ nhưng nó không hề phát hiện theo sau nó anh vẫn đang lặng lẽ quan sát

Nó đang đi thì va phải một tên...ờ phải nói sao nhỉ?...Hắn sầm đày mình,tóc nhuộm tùm lum,quần áo chẳng đầu vào đầu,ở cổ còn đeo cái xích chó:))...à nhầm đeo vòng cổ định nhìn rất là...xã hội đen...Hắn lên tiếng

-Cô em đi đâu mà đi một mình thế?Bị người yêu bỏ à?

Nó chẳng quan tâm lườm hắn

-Cô em đừng nhìn anh như thế chứ,tiếp anh một đêm là cuộc đời em sung sướng anh sẽ cho em cảm giác thiên đường!

-Tránh ra!-Nó lạnh lùng

-Đừng cứng đầu nữa!Người yêu em thật là ngu ngốc khi bỏ qua một miếng mồi ngon như em!

Thật sự thì kiên nhẫn của nó chỉ có khoảng 5% mà nó đã vượt quá giới hạn cho phép,không chần trừ nó vùng chân đạp thẳng vào bụng tên đó làm hắn ngã lăn xuống vỉa hè

-Khôn hồn thì cút!

-Mày...rượu mời không thích thích uống rượu phạt,tao sẵn sàng đãi mày!-Hắn đứng dậy rồi từ hai bên một nhóm đàn em đi đến mặt mũi tên nào cũng hung ác,gian tà và rất đen tối

-Đánh nó cho tao!-Hắn ra lệnh cho đàn em

-Hèn quá!-Nó nói rồi vật ngã từng tên đàn em của hắn

-Một lũ con trai ỨC HIỆP một đứa con gái mà không thấy hèn quá sao?-Nó tiến về phía tên đại ca

-Mày...con nhỏ chết tiệt!-Hắn đưa tay định tát nó thì tay nó nhanh nhẹn giữ chặt lại

-Bà nói cho mày biết,bà đây đai đen tất cả các loại võ!Còn nữa,bà không có thất tình nghe chưa!-Nó hét lớn rồi đập tên đó qua một bên sau đó thản nhiên đi tiếp

Anh từ đằng xa định ra giúp nó làm anh hùng cứu mỹ nhân nhưng lần này không được rồi!Lại còn nhìn nó xem,thản nhiên chưa kia!

Anh dừng xe rồi xuống,đi bộ theo sát nó,nhân lúc nó không để ý anh đánh vào gáy nó làm nó ngất trong vòng tay anh(có ý lợi dụng)anh bế nó lên rồi quay lại cho nó vào trong xe rồi đi về nhà....

—————Tối hôm đó—————

Nó mơ màng tỉnh lại thì thấy mình đang nằm trong một căn phòng xa lạ và có vẻ chủ nhà rất giàu,căn phòng lớn dùng nhiều đồ sang.Nó chống tay dậy thì thấy đau ở sau gáy,nó nhớ lại lúc xử bọn côn đồ xong thì nó đi tiếp sau đó cảm thấy có ai đó đánh vào sau gáy rồi chẳng còn biết gì nữa!

Nó nhìn quanh căn phòng thì thấy phòng tắm đang có người,tiếng nước chảy xối xả....

-Á!Chẳng lẽ mình bị bắt cóc!May mà hắn chưa biết mình tỉnh,phải nhân cơ hội trốn mới được!-Nó nghĩ rồi đi xuống giường tiến về phía cửa,nó mừng thầm,tay chạm đến cánh cửa đang định mở ra thì

-Em định đi đâu?-Một giọng nam lạnh lẽo tỏ vẻ không hài lòng vang lên

Nó đông cứng người từ từ quay mặt lại....đỏ mặt...đỏ mặt...anh đang teong tình trạng người chỉ quần có chiếc khăn tắm ở dưới,bên trên nude lộ cơ bắp san chắc,mái tóc ướt rũ xuống mặt quyền rũ

-ÁÁÁ!!!!!!-Nó hét lên rồi lấy tay che mắt

-Anh....anh làm cái quái gì vậy?Mau mặc quần áo vào nhanh lên!Mà tôi nói không quen anh,cho tôi đi đi!

-A~Em cũng biết đỏ mặt sao?-Anh khẽ cười thích thú nhìn gương mặt đỏ như gấc của nó

-Đó là chuyện bình thường mà!Tôi là con gái còn anh là đàn ông,trong khi đó anh còn chẳng mặc cái gì!

-Vậy em nghĩ xem!Nam nữ chung phòng mà không hề xảy ra chuyện gì sao?Em ngây thơ quá đó!-Anh tiến đến gần nó nở nụ cười

“Sói già”

-A....Anh tránh xa tôi ra!Tên biến thái!

-Biến thái?Em gọi bạn trai mình thế sao?Vậy anh sẽ cho em biết thế nào mới gọi là biến thái thật sự!-Anh kéo tay nó làm nó mất đã ngã nhào vào người anh và cứ thế anh đẩy nó ngã xuống giường và tư thế anh trên nó dưới dễ gây hiểu nhầm.....

Chap sau nên có 18+ không nhỉ?Các bạn cho ý kiến nha!

44. Chap32:làm Osin Cho Tôi!

Anh đè nó xuống giường,nó vùng tay chân phản kháng

-Biến thái!!!!Anh đứng dậy ngay!!

Nó cứ nhúc nhích người cọ xát với thân anh làm người anh nóng rực,con thú dục vọng bên trong anh đang thức tỉnh

-Nằm im!-Anh ra lệnh cho nó

-Không!Chừng nào anh thả tôi đi thì tôi sẽ im!-Nó cố tình động dục thân thể mà không biết anh đang rất kiềm chế

Anh thật sự chịu hết nổi,một bàn tay luồn vào trong áo nó

-A....Anh...làm cái gì vậy hả?Bỏ cái tay anh ra!!!-Nó hét lên,đỏ mặt

-Là do em làm tôi thành ra như vậy nên em phải là người dập tắt nó!-Anh cười đầy quyền rũ nhìn nó rồi cúi xuống hôn nó

Anh khéo léo khiến nó bắt buộc phải mở miệng rồi nhún cơ hội luồn lưỡi vào trêu đùa nó.Nó cố gắng đẩy dũa,phản kháng nhưng tất cả đều vô ích đành nằm chịu anh hành hạ,bàn tay hư hỏng của anh bắt đầu hành động sờ soạng khắp người nó,anh cắn nhẹ môi nó rồi hôn xuống cổ.Anh dần dần gỡ bỏ những vật cản trên người nó...Nó đã hết sức ngăn cản anh nhưng nó cảm thấy người nó dần mất sức

-Anh đã làm gì tôi?-Nó yếu ớt gượng hỏi

-Chỉ là một chút thuốc giảm sức lực cơ thể thôi!

-Anh.....Tên dâm tặc!-Nó tức nghẹn lời

-Anh chỉ dâm tặc với em thôi!Hàng trăm cô gái muốn như em mà không được,em cứng đầu quá đấy!-Anh nhẹ cắn lên ngực nó

-A...-Nó rên nhẹ nhưng quyền rũ anh nhưng đang lúc anh định...à mà thôi...thì có tiếng

-Giám đốc!-Tiếng cô thư kí vang lên đằng sau cánh cửa

-Chết tiệt,sao lại vào lúc này!-Anh chửi nhỏ rồi lưu luyến rời khỏi người nó đi về phía cửa

Nó thở phào thầm cảm ơn người gõ cửa vội vàng kéo mặc lại áo

Anh mở cửa nhìn cô thư kí

-Có chuyện gì?-Anh thay đổi giọng,lạnh lùng hỏi

-Hôm nay giám đốc đi đâu làm tôi thấy lo!Về chuyện hợp đồng tôi đã giải quyết xong!Giám đốc không bị gì chứ?-Cô thư kí nhìn anh lo lắng

-Tôi làm sao không liên quan đến cô!Đừng lo chuyện không đâu!Về đi!-Anh

-Cô gái đó là ai vậy?-Cô thư kí nhìn về phía nó đang ngồi trong phòng

-Vợ tôi!Liên quan đến cô không?

-Nhưng....giám đốc đâu có vợ?

-Vợ tôi mà cũng phải nói cho cô biết sao?Cô đi quá xa rồi đó!-Anh đóng sầm cửa rồi quay lại phía nó nhưng...nó đâu rồi?Anh nhìn ra phía cửa sổ,cửa mở...anh nhớ là đâu có mở cửa và lại còn thấy bóng dáng nhỏ của nó ở trên cành cây sát cánh cửa nữa

-Con nhóc ngốc này!-Anh vội chạy đến cửa sổ thì thấy nó đã leo xuống cây từ lúc nào

-Này!Tên dâm tặc,biến thái!Anh chưa đủ trình độ để bắt tôi đâu!-Nó trêu anh,mặt vênh váo tự đắc rồi trèo tường trốn ra ngoài và chắc chắn công việc này đối với một người từng là sát thủ chuyên nghiệp như nó là chuyện bình thường

-Tên nào ngu mà trồng cây ở đây không biết!-Anh tức giận nhảy ra ngoài cửa sổ đứng trên cây đáp xuống đất nhẹ nhàng,nhảy qua tường rồi chạy đuổi theo nó

-Con nhóc kia!Đứng lại cho tôi!-Anh hét lớn(mắt hình tượng lạnh lùng:))

-Plè...Anh có giỏi thì đuổi theo tôi xem!-Nó quay lại lè lưỡi trêu anh rồi chạy tiếp

-Em...thật không thể chịu được mà!Tôi bắt được em là em chết với tôi!-Anh tức giận,cả người hừng hực lửa khiến ai đi qua cũng tránh xa

Nó thấy anh đang tức giận thì không dám trêu nữa,cổ chạy thật nhanh về phía khu dân cư,ở đó đông người dễ lẫn trốn

Anh thấy nó rẽ về phía khu dân cư liền đuổi theo nhanh hơn bởi anh biết nó sẽ có lợi thế ở đây

Nó chạy nhanh và hòa mình vào dòng người tấp nập.Anh đến thì không thấy nó đâu,ánh mắt nhìn quanh và thấy bóng nó,anh nhếch môi cười lặng lẽ theo sau nó.Nó thì vẫn ngây thơ nghĩ là anh đã bỏ cuộc nên đi về nhà.Nó đã bí mật mua một căn nhà bên ngoài đề phòng có chuyện.Nó mở cửa vào nhà....Còn anh thấy nó đi vào nhà thì trèo cổng vào trong vườn sau đó phá khóa cửa sổ trèo vào phòng nó....

Nó đang tắm thì nghe tiếng lạch cạch ở bên ngoài cứ nghĩ là mèo nên vẫn ung dung tắm.Sau khi tắm xong nó mặc đồ ngủ rồi ra ngoài...nó giật thót mình khi thấy anh đang nằm ngủ ở trên giường nó.Nó thở dài rồi lấy chăn đắp cho anh,nó đang định quay đi thì tay anh nắm lấy tay nó

-Phương!Đừng đi!Anh xin lỗi,là anh sai!-Anh nói trong lúc mơ

Tim nó đập mạnh

-Không được!Nhất định không được rung động nữa!-Nó lắc đầu rồi gỡ tay anh ra nhưng bất ngờ anh kéo mạnh nó lại làm nó ngã xuống giường ngay bên cạnh anh

-Này!Bỏ ra!-Nó kéo tay mình ra khỏi tay anh nhưng anh giữ thật chặt rồi vòng tay kéo nó vào người ôm

-Ngủ đi!-Anh nhắm mắt thì thầm

Nó đỏ mặt nhưng rồi cũng thiếp dần đi.....

Sáng hôm sau....nó mở mắt tỉnh dậy thì không thấy anh đâu cả,cứ nghĩ là anh đi rồi nên thở phào nhẹ nhõm cho đến khi nghe thấy tiếng lục đục dưới bếp với mùi thơm của bánh mì làm nó vội vã VSCN rồi bay nhanh xuống bếp thì thấy anh mặc tạp dề,tay cầm chảo đang rán trứng, trên bàn đồ ăn đã đầy đủ một cốc sữa,một chiếc bánh mì bơ

-Anh sao còn chưa về?

-A!Em dậy rồi à?-Anh tắt bếp quay lại nhìn nó

-Trả lời câu hỏi của tôi!

-Thì làm bữa sáng cho em!

-Không cần!Tôi có thể ra ngoài ăn!
 -Ăn ở ngoài nhiều không tốt!
 -Tốt hay không thì cũng chẳng liên quan đến anh!Về đi!
 -Vậy anh ở lại làm quản gia cho em cũng được!
 -Tôi không có tiền trả lương với lại tôi tự làm được không cần quản gia!Anh đi về đi!
 -Không về!
 -Vậy anh có làm osin cho tôi không?Nếu làm thì tôi cho ở lại!
 -Em!
 -Tôi làm sao?Có làm không?Không làm thì về!
 -Thì làm!-Anh nhắm mắt nói
 -Vậy ở nhà dọn nhà!Tôi đi làm!
 -Ăn sáng đã!
 -Tôi chưa đói!
 -Chưa đói cũng phải ăn!-Anh kéo nó ngồi xuống ghế rồi mang đồ ăn ra
 Nó đành ngậm ngùi ăn hết nhưng phải công nhận là anh làm ngon!
 -Tôi đi làm đây!-Sau khi ăn xong nó ra cửa
 -Đi cẩn thận!-Anh chào nó rồi sau khi nó đi anh rút điện thoại ra
 -Alo!-Đầu kia
 -Thuê cho tôi 2 người đến dọn dẹp căn nhà ở đường XY,số nhàZ!
 -Vâng!
 Anh cúp máy rồi gọi người đến đón đi làm.....

45. Chap33:cô Thư Kí

•
 .[-]Äp... ..p¥.
 • •
 • NEW YEAR 2016
 •
 _::_____
 /_____/

.....|_ |_'|
 ↑↑_↑↑_↑↑_↑↑_↑
 Năm * Mới an
 lành, ấm áp,

hạnh phúc,
yêu thương...!

Mình chúc mọi người năm mới vui vẻ,nhận được nhiều lì xì hơn và cảm ơn đã bình chọn cho chuyện của mình!Đây là quà năm mới!

Happy New Year

~Yuu

Anh xuống xe,tất cả nhân viên đã đứng chờ thành hàng dài

-Mọi người đi làm việc đi!-Anh nói rồi đi vào thang máy dành riêng cho tổng giám đốc

Khi anh vừa rời đi,tiếng xì xào vang lên

-Trời ơi!Lần đầu tiên giám đốc nói với chúng ta đó!

-Hôm nay trông giám đốc có vẻ vui vui!

-Chắc hôm qua lại có chuyện gì à?

-.....

Anh vào thang máy rồi đi lên phòng ngang qua thư kí,cô ta nhìn anh định nói rồi lại thôi.Anh vào phòng nhanh chóng vào chỗ ngồi vui vẻ làm việc khác hẳn với “tăng băng” mọi hôm.

Cốc.....cốc....

-Vào đi!

-G...Giám đốc!T....tôi...tôi...

-Cậu có việc gì mà cứ ấp a ấp úng vậy?-Anh

-Dạ!C...chuyện là tôi muốn xin nghỉ phép vài tuần để chăm sóc vợ mới đẻ!-Anh nhân viên cúi mặt nói

Anh đứng dậy làm anh nhân viên giật mình

-G....giám...giám đốc...

-Anh cứ nghỉ đến khi vợ khỏe hẳn đi làm!

-Dạ?

-Đây là quà của tôi của con anh!Thứ lỗi vì tôi không đến được!-Anh đưa một chiếc phong bì ra

-Không cần đâu tổng giám đốc!

-Cậu cầm đi!

-Dạ thôi!

-Không thôi gì hết!Cậu nhận hay muốn tôi trừ lương?

-Vây cảm ơn tổng giám đốc nhiều lắm!Tôi cảm ơn!-Anh nhân viên

-Không có gì!Cậu mau về với gia đình đi!

-Vâng!Tôi xin phép!-Anh nhân viên đi ra cửa đi về

Được khoảng 10 phút sau.....“Reeng...Reeng”

Chiếc máy bàn công ty reo lên,anh nhấc máy

-Tổng giám đốc!Có giám đốc của công ti thời trang Nhật-Hàn đến bàn giao hợp đồng!

-Cho lên!

-Vâng!

5 phút sau.....

“Rầm”Cánh cửa phòng anh bị mở ra bởi một lực rất mạnh

-Ai?-Anh khó chịu lên tiếng

-Tôi đây!Tên osin!-Nghe cái giọng của nó anh ngạc nhiên nhìn lên

-Em làm gì ở đây vậy?Nhớ anh của à?-Anh dờ cái giọng đều

-Này!Tên osin kia!Tôi nói cho anh biết,tôi bảo anh làm osin cho tôi chứ không phải thuê người làm phá tung nhà tôi lên!-Nó tức giận hét vào mặt anh

-A...Anh xin lỗi!Em bớt giận đi!-Anh

-Bây giờ đi về!Dọn lại nhà tôi y như cũ ngay và luôn nghe chưa??

-Nghe...Nghe rồi!Nhưng có thể cho anh ít phút được không?Anh có việc phải kí hợp đồng với bên công ti khác!

-Công ti thời trang Nhật-Hàn chứ gì?

-Sao em biết?

-Công ti của tôi sao tôi không biết!Tôi phải nói thể mấy cô chân dài của anh mới cho lên!

-Vậy ra em là tổng giám đốc thời trang Nhật-Hàn à?

-Ồ!Không nói nhiều nữa đi về!-Nó kéo tai anh lôi ra phòng

-A...A!Vợ đau chồng!-Anh la lên

-Tôi vợ chồng gì với tên osin như anh!-Nó kéo anh đi qua chỗ thư kí

-Cô kia!Đứng lại!-Thư kí

Nó dừng rồi quay lại

-Việc gì nói nhanh!

-Cô là ai mà dám kéo tổng giám đốc của chúng tôi!

-Là ai à?-Nó cười rồi liếc anh-Tôi là chủ của sếp cô đó!Đây là osin cho nhà tôi!Rồi,bây giờ thì cô làm gì tôi!

-Anh ấy không phải osin!Đấy là....

-Anh ta là gì?Không nói được sao?...Không được thì bỏ đi!-Nó xoay người bước đi

Xuống đến sảnh,nhân viên ai cũng tròn xoe mắt nhìn nó và anh ngạc nhiên,trong khi đó anh cứ kêu la

-Á!Vợ...vợ nhẹ tay chút đi!Chồng xin lỗi mà!

-Cái tên này!Tôi không phải vợ anh!-Nó gằn giọng lôi anh quăng lên xe

-Lái!-Nó chỉ vào ghế lái xe

-Rõ vợ!-Anh

Nó lườm anh rồi vào chỗ ngồi và lái xe đi

Chiếc xe đã đi xa.....

-Híc!Không ngờ tổng giám đốc đã có vợ rồi!

-Uk!Nhìn giám đốc trẻ thế mà đã lấy vợ!

-Tiếc quá!

-Nhưng hai người đó cũng hợp đôi đấy!

-Đúng rồi!Không ngờ giám đốc lại sợ vợ mình đến thế!Bình thường thì như “tăng băng”!

-Ừ!

-.....

Mọi tiếng bàn tán cứ vang lên...Từ đằng xa,cô thư kí hần lên ánh mắt căm hờn...

-Tổng giám đốc phải là của tôi!-Nói rồi cô ta bỏ đi

46. Chap34:người Con Gái Anh Yêu!

Sáng hôm sau.....Khi anh và nó vẫn còn đang yên giấc ngủ ngàn thu

“King.....Koong.....King.....koong..”

-Mới sáng sớm ai đã đến vậy chứ?-Nó ngáp ngủ

-Tên osin ra mở cửa đi!

-Vợ ra mở đi!-Anh nói vọng từ bên giường kia

-Đi đi không tôi đuổi việc!

Anh uể oải đứng dậy,ngáp dài rồi xuống nhà mở cửa

-Ra đây!!-Anh mở cửa

-Xin chào!-Từ đằng sau cửa một người con trai bước ra

Anh ta có làn da trắng mịn không tì vết,đôi mắt màu xanh nước,mái tóc vàng cắt gọn gàng trông rất đẹp trai và nhìn là biết cậu ta là người Anh.

-Cậu là? -Anh lên tiếng

-Tôi là Tony,bằng tuổi Phương,rất vui được gặp cậu!-Tony vui vẻ giới thiệu

-Ồ!Rồi sao nữa....-Anh ngáp ngủ

-Rồi sao cậu lại ở nhà Phương?

-Tôi là ch...-Anh chưa kịp nói hết câu thì nó từ đâu nhảy ra chen vào

-Tony!!!!-Nó nhảy lên ôm lấy cổ Tony vì nó chỉ gần bằng vai của Tony thôi!

-Phương!Mình nhớ cậu lắm!-Tony ôm lấy nó

-Vậy mà tưởng quên Phương rồi cơ chứ!Vào nhà thôi!-Nó kéo tay Tony vào trong nhà bỏ anh đứng đờ đẫn tức giận,ngọn lửa ghen tuông bùng nổ

-Osin lấy nước mời khách!-Tiếng nó lạnh lạnh từ trong phòng khách vang lên

Anh mặt đen sì,u ám đóng sầm cửa lấy nước,anh để mạnh khay nước xuống bàn

-Của cậu!-Anh nghiêng răng thì thảo,ánh mắt sắc bén lườm Tony

“Hic!Cậu này trông đang tức giận!Mình có làm gì sao đâu chứ?”Tony nghĩ đưa tay lấy cốc nước

Anh ngồi xuống cạnh nó,mắt vẫn không quên lườm Tony

-Tony cậu về lúc nào mà không báo để mình ra đón!

-Mình làm vậy để bất ngờ mà!Ở bên đây mình hôm nào cũng nhớ Phương luôn!

-Phương cũng thế!Phương làm sao quên được Tony cơ chứ!!

Mặt anh đen như đít nồi kéo nó đứng lên

-Tôi muốn nói chuyện với Phương một lúc!

-Hai người cứ tự nhiên!-Tony mỉm cười

Anh kéo nó vào trong bếp,nó giật phăng tay ra

-Anh làm cái gì vậy hả??-Nó xuýt xoa cổ tay đang đỏ ửng

-Em.....

-Tôi làm sao?-Nó bĩu môi

Anh đẩy nó vào tường,đôi mắt tức giận nhìn nó

-Anh....anh đang làm cái quái gì vậy?Thả tôi ra!!-Nó dẩy dựa

-Em thật là quá đáng mà!Tại sao em lại nhớ hân?Hân ta có quan hệ gì với em?-Anh hét lên

-Anh....ghen hả?-Nó “ngây thơ” hỏi

--Biểu tượng mặt anh.....

-Haha....anh mà cũng biết ghen á???-Nó cười

-Chứ em nghĩ sao?-_||

-Tránh ra!Tony đang đợi tôi!

-Tony...Tony....em đừng có nhắc cái tên đó trước mặt anh!

-Anh nói cái gì?Đừng bao giờ xúc phạm Tony như thế!

-Cậu ta có cái gì đáng để em quan tâm không?-Anh gần như hét lên vì giận

-Anh biết gì về tôi mà nói!Tony là người ở cạnh tôi,giúp đỡ tôi trong lúc tôi khó khăn!Vậy mà anh....anh thì sao?*Giọng nó run run, nó cắn chặt môi*Lúc tôi đau...Tony là người gắn vết thương đó...còn anh lúc ấy đang ở đâu?....Lúc tôi gần như sắp gục ngã...Tony là người đỡ tôi dậy....Lúc tôi muốn từ bỏ....Tony là người cho tôi hy vọng!Vậy....anh có làm được gì cho tôi không?Anh chẳng hiểu gì về tôi nên đừng nói nữa!Đi đi!Tôi chịu đủ rồi!-Nó buông lời nhẹ nhàng nhưng như ngàn con dao đâm vào tim anh,anh buông lỏng hai ta,nó vùng ra rồi chạy lên phòng khóa cửa....Nước mắt từ hai hàng mi cứ trào ra mang theo sự đau khổ trong tình yêu.....

Anh khẽ mỉm cười đau xót,nước mắt trào ra...Anh đã khóc vì một người con gái...người con gái mà anh yêu.....

Tony đứng đó,nghe hết mọi chuyện

-Có lẽ,Mình đến không đúng lúc rồi!-Tony quay bước ra về

Mấy ngày sau,nó đều tự nhốt mình trong phòng không chịu ăn uống,nó cứ vậy đôi mắt sưng húp vì khóc...Anh ngày nào cũng làm cơm gọi nó ra ăn để phần ăn trước cửa phòng nhưng nó vẫn cứng đầu không chịu ra.Anh cũng bỏ ăn,bỏ ngủ chỉ biết dựa mình vào cánh cửa phòng nó mà chờ đợi.....

Xin lỗi m.n vì mình ra chap muộn!Mình hứa!Lần sau sẽ ra chap sớm hơn!Cảm ơn vãn bình chọn và theo dõi truyện của mình!

47. Chap35:tự Giải Quyết Hay Cần Đánh Ghen Đây??

Sau 5 ngày nó tự nhốt mình trong phòng,anh không còn đủ kiên nhẫn để chờ nó nữa anh đập cửa gọi

-Phương,mở cửa cho anh!Phương!!!

-.....-Đáp lại lời gọi của anh chỉ là sự yên lặng đến đáng sợ

-Đừng dọa anh,Phương!Mở cửa ra đi!Coi như anh cầu xin em!!

Vẫn không nhận được câu trả lời của nó,anh lo lắng liền đập cửa xông vào,đưa mắt nhìn quanh căn phòng tối không chút ánh sáng...Anh giật mình khi thấy nó nằm trên sàn nhà,anh vội chạy đến đỡ nó dậy

-Phương!Mở mắt ra nhìn anh này,Phương!-Anh cố lay nó dậy nhưng không thể,người nó mềm nhũn không chút sức lực chỉ được nâng lên nhờ lực của anh,da nó tái nhợt,mắt nhắm nghiền,hơi thở yếu ớt

Anh bế nó lên nhẹ như sợi bông vội vã đến bệnh viện...

-Bác sĩ!Bác sĩ đâu!Các người đâu hết rồi!-Anh hét ầm cả cái bệnh viện lên

-Cậu chủ cần gì ạ!!-Một ông bác sĩ hốt hải chạy ra

-Mau khám cho vợ tôi!Mau lên!!

-D...Dạ...cậu chủ!-Ông bác sĩ lắp bắp trả lời

Nó được bác sĩ đưa vào phòng khám,anh đi đi lại lại,trong lòng sợ sệt lo lắng.

“Cạch”Cánh cửa phòng khám mở ra,anh đã chạy vào ngay

-Cô ấy bị làm sao??

-Cậu chủ!Cậu bình tĩnh!

-Bình tĩnh thế nào được!Vợ tôi đang nằm đấy mà các người bảo tôi bình tĩnh là sao???

-Dạ,cô chủ không sao!Chỉ là thiếu ăn,thiếu ngủ dẫn đến suy nhược cơ thể!May là đưa đến kịp không thì sẽ nguy hiểm đến tính mạng vì thiếu chất dinh dưỡng!Hiện tại đã ổn,cô chủ đang ngủ,tôi đã chuyển dinh dưỡng vào cơ thể rồi,lát cô chủ sẽ tỉnh,mong cậu chủ giữ yên lặng!Tôi xin phép!-Bác sĩ đứng lên và ra khỏi phòng

Anh nhẹ nhàng kéo ghế đến ngồi cạnh giường nó,đưa tay vén những sợi tóc vương trên khuôn mặt nó,da nó có vẻ đã hồng hào hơn lúc anh đưa nó đến bệnh viện.Anh đã yên tâm hơn,nhìn nó ngủ mới bình yên làm sao,nhất định anh sẽ mang nó về làm vợ cho dù nó có chấp nhận hay không,anh sẽ làm nó hạnh phúc.....và rồi anh chìm dần trong giấc ngủ,tay anh vẫn nắm chặt tay nó không rời....

Sáng hôm sau.....

Nó từ từ mở mắt,khẽ nhúu mày cử động cơ thể

-Đau!-Nó khẽ rên trong cổ họng khi bắt đầu cử động đến cánh tay và rồi nó nhìn xuống,đôi mắt dao động nhẹ khi thấy anh đang ngủ tay anh nắm chặt lấy tay nó,nó từ từ rút tay mình ra

-Ừm....-Anh nhúu mày khó chịu giữ lấy tay nó,nó thờ dãi nhìn anh,rồi cứ để anh ngủ ngon lành trên tay mặc dù tay nó đã cứng ngắc,mắt gần hết mọi cảm giác

Khoảng 1 tiếng sau,anh khẽ mở mắt,lạnh toát người khi cảm thấy có một luồng khí lạnh xung quanh phòng,ngước mắt lên....Trời ơi!!!Mặt nó đen vào,xung quanh toàn sát khí,cả người tỏa ra hơi lạnh như băng

-A,e....em dậy rồi à??-Anh gượng cười

-.....-Nó không thèm trả lời,mặt vẫn lạnh

-Anh xin lỗi!!Anh làm gì sai à???Em nói đi,đừng làm anh sợ,nha!

-Anh nằm lên tay tôi,nhìn tay tôi xem cử động không nổi rồi,anh biết này giờ tôi khát khô cả cổ họng không hả?????-Nó ầm ức hét lên rồi òa khóc như con nít

-Anh xin lỗi mà,em muốn uống nước gì,anh chạy mua ngay nè!!Ngoan nha,nào đừng khóc,anh mua cho em 10 cốc nước ngọt luôn!!!Nào,ngoan nín khóc nhé!!-Anh dỗ nó

-Hức...khát lắm rồi,đi nhanh lên!!!-Nó không nhẽo làm nũng anh

-Rồi mà!Ngồi đó chờ anh,không được đi đâu đó!Anh quay lại luôn!-Anh vội đứng dậy nói xong chạy bay ra ngoài đi mua nước

Nó nhìn theo anh phì cười “Ngốc” nó khẽ nói.Có lẽ nó nên thay đổi,trở lại một cô bé vui vẻ,dễ thương,nó đã dao động lần nữa,và lúc nào cũng là anh-người con trai nó yêu rất nhiều....

Cuối cùng nó cũng được xuất viện và về nhà,nó nhảy tưng tưng trong nhà,miệng cười tươi

-Ahaha đã quá,cuối cùng cũng được về nhà rồi!!Ồ trong cái bệnh viện ngọt ngào đó chắc chết quá!!!-Nó hét ầm lên

Anh ở trong bếp,vẫn phụ trách việc nấu ăn và làm osin cho con bé yêu của anh,ôi!Thật vĩ đại quá mà,tổng giám đốc tập đoàn lớn phải hạ mình làm osin không công cho bà xã!!Ôi cái cuộc đời!!!>.<>

Sau khi ăn xong,anh lại rửa bát,lau nhà,quét dọn,cho quần áo vào máy rồi lại mang ra phơi...Thật là đảm đang!Còn nó ăn không ngồi rồi,tắm xong,hết xem tivi lại ngồi chơi điện tử,nhàn hạ như bà hoàng

-Vợ ơi!!Muộn rồi,đi ngủ thôi!!!-Anh ở trên phòng gọi nó

-Dạ!!!!-Nó ngáp dài lười biếng bước lên phòng

-Osin ơi,lười đi quá!!!-Nó gọi anh

Anh từ trên phòng bước xuống đến chỗ nó,nhẹ nhàng bế nó lên,nó ngáp dài rồi nhắm mắt ngủ luôn trên tay anh,rúc vào người anh tìm hơi ấm,nó như con mèo con vậy!!

Lên tới phòng,anh nhẹ nhàng đặt nó xuống giường,đắp chăn rồi tắt đèn chui lên nằm cùng nó ôm nó ngủ,theo phản xạ nó cũng quay lại ôm lấy anh ngủ!Một ngày hạnh phúc!!!

“Reeng...”Điện thoại anh kêu lên,anh đưa tay tìm máy

-Sáng sớm gọi gì vậy??-Anh lên tiếng

-Tổng giám đốc,8 giờ rồi!!Tổng giám đốc đến công ti chưa ạ???-Thư kí lên tiếng

-Tôi đến ngay!-Anh dập máy rồi nhẹ nhàng ngồi dậy,rồi đắp chăn cho nó,vệ sinh cá nhân, thay trang phục rồi đến tập đoàn

Vừa bước vào cửa,đã thấy cô thư kí

-Giám đốc,ngài có làm sao không ạ?

-Không phải chuyện của cô!-Anh lạnh lùng đáp rồi thản nhiên đi qua

Gần trưa.....

Tại phòng tổng giám đốc,anh đang làm việc bỗng thấy hơi đói,từ sáng đến giờ anh chưa ăn gì vào bụng,anh lại chợt nhớ đến nó,không biết đã dậy rồi ăn gì chưa,anh vội quá quên mất để lại lời nhắn,anh rút điện thoại ra gọi cho nó

-Alo!-Nó bắt máy rồi lên tiếng

-Vợ à,dậy rồi hả?

-Ồ dậy rồi!!

-Ăn gì chưa??

-Ăn rồi,mà osin đi đâu thế?

-Đi làm để nuôi vợ!

-Ai là vợ anh?

-Em đẩy vợ ạ!!Mà anh đói quá,vợ ơi!-Anh nói giọng dễ thương làm nũng nó

-Đói thì kệ anh chứ,osin mà bắt chủ lấy cơm đi cho à?

-Vợ ác quá!Cúp máy đây!-Anh giận dữ,dập máy

-“Cạch”Tút...tút...

Nó lẩm bẩm

-Cái tên đáng chết này,mình còn chưa nói xong!!-Nó dập máy rồi vào bếp nấu cơm mang cho anh

Ở công ti...

Thư kí đã nghe được cuộc trò chuyện khi mở hé cửa

-Mình sẽ mua cơm cho Tổng giám đốc,anh ấy sẽ thích mình!!-Thư kí vội chạy đi mua

Sau15 phút...

-Tổng giám đốc!!

-Ai?

-Là tôi,thư kí!!

-Vào đi!

-Dạ!

Thư kí bước vào

-Tôi mua cơm cho Tổng giám đốc ạ!

Đúng lúc đói sắp chết:)))

-Đế đây!

-Tổng giám đốc ăn khi còn nóng mới ngon ạ!-Thư kí tiến đến gần anh rồi lấy cơm ra đưa trước mặt anh,anh vừa định đón lấy thì

“Rầm”Cánh cửa mở ra

-Tên osin chết tiệt!!-Nó lườm anh

-Vợ?Đến đây làm gì vậy?

-Mang cơm cho osin!!Mà chắc có người lấy cho rồi,ta đi về!!-Nó hất mặt tức giận quay ra cửa

Anh đứng dậy chạy theo nó

-Vợ à!!Anh xin lỗi mà,tại vợ bảo không mang nên thư kí đi mua cho anh mà!!!Vợ ơi!!-Anh lắc tay nó nũng nịu

Nó không thèm trả lời,vào thang máy rồi ra sảnh đi về

-Vợ ơi!Ở lại ăn với anh nha nha!!!Anh ăn cùng vợ nè,không giận nha!!-Anh trẻ con thuyết phục nó

Tất cả nhân viên trở mắt nhìn nó với anh

-Trời,ai mà có thể thay đổi tính cách Tổng giám đốc vậy??

-Hình như vợ của Tổng giám đốc,người lần trước thì phải!!

-Ừ,họ đẹp đôi ghê!Tiếc quá,Tổng giám đốc lại có vợ rồi!!

-Chưa bao giờ Tổng giám đốc cư xử như vậy hết!Chắc sợ vợ lắm!!

-Ừ!!Đúng rồi!

.....

Nó giận dữ, đi về mặc kệ lời năn nỉ, xin lỗi của anh, mãi nó mới lên tiếng

-Để tự giải quyết hay cần tôi đánh ghen đây???-Nó nở nụ cười ác quỷ

Anh nhìn nó toát mồ hôi, vợ anh cười thì đẹp thật nhưng nụ cười này có thể chết người đấy.....

48. Chap36:làm Vợ Anh Nhé!!

-Dạ, để ck tự giải quyết!Chứ vk đánh ghen chắc chết người

-Biết thế là tốt:))-Nó mở cửa xe rồi đi vào

-Dạ!!!Bà xã về cẩn thận ạ!!-Anh ngoan ngoãn

-Nè, cơm trưa, ăn cho hết!!-Nó đưa hộp cơm trưa cho anh

-Cảm ơn bà xã!!-Anh nhận lấy rồi vẫy tay chào nó, đứng nhìn sau khi chiếc xe đã đi xa

-Vợ ngốc!!-Anh cười thầm rồi lên phòng làm việc

Tất nhiên là bên dưới sảnh cả nam lẫn nữ không trừ một ai bắt đầu tám chuyện....

Anh lên phòng thì thấy thư kí vẫn đứng đó

-Cô còn không mau làm việc?

-Nhưng thưa Tổng giám đốc, còn cơm....-Thư kí nhìn về hướng hộp cơm của cô ta

-Khỏi cần, tôi đã có rồi!!Đi ra ngoài đi!!

-Tổng giám đốc, sao ngài lại chịu hạ mình dưới một con đàn bà như thế chứ, cô ta có gì hơn tôi đâu!Tôi đẹp hơn cô ta, giỏi hơn cô ta, gia thế giàu hơn cô ta, tại sao ngài lại yêu cô ta chứ không phải tôi!Chắc chắn con đàn bà đó đã bỏ thuốc mê tổng giám đốc rồi!!

-Loại như cô không xứng để nói vợ tôi!!Cút ngay!Tôi sa thải cô!-Anh tức giận hét lên, người tỏa ra sát khí

-Tổng giám đốc chắc chắn ngài bị cô ta bỏ thuốc rồi, con hồ ly đó!!-Thư kí vẫn mạnh mẽ mà không biết anh đang dùng dùng nỗi giận, mặt đen lại

Anh lấy máy ra

-Alo-Bên đầu kia

-Bắt người!Tập đoàn!Nhanh!!-Anh lạnh lùng nói

-D...dạ!!-Người bên kia sợ hãi lắp bắp“Hic, tên nào to gan chọc giận bang chủ vậy chứ, đúng là điên mà!!”Tên này nghĩ

Anh cúp máy rồi nhìn thư kí

-Cút ra khỏi đây tôi!!Nếu còn muốn sống!

-Không, nhất định tôi sẽ làm tổng giám đốc yêu tôi!!!

-Bảo vệ!!

-Thưa tổng giám đốc cần gì ạ??

-Lời người này ra ngoài, bên dưới có xe đang chờ, giao cô ta cho họ!

-Vâng!!-Hai người bảo vệ kéo thư kí ra ngoài

-Tổng giám đốc,anh phải yêu tôi!!!-Cô ta hét lên rồi cười điên dại,xuống đến phía dưới,bảo vệ giao cô ta cho người trong chiếc xe rồi đi mất

Bên trong nơi làm việc,ai cũng chứng kiến cảnh tượng vừa rồi,ai cũng tiếc thầh cho cô ta vì dám chọc giận tổng giám đốc,mà cô ta cũng đáng như vậy lắm!

Tối đó,anh vừa bước vào nhà

-Trời ơi!!!Nhà tôi biến thành cái gì thế này????-Anh hét ầm lên nhìn xung quanh phòng khách nào là vỏ bánh kẹo,bim bim,hoa quả,lon nước ngọt vứt tứ tung,đồ đạc bị ném lại một góc còn nó ngồi trên ghế bên cạnh là những túi bim bim,nước ngọt, bông ngô,một tay cầm điện thoại,tay kia di chuyển chuột máy tính,mắt nhìn lên ti vi vẫn đang bật

-Vợ ơi!!!Em phá nhà hả vợ???-Anh kêu nó

-Osín về rồi hả?Giờ dọn đồhng này đi,ta buồn ngủ quá,đi ngủ đây!!!-Nó nhảy tót lên cầu thang rồi đóng sầm cửa phòng lại

-Huhu T__T cuộc đời tôi!!!-Anh khóc lóc nhìn căn phòng nó quậy rồi bắt đầu dọn dẹp

1 tiếng....à không 2 tiếng sau

Anh ngồi thở hồng hộc như bị ma đuổi

-M...Mệt...Mệt quá!!!!AAA....-Anh hét ầm lên làm nó thức giấc

-NÀY!TÊN OSIN KIA IM NGAY TA NGỦ!!!!-Nó hét vọng xuống

-Dạ -anh ngoan ngoãn nghe lời

Trên phòng nó....

-Đáng đời lắm dám làm ta ghenahaha=)) -nó cười thầh

Anh nhìn lại phòng một lần nữa,sạch bong như mới không còn chút rác nào

-Tuyệt vời!!!Mình giỏi quá mà:v -anh tự cười tự khen rồi vào bếp nấu bữa tối gọi nó xuống ăn

-Mèo lười này~~~anh gọi nó

-Mèo....mèo lười????-Nó đang ăn cơm tối mặt xuống

-Thì vợ giống hệt con mèo lười mà chỉ ăn ngủ chơi thôi!!-Anh vô tư nói ra mà không biết nó đang giận dừh dừh

-Tôi no rồi!!-Nó đứng dậy lên phòng

-Mình nói sai à??-Anh ngơ ngác nhìn nó rồi vội dọn bữa tối chạy lên phòng nó

-Vợ à~ giận chồng hả???Nè~~

-Ai vợ người??-Nó lườm anh

-Mèo con của anh chứ ai!!-Anh ôm nó vào lòng

-Anh buông tôi ra>< -nó=“” đở=“” mặt=“”>

-Haha ngược kia!!!-Anh cười rồi ôm chặt nó sát vào người mình

Nó ngược ngược cổ nhích ra khỏi người anh

-Mèo lười này,em có làm gì cũng vô ích thôi!!Tôi mạnh hơn em,tôi có thể ăn em bất cứ lúc nào, em nên biết điều đó!!-Anh đe dọa nó

Phụt>< cái=“” mặt=“” nó=“” bốc=“” khói“trời=“” ơi,mình=“” đang=“” nghĩ=“” cái=“” gì=“” thế=“” này!!!mình=“” mà=“” phải=“” ngược=“” trước=“” tên=“” này=“” ư??không=“” thế=“” nào!!;“”>

-Mèo này!!Vợ làm thư kí cho chồng nhé!!Chồng đuổi người ta đi rồi,không biết kiếm ai cho phù hợp

-Không!!-Nó

-Đi mà!!Mèo à~~

-Tôi nói không là không!!!

-Nha nha!!!Mèo con của chồng,mèo à

-Ồ hay,tôi bảo không mà!

-Mèo lười mà không làm là chồng đi tìm mèo khác đấy!!

-Anh...

-Nào!!Giờ có làm không???-Anh cười gian xảo

-Thì làm!!-Nó ngượng rúc đầu vào ngực anh

-Thương mèo của anh quá

-Biết rồi biết rồi!!

-Mèo không thương lại anh à?Anh khóc đấy

-Dạ,thương....thương anh!!!!-Nó ngượng đỏ mặt nói

-Ai thương anh??

-Vợ thương anh!!-Nó nói lẩm bẩm

-Mèo nói gì?Nói to lên,anh chưa nghe thấy!!-Anh giả vờ

-Vợ....vợ thương anh!!-Nó nói to hơn chút nữa

-Gi??

-VỢ THƯƠNG ANH!!!!-Nó hét vào tai anh

-Nghe thấy rồi nhưng vợ đừng hét thế!!Sập nhà mất!!-Anh trêu nó

-Cút!!Ra khỏi phòng tôi ngay tên biến thái!!!!AAAA.....tức chết mà!!!!-Nó vùng vẩy ra khỏi vòng tay anh

-Vợ à!!Tên biến thái này muốn ăn em!!!-Anh thì thầm vào tai nó rồi cắn lấy tai nó

Nó đỏ mặt

-Dừng lại!!Được rồi,anh có thể ngủ cũng tôi đừng đe dọa nữa!!

-Gọi chồng xưng vợ xem nào!!Không ta ăn em!!

-Anh đừng có mà quá.....-Nó đang định nói thì dừng lại

-Dạ!!Chồng có thể ngủ cùng vợ!!!

-Đó!Thế mới ngoan chứ!!-Anh hạnh phúc rồi ôm nó ngủ ngon lành đến sáng hôm sau

Hôm nay anh không đến công ti nhưng sáng sớm đã đi đâu đó,nó dậy thì thấy nhà không có ai chỉ có một tờ giấy anh để lại trên bàn

"Vợ à!!Em dậy rồi thì xuống dưới nhà,anh có mua bữa sáng cho em rồi đó,hôm nay em không cần đi làm đâu!Anh có việc gấp cần đi sớm,xin lỗi vì không báo trước!!Nếu tối nay quá 7h tối mà anh chưa về!Em hãy ra quán cà phê đối diện công ti anh tìm anh ở đó!!

Chồng của vợ

Hoàng Khánh Minh "

-Xì,nghĩ gì mình đi tìm hán chứ!!-Nó để tờ giấy lại cho cũ rồi xuống dưới nhà ăn sáng...

Quả nhiên là cả buổi hôm nay anh không về mà trời thì ngày càng tối dần, đồng hồ cứ kêu tích tắc tích tắc qua lại, kim ngắn đã chỉ gần sang số 7, kim ngắn đã chỉ đến số 9

-6h45 rồi sao tên đó vẫn chưa về!! Có khi nào trong thế giới ngầm xảy ra chuyện!! Không ổn rồi!!-Nó đã ngồi lo lắng nhìn đồng hồ suốt hơn 3 tiếng vội vàng vợ chiếc áo khoác trên ghế lấy chìa khóa xe, vào gara lôi chiếc mô tô ra đi thẳng tới quán cà phê

Đến nơi, nó vừa bước vào đã sững người lại trước mặt nó là

Tony, Gia đình của Deyky đặc biệt hơn là....

-Nii-chan!!!!-Nó rưng rưng nước mắt chạy đến ôm lấy Đức Bảo (mong chưa bạn nào quên@.@)

-Em gái của anh đã lớn từng này rồi sao!! Đi mà không nói với anh một tiếng, biết anh tìm em mấy năm nay không!!!

-Em xin lỗi hihi:))

-Mamy!!!-Denvin chạy tới ôm lấy nó

-Denvin lâu rồi chưa gặp con!! Con có nghe lời pama không đó!!-Nó bế Denvin lên

-Con ngoan lắm mammy!! Con nhớ mammy!!!

-Mamy cũng nhớ con mà!

-Lâu rồi chưa gặp lại, Phương!!-Hai vợ chồng Deyky lên tiếng

-Lâu rồi chưa gặp lại hai người!! Vẫn khỏe chứ?

-Tất nhiên mà!!

-À đúng rồi!!! Khánh Minh đâu? Anh ấy bảo em đến đây tìm!

-Đây rồi, quên mất!!-Sara-vợ của Deyky lên tiếng kéo nó theo vào một căn phòng nhỏ của quán

-Sao vậy Sara?

-Đi theo mình!! Mình giúp cậu!!^^ -Sara vui vẻ

Bên trong căn phòng, Sara lấy ra một bộ váy màu trắng dài tới đầu gối có đính kim cương tuyệt đẹp và một đôi giày búp bê trắng thất nơ

-Nè, mặc vào đi! Mình giấu cho!!

-Nhưng sao lại...-Nó nhìn chiếc váy và đôi giày

-Cứ thử đi mà!!-Sara đưa nó đến phòng nhỏ thay đồ

Khi nó bước ra.....

-Oa!!! Đúng là vừa vặn mà, đẹp lắm!!! Người đẹp mặc gì cũng đẹp!!

-Mình thấy cứ sao sao ấy!!-Nó ngượng ngịu

-Không sao đâu mà!! Mình giúp cậu trang điểm và búi tóc nhé!!

Sau hơn 1 tiếng được Sara giúp nó....

Nó như tiên nữ vậy đó, làn da trắng hồng không tì vết, đôi môi đỏ mọng, mặc chiếc váy thuần khiết

Đức Bảo buộc khăn bịt mắt nó lại rồi đưa nó lên xe ô tô đến một nơi nào đó....

Sau 15 phút đi đường, nó đã được xuống xe và tháo khăn bịt mắt

Trước mắt nó dần dần hiện ra khung cảnh là một bãi biển với những ngọn nến lung linh được xếp thành hình trái tim giữa những đóa hoa hồng, anh đứng ở đó, tay cầm bó hoa

Nó từ từ bước đến

-Anh!!-Nó khẽ gọi

Anh quay ra bước đến gần nó hơn rồi quỳ xuống

-Làm vợ anh nhé!!!-Anh đưa chiếc nhẫn và bó hoa đến trước nó

Nó xúc động,nước mắt rơi từ từ xuống trong hạnh phúc

-Em đồng ý!!!

Anh đeo chiếc nhẫn vào tay nó rồi đứng dậy ôm lấy nó, từ từ.....môi chạm môi....trong khung cảnh lãng mạn....

Nó và anh sẽ mãi mãi bên nhau,hạnh phúc và có những đứa con kháu khỉnh,nghịch ngợm,với trí thông minh hơn người của bố mẹ chúng!!

The End

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ và góp ý cho mình!!!!Mình sẽ cố gắng hơn trong các câu truyện khác!Yêu các bạn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-gai-lam-vo-anh-nhe>